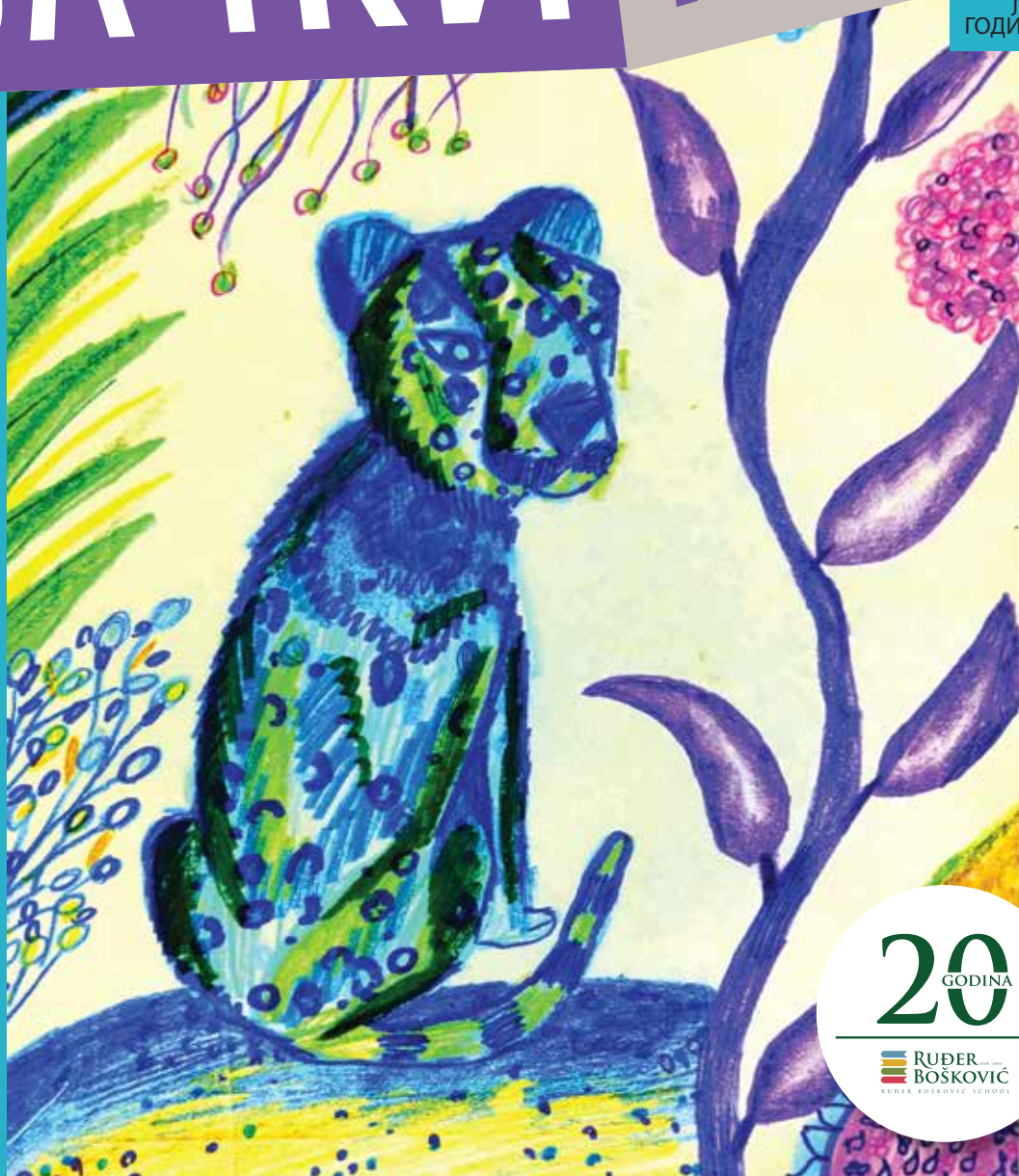

БАЧКИ КУТАК

бр. 37
јун 2024.
ГОДИНА XVIII

20
GODINA

RUĐER
BOŠKOVIĆ
RUĐER BOŠKOVIĆ SCHOOLS

ЂАЧКИ

КУТАК

бр. 37
јун 2024.
ГОДИНА XVIII

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога

Главни и одговорни уредник: Соња Пијановић 9Б

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Бранислава Грубишић, Азра Љујић, Никола Полић, Невена Ђукић, Сања Обрадовић Каличанин, Данијела Андрејић Мићовић, Катарина Милошевић, Драгана Стојић, Бранка Зацера, Тијана Чаировић, Ана Динић, Весна Божовић, Дејан Станојловић, Јелена Поповић Ракочевић, Јелена Дардић, Јелена Врачевић Бојаџијевић, Зоран Мишић, Јулијана Мердовић, Весна Луковић, Јелена Дуганџија, Весна Рикало
Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Виктор Лука Крчевинац, Јован Бижић, Јована Толимир, Мартин Николић, Раде Вулић, Константин Бишевац, Наташа Радаковић, Андреј Ковачевић, Ирис Јокић 7А, Ана Љубичић, Марија Радић, Рајко Станојловић, Јелена Даутовски 7Б, Роберт Булок 8Б, Уна Луковић, Софија Трифуновић, Магдалена Стевановић, Адриана Дедић, Тара Станчевић, Станислава Подробњак 9А, Соња Пијановић 9Б

Насловна страна: Емилија Девећ 8Б

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: ЈП Службени гласник

Издаје два пута годишње.

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

ПЕТ ПЛУС

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

И ЈОШ ПОНЕШТО...

НАШЕ ПЕРО

МАТУРАНТИ

Успели!

Интервју са Горданом Петковић Срзентић

Почеци наше школе били су тесно везани за њен рад. На трудничко боловање је отишла јер није могла и порођај да одложи због обавеза у „Руђеру“, а вратила се, опет, раније са породичног боловања како би постала директора. Свеприсутна - у учионицама, колико и у зборници, спортким данима, излетима и екскурзијама, пројектима ученика. Била је подршка ђацима из скоро свих предмета, често је своју канцеларију претварала у учионицу. Преварила би ретко ученике обувајући равну обућу или патике, иначе су њене штикле и брз ход били сигуран знак да је у близини. Њену енергију није лако описати, схватити и, нарочито, пратити. Позната по чувеној реченици – Стоп, сад ја причам – знала је да нас насмеје, ободри, разоружа енергијом, погледом, досетком; да тражи од свих нас на будемо бољи, вреднији и убрзанији. Ваљда јој је знање географије помагало да буде на толико места у исто време, да смо се некад питали у колико примерака егзистира наша директорка Гоца. Од прошлог септембра је окренула нову страницу у својој каријери. Почела је да ради у Службеном гласнику као уредник редакције за издавање књига. Посећује нас и даље, на томе смо јој увек захвални, и сваки тај контакт искористимо да се сетимо шта смо све са њом делили, да присећањем заокружимо још један догађај, ситуацију, анегдоту и енергију особе која је две деценије мапирала слику нашег образовног система.

Какво је било Ваше детињство?

Период безбрижности, слободе, искрености, дечије наивности, једноставности. Ми смо били креатори својих игара, истовремено аниматори и учесници. Били смо своји. Постојали се кодекси поштовања и одговорности.

Које су Вам биле омиљене игре?

Имала сам широк дијапазон интересовања, од спорта до играња са луткама. Волела сам да креирам и шијем хаљине за своје лутке. Дешавло се да у свом креаторском заносу уништим и по који комад fine мамине свиле. Одрастајући уз старијег брата и бројну дечачку екипу из комшилука, често сам играла фудбал. Нисам у томе уживала, али сам се прилагођавала ситуацији. Посебно памтим летње распусте кад смо по цео дан проводили напољу све док не падне марак и родитељи не позову на ручак или вечеру.

Јесте ли волели школу?

Школа ми је била веома важна. Увек смо имала изражену знатичељу и разноврсна интересовања. Више су ме привлачиле природне науке и математика, мада сам такође радо била члан школског хора и ликовне секције. Тренирала сам и рукомет. Учење ми није представљало обавезу. Увек сам била добро организован. Нисам волела да пишем саставе и учим песмице напамет. Увек сам из протеста по неку реч текста мењала. У време када сам била ученик у школи је била пракса да успешнији ученици буду подршка ученицима који су се теже сналазили са школским обавезама. Помагање другима ми је причињавало велико задовољство. Бескрајно сам била срећна када би неки мој друг или другарица након нашег заједничког рада успели да добију добру оцену. Можда је ово би почетак мог професионалног опредељења.

Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Наставник којег сам посебно ценила и ко ми је био узор у наставничком раду је професорка биологије. Била је сјајан предавач, прагматичар, била је захтевна и строга, али увек спремна да помогне, посаветује, ободри. Имала је изузетно поверење у нас и учила нас томе. Професор у чијој учионици нисте морали да чујете повишен тон да би час успео.

Шта сте читали у школском узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас?

Волела сам као и већина моје генерације да читам стрипове. Читајући их, развијали смо машту и креативност, неговали пријатељства са тежњом ка добру, јер се сваки стрип завршава добрим делом где преовладавају позитивни ликови, хероји. Мистер Но ми је био омиљен. Пратећи његове авантуре на релације од Цакафте до Боготе било ми је посебно интересантно да замишљала те далеке егзотичне дестинације. Као средњошколка читла сам Алана Форда. Паметим књиге Агате Кристи. Волим мистерије, детективске приче.

Шта сте хтели да будете кад порастете?

Увек сам имала неку идеју. Оне су се мењале. Када сам била веома мала, желела сам да будем фризерка. У тој фази све моје лутке су на крају остале без косе. Замишљала сам себе и као адвоката. Као средњошколска припремала сам се за студије медицине. Међутим, у завршној години гимназије доживела сам незгоду од које сам се опорвљала неколико месеци. Хирушка интервенција, боравак у болници ми је дало ново искуство и димензију у доношењу моје коначне одлуке за студије. Схватила сам да мој ментални склоп не може да подржи студије медицине.

Како се развила љубав према географији?

Увек су ме занимале приче, филмови о далеким дестинацијама, природним феноменима, другим народима, њиховој култури и обичајима. Сећам се дивног серијала „Широм отворених очију“ у којем су емитоване различите дестинације широм света. Ту сам сам могла да сазнам о многим занимљивих народима и обичајима, природним раритетима и сл. Посебно сам географију волела у основној школи. Имала сам сјајног наставника. Изузетним младалачким ентузијазмом и идејама успевао је да географију учини веома динамичном и атрактивном. Његови поједини часови су у правом смислу речи изгледали као пут око света!

Како су изгледале студије?

Иако су то биле тешке деведесете године, студенско доба је сигурно једно од најлепих периода живота. Тада сте млади, довољно зрели за самостални живот. Родитељи вас издржавају, ви имате једини обавезу да редовно пратите предавања и полажете испите. Активан друштвени живот.

Били сте веома млади када сте почели да радите у школи. Које су предности и тешкоће наставника-почетника?

Имала сам непуних 24 године када сам почела да радим. Моје прве генерације ученика су били завршни разреди основне школе. И данас се сећам тих тренутака. Огромна учионица са четрдестак ученика, бирам где да станем у учионици да једним погледом обухватим све. Тражим систем како да запамтим имена свих ученика у осам одељења. Немогућа мисија! Имам утисак да сваку другу реч не разумеју. Бирам шта треба да обучем да изгледам озбиљније, хаос у глави. Мислим да ми је првих две недеље било као на екскурзији. Сваки нови дан је имао свој изазов. Али врло брзо је све дошло на своје. Бити наставник значи да си свим својим бићем у учионици. Емоцију, посвећеност и знање које пружиш, ученик осећа и види. Можда не одмах, али дође тај тренутак. Треба бити доследан и истрајати у својој наставничкој мисији.

Већ део своје професије сте били директор. Како гледате на то искуство?

Улога директора је комплексна и врло одговорна. Њену потпуну димензију могу тек сада да видим, када је сагледавам са стране. Научите да се носите за бројним изазовима, да брзо реагујете и доносите одлуке. Често морате да радите више ствари у исто време и под притиском. С друге стране, имате улогу да покрећете и креирате нове ствари, будете потпора и спона колегама, ученицима и родитељима.

Од октобра сте у Службеном гласнику. Можете ли нам рећи нешто о свом новом послу.

Радим као уредник редакције за издавање књига. Главна улога је у координацији редакције и креирању издавачког плана. У овом периоду радим и на развијању нове библиотеке за децу и омладину, посебно у делу уџбеника. У реализацији овог задатка веома ми је значајно искуство које сам стицала радећи у школи претходних двадесет и пет година.

Издавачки првенац је недавно угледао светлост дана. Службени гласник ослушкује новонастале потребе српске просвете.

Моје прво издање је приручник за учење српског језика „Играјмо се српског“. Ово издање је усмерно за подршку ученицима са руског говорног подручја, а ускоро ће бити и за друге језике.

Која су издања у припреми?

Службени гласник има широк дијапазон библиотека од историје уметности, друштвених наука до бетселера. У припреми су врло занимљиви романи за децу „Принцезе са тавана“, „Футибајка“, као и неколико капиталних дела из библиотеке лексикографија, а ја сам посебно поносна на „Велики атлас Србије“ чији сам уредник. Биће то значајно национално географско и картографско дело. „Атлас“ ће бити опремљен мноштвом топографских, тематских карата и планова градова. Картографске садржаје ће пратити обиле илустрације и географских описа, омогућавајући читаоцу да на занимљив и едукативан начин упозна опште географске одлике Србије, природне и друштвене раритете. Атлас ће бити објављен на Сајму књига у октобру где вас очекујем.

И за крај - нама много недостаје Ваша енергија, јутарње разбуђивање уз помоћ брзог бата Ваших штиклица, Ваш осмех и помоћ. А колико Вама ми недостајемо?

Руђер има посебно место у мом животу, а посебно у мом срцу. Многи драги људи су ту. Причајући о Руђеру, још увек кажем, - ми!

РУЂЕР БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

БИТБОКСИНГ

Beatboxing је изузетно креативна форма музичког изражавања која комбинује ритам, звукове и вокалне технике како би се створила јединствена музичка композиција помоћу људског гласа - гласним жицама. Уместо традиционалних инструмената, битбоксерски користе своја уста, грло и дах како би створили различите ритмове, басове, мелодије и звукове перкусија. Ова вештина захтева изузетну контролу над дисањем, ритмом и вокалном техником, као и способност да се брзо размишља и реагује како би се спонтано креирали нови звуци и ритмови. Битбоксинг је данас повезан са хип-хопом. Постао је популаран широм света, а његова јединственост и креативност привлаче људе свих узраста и култура.

ИСТОРИЈА

Технике које су сличне битбоксингу су презентоване у многим америчким музичким жанровима. Додатни утицај је и афричка традиционална музика у којој извођачи користе њихова тела, тапшу и производе звуке тако што гласно уздишу и издишу. Интернет је помогао развоју и популаризацији овог правца.

Лана Лазовић 7Б

ТРАДИЦИОНАЛНИ СРПСКИ ИНСТРУМЕНТИ

Свака земља има своју традицију и обичаје који имају важну улогу у очувању идентитета. Преносе се генерацијама и настајали су да би задовољили различите потребе у свакодневном животу људи.

Традицију једне земље, између осталог, чине: народна ношња, песме, игре и народни инструменти. Традиционални српски инструменти су фрула, двојнице, гајде, гусле и тамбура.

ФРУЛА

Фрула је дувачки инструмент који се прави од једног комада дрвета најчешће шљиве, трске и зове. Инструменти слични фрули познати су најстаријим народима (Египат, Грчка). У нашим крајевима на фрули и двојницама свирали су пастири, а фрула се у изворној музици и дан- данас користи као народни инструмент. Често се украшава резбаријама, шарама у боји, бакарном жицом или гвозденим обручима.

двојнице

Филип Вишњић

гусле

гајде

Слободан Тркуља

фрула

тамбура

ГАЈДЕ

Гајде су биле распрострањене широм Европе, зато постоје разни типови у зависности од земље у којој се свирају. У нашој земљи свирају се јужноморавско – македонске, сврљишке, ерске и војвођанске гајде.

Овај инструмент се састоји из неколико делова: гајденице, писка и мешине.

ГУСЛЕ

Гусле су гудачки инструмент са једном (Србија, Црна Гора, Босна, Херцеговина и Далмација) или две жице (Лика и Крајина). Овај инструмент има важну улогу у српској епској поезији (народни певачи – гуслари су опевали догађаје из националне историје). Састоје се од тела које је пресвучено животињском кожом, дугачког врата на чијем се крају налазе од дрвета изрезбарене главе (коњ, орао или соко).

ТАМБУРА

Овај трзачки инструмент на Балкан донели су Турци у 15. веку. Тамбура има три дела: тело (направљено од липе, јавора или крушке), врат и главу на којој се налазе чивије. Може имати од четири до жица жица.

Има веома пријатан и мелодичан тон.

Ана Љубичић 7Б

Ми у посети

Истражујући заоставштину Доситеја Обрадовића: Оријентиринг клуб креће на едукативни пут у Београду. У задивљујућем истраживању српске културне баштине Оријентиринг клуб у нашој школи организовао је просветитељску шетњу коју је водио ученик МУР 5 Реља Карановић. Група ученика уронила је у живот и дело познатог српског научника Доситеја Обрадовића обиласком кључних знаменитости у центру Београда. Путовање је почело у Музеју Вука и Доситеја, меморијалном музеју посвећеном Доситеју Обрадовићу и Вуку Караџићу, утицајним личностима српске културе. Доситеј Обрадовић, члан просветитељског покрета и први српски министар просвете, одиграо је кључну улогу у обликовању интелектуалног пејзажа нације. Група је потом кренула до споменика Доситеју Обрадовићу у Универзитетском парку. Бронзана фигура, коју је вешто израдио вајар Рудолф Валдек, приказала је Доситеја као „јунака пера, који путује по свету у потрази за знањем“. Споменик је представио Доситеја у покрету, окићеног капом, како држи књигу и штап. Како је Доситеј био познат по склоности ка крофнама, путовање је кренуло дивно ка Слаткотечи, првој специјализованој крофнарници у Београду. Овде су ђаци уживали у најфинијим градским крофнама, уживајући у укусима који су некада обрадовали и самог Доситеја. Настављајући поход кроз академски центар Београда, експедиција је завршила у Саборној цркви Светог Архангела Михаила (Саборна црква). Смештен на раскрсници улица Краља Петра и Кнеза Симе Марковића, овај српски православни саборни храм представља значајну богомољу и очуван споменик из прве половине 19. века. Веза Доситеја Обрадовића додаје историјску дубину локалитету јер је сахрањен у његовом светишту. Саборна црква је одиграла кључну улогу у борби за независност, пружајући централну подршку током транзиције са турског централизма на слободу од османске власти. Ова оријентиринг авантура не само да је приближила ученицима заоставштину Доситеја Обрадовића, већ је истакла и историјски и културни значај београдских знаменитости. Истраживање, спајање образовања и уживања, омогућило је учесницима дубље разумевање њиховог културног наслеђа.

Зимска бајка

У среду, 20. 12. ученици Grade 3 и 4 су посетили Зимску бајку, зимски фестивал у Савском парку Београда на води. Јединствена празнична атмосфера је допринела радосном расположењу због предстојећег распуста и новогодишњих празника. Зимска бајка им је донела најлепше боје, украсе и чаролије. Уживали су у игри и дружењу.

„Бела голубица: чудесна прича“

Ученици Grade 9 су у четвртак, 8. 2. гледали филм „Бела голубица: чудесна прича“ у биоскопу у Раковици. Филмска адаптација бестселера ауторке Р. Х. Паласио је узбудљив филм о томе како један чин добротe може променити судбину и инспирисати друге људе да учине исто.

Топола и Орашац

У склопу школског пројекта обележавања значајних датума српске прошлости ученици Grade 9 су посетили Карађорђевог конак у Тополи и Марићевића јаругу у Орашцу. Ова места су најбитније локације које српску историју везују за Сретење, Дан државности Републике Србије.

Кроз овај излет ученици су се не само подсетили датума, личности и догађаја везаних за српску револуцију, већ су добили и комплетан увид како су наши преци некад живели и војевали против османског освајача.

Изложба дечијих радова у кући Ђуре Јакшића

Ученици који су посебно заинтересовани за ликовну уметност и који су се определили да им арт буде ваннаставна активност, као и ученици Grade 4A, у уторак 27. 2. посетили изложбу дечијих радова у кући Ђуре Јакшића. Изложени су ликовни радови полазника креативног студија Артино, који су рађени разноликим ликовним техникама.

Посебна вредност је то што је међу истакнутим радовима био изложен и рад нашег ученика Константина Гоге, добитника бројних домаћих и међународних награда. Радови са ове изложбе служиће као узор и инспирација нашим креативним ученицима како би унапредили свој рад.

Представа „Тајни дневник Адријана Мола“ одушевила ученике Grade 6 и 7

Ученици су имали су привилегију да уживају у изузетној представи „Тајни дневник Адријана Мола“ коју су извели чланови ансамбла позоришта „Бошко Буха“.

Представа је одушевила публику својом оригиналном причом, талентованим глумцима и импресивном сценографијом. Ученици су били фасцинирани извођењем и емотивно су се повезали са ликовима и догађајима у представи.

Овај догађај био је изузетна прилика за ученике да прошире своје хоризонте и уживају у уметности позоришта. Надамо се да ће оваквих догађаја бити још у будућности како бисмо наставили да подстичемо интересовање ученика за уметност и културу.

Дарвин у Музеју илузија

У среду 28.2. ученици Grade 9 су у Музеју илузија присуствовали едукативно-забавном програму посвећеном животу и раду Чарлса Дарвина. Уз помоћ кустоса и наставнице биологије Јелена Врачевић ученици су проширили своја сазнања о фасцинантном животу и раду Чарлса Дарвина кроз интерактивну поставку музеја и едукативне приче.

„Ово није бајка“ у Дому омладине

Ученици Grade 8 гледали су представу „Ово није бајка“ у Дому омладине, а у извођењу Студио Центра. Представа је била едукативног садржаја, а у вези са вршњачким насиљем. Након представе учествовали су у разговору са глумцима и публиком на ову тему и предложили начине како да се стане на пут овом проблему.

Музеј железнице

Ученици Grade 6 су у склопу теме Саобраћај истраживали развој железничког саобраћаја. У прикугљању информација помогла им је посета Музеју железнице

Реванш!

Први дан другог дела програма „Атина-Београд, историја и архитектура“ протекао је у реализацији идеје да се реванширамо својим гостима из Атине који су нас током наше посете Грчкој водили на локације везане за висину. Зато смо и ми, након музичког програма добродошлице, традиционалне српске хране и игре Scavenger hunt са циљем упознавања школског кампуса, одвели своје госте на највишу тачку у околини Београда. Погађате, посетили смо Авалу, њен торањ и Споменик незнаном јунаку. Више него обећавајући почетак!

Центар!

Други дан посете ученика атинске школе „Pierce“ протекао је у обиласку центра наше престонице. Посетили смо зграду Парламента, шетали се Кнез-Михаиловом улицом, играли Scavenger hunt на Калемегдану и спустили се на Дунав до места које спаја грчку и српску историју Куле Небојша, где је живот окончао грчки песник Рига од Фере.

„Лепотица и зверко“

Ученици Grade 3 били су на представи „Лепотица и зверко“ у среду 10. априла у позоришту „Пуж“.
„Лепотица и зверко“, по тексту Боровоја Петковића, у режији Марка Јовичића нови је комад београдског позоришта „Пуж“ за малу публику.
Ђаци су уживали уз добро познатог Бранка Коцкицу и његову веселу глумачку екипу.

Дунавом шibaју руђеровци и пирсовци!

Трећи дан реализације програма „Атина-Београд историја и архитектура“ настављен је тамо где је завршен други дан, на Дунаву. Нажалост, нису пловили низводно, али су посетили, уз мали предах за ручак на Сребрном језеру, бисере српске фортификационе архитектуре, тврђаве Голубац и Смедерево. Без дилеме, незабораван излет!

Посета Музеју афричке уметности

Као увод у тему из области визуелних уметности Друго лице, ученици Grade 7 посетили су Музеј афричке уметности, где су се упознали са сталном поставком музеја, као и одабраним предметима изложеним у оквиру тактилне изложбе „Види, додирни, осети“ ауторке Милице Јосимов.

Циљ ове посете је препознавање културног значаја и симболике афричких маски, као и разумевање њихове улоге у традиционалном и савременом друштву. Након обиласка збирке, ученици су имали задатак да истраже детаље у вези израде и начина употребе одабраних предмета из музејске збирке ритуалних маски северне и западне Африке.

Како свет функционише

Ученици Grade 2 уживају у освајању нових знања у оквиру теме Како свет функционише/How the World works. Уче о научним методама, праве експерименте, сазнају свет чулима. У оквиру ове предивне теме, девојчице оба одељења, биле су у посети Музеју козметике. Учествовале су у радионици прављења грожђене масти, али су уживале и у причама о коришћењу козметике у прошлости.

Како свет функционише

Истраживачки пут у теми Како свет функционише ученике Grade 3 одвео је у посету компанији CeS.TRA, чији су власници родитељи наше ученице.

Интерактивна презентација, а затим и разговор са архитектама, који су ученицима на делу показали како раде пројекте, допринели су бољем разумевању централне идеје – Дизајн зграда и грађевина зависи од фактора окружења. Потом су ученици, видно заинтересовано, приступили добијеном задатку и осмислили и направили макету свог Београда на води. Резултат рада је био више него успешан.

„Флешденс“

„Игра је најплеменитија од свих вештина, једина код које се служимо искључиво својим рођеним телом“, каже Иво Андрић. У тој племенитој уметности су уживали ученици Grade 9, будући да су се на часовима музичке културе бавили овом музичком формом. Наши ученици су били изложени магији игре, певања и глуме 15. 3.2024. г. у Позоришту на Теразијама.

Не дешаве се ретко и на Бродвеју као и на лондонском West Endu, да на основу филма настане позоришна представа. Такав је случај и са мјузиклом „Флешденс“. Овај позоришни хит рађен је према славном филму чија је премијера одржана 1983. године и остао упамћен пре свега по великим хитовима и атрактивним плесним нумара.

Мјузикл „Флешденс“ је рађен према књизи Тома Хедлија и Роберта Керија, аутор музике је Роби Рот, стихове су писали Роберт Кери и Роби Рот.

Прва проба представе у Позоришту на Теразијама одржана је 30. августа 2021. године. Ауторски тим предводи редитељ Владан Ђурковић, препев сонгова урадио је Слободан Обрадовић, аутор оркестрације је Александар Седлар, кореограф Милица Церовић, диригенти су Весна Шоуц и Милан Недељковић, костимограф Јелена Стокућа и сценограф Марија Калабић.

У средишту радње мјузикла „Флешденс“ јесте амбициозна Алекс Овенс, девојка која дању тешко ради у челичани заједно са бројним пријатељима, док ноћу наступа у локалном бару изводећи своје необичне плесне нумере.

Заплет почиње када се у фабрици појави син власника челичане Ник Харли, који се заљубљује у Алекс, радницу фабрике његових родитеља. За то време њена најбоља пријатељица Глорија подстиче Алекс да смогне снаге и оствари свој сан и пријави се за аудицију за угледну академију Шигли.

Неспретног потезима богатог младића и сина утицајних родитеља, Ник угрожава њену жељу за самосталношћу и успехом на свој начин, док ће отпуштање њених пријатеља с посла, као све чешће наступање девојака из финог Харијевог бара у клубу сумњиве репутације због кризе, ову љубавну причу осенчити тамнијом бојом.

Већина асоцијација на мјузикл „Флешденс“ углавном су везане за музичке нумере попут „I Love Rock 'n' Roll“, „Gloria“, „Maniac“, „What a Feeling“...

као и плесних нумера, једног од градивних материјала овог мјузила.

Као посебна занимљивост у вези са овом поставком мјузикла „Флешденс“ јесте ангажовање неколико младих учесника који први пут наступају у Позоришту на Теразијама. То су Невена Неранчић, Мина Ненадовић, Арсеније Тубић, затим Марта Богосављевић и Теодора Томашев, који су попут Алекс, у представу дошли преко аудиције.

У најновијој представи Позоришта на Теразијама осим наших играча, игра велики број нових младих играча такође први пут ангажованих у позоришту и сви они, такође су одабарани на аудицији.

Ако нека од играчких акробација буде изведена на ходнику, или се проломи омиљени стих отпеван за октаву више, имајмо разумевања, за то је крив „Флешденс“.

Посета ученика Grade 9 изложби „Урош Предић – достојанство свакидашњице“ у САНУ

Под кровом Галерије Српске академије наука и уметности представљена су уметничка дела из различитих колекција која пружају увид у животне, стваралачке и тематске просторе Уроша Предића. На изложби смо могли да видимо и радове из приватних колекција од којих већина до сада није била излагана, па самим тим ни доступна широј јавности. Међу изложеним сликама налазе се и оне кључне, најпознатије: „Девојка на студенцу“, „Косовка девојка“, „Надурена девојчица“, „Херцеговачки бегунци“ и многе друге.

У посети САНУ

Откако је САНУ отворио врата за посетиоце, ми смо са Grade 9 увек користили привилегију самопозваног госта. И 20.3.2024. Grade 9 је уживао у архитектури ове највеће културне установе у земљи. Чули су наши ђаци све о историјату ове важне институције, начину организације, председницима САНУ. Били у у Свечаној сали, уживали у невероватним витражима и сликама, дружили се са Бранком Ћопићев, чули како су изгледали његови школски дани. Бисте значајних културних делатника су свуда по САНУ – Његошева, Вукова, Доситејева. Посетили су спомен-собе Милутина Миланковића и Марка Ристића, осетили атмосферу радног простора научника и књижевника. Библиотеке САНУ-а су права културна блага, надамо се да ће их наши ученици у будућности користити, као и да су неки будући академици били први пут у простору који ће у будућности имати за циљ да заслуже као чланови или, чак, председници.

„Оливер Твист“

На Светски дан књиге није било довољно Grade 7 што су били костимирани у књижевне јунаке, већ су похрлили у сусрет једном литерарном лику које је креирало перо чувеног енглеског писца Чарлса Дикенса. „Оливер Твист“ је од објављивања романа био дело које је читалачку публику освајало својом узбудљивом фабулом и снажним саосећањем које ју је везивало за главног јунака. Позоришна представа је на изванредан начин потцртала драматичност збивања, преокете и сценски колорит. Наши ђаци били урочени у театарски стварност сат и по, стрепећи над судбином главног јунака и радујући се искрено преокрету и срећном исходу.

Није да се хвалимо, али неки глумци су имали потребу да се поздраве са руђеровцима који су представу гледали из првог реда. Поштовали смо правила позоришта, нисмо сликали сцену и глумце, зато нам верујте на реч за та руковања на крају представе.

Музеј козметике

Наши најмлађи ученици посетили су Музеј козметике у уторак, 2. априла. Они су се кроз историју распитивали о свету козметике и учествовали у креативној радионици израде козметичких производа од природних састојака у забавном и едукативном окружењу Музеја козметике.

Музеј књиге и путовања

Наши ученици Grade 4 и 5 посетили су Музеј књиге и путовања, највећу приватну библиотеку на Балкану. Иза врата, наизглед обичне куће породице Лазић на Бањици, крије се тајни и задивљујући свет који Удружење „Адлигат“ бржљиво чува у свом Музеју књиге и путовања. Када отворите ова врата, ослобађате магију, претварајући све наизглед обично у нешто чудесно. Под једним кровом наћи ћете јестиву књигу од пиринча, књигу од слонове балеге, Теслина писма, Едисонов рукопис и још два милиона вредних књига и експоната. Назив Адлигат се односи на велики број књига повезаних у исте корице. Историјски гледано, корице књига су биле скупе, тако да је више књига било повезано заједно. С тим у вези, лепа је паралела са Музејом породице Лазић – библиотеком старом 250 година, у којој се налази 112 легата наших цењених писаца, уметника и значајних интелектуалаца, који представљају богатство култура и језика унутар зидина једне куће.

Светски дан књиге

У нашу школу данас су ушетали познати књижевни јунаци. Претпостављамо да је то због Светског дана књиге, али ови ненајављени гости увек су добродошли. Лепо је било дружити се са Пипи Дугом Чарапом, Успаваном лепотицом, Холденом Колфилдом и његовим девојкама, Буцатијевим Стафаном. Лицем у лице били смо са Марком Краљевићем, Херкулом Поароом, стрип-јунацима, Робинсоном Крусоом, Аном Франк.

Чекамо следећи Дан књиге, биће још литерарних изненађења и узбуђења.

Изложба „Биљке као зачин“

Ученици Grade 7 посетили су изложбу „Биљке као зачин – у царству мириса, укуса и боја“ у Галерији Природњачког музеја. Изложба је настала као спој биологије, историје и кулинарске уметности. Изложба је интерактивна, а ученици су научили много о зачинима, као што је који зачин је најскупљи на свету, о разним врстама паприка, могли су да помиришу зачине и погоде зачинску биљку.

Радионице у Музеју науке и технике

Ученици Grade 2 учествовали су у радионици „Рука у тесту-ваздух“ у Музеју науке и технике у среду 27.3.2024.г. Радионица има за циљ да практикује науку кроз активност, постављање питања, истраживање, експериментисање и колективну конструкцију. Учествовајући у радионицама, ђаци сами реализују експерименте, размишљају и дискутују како би разумели резултат који су добили. Ученици врше експерименте сами, уз стручну помоћ кустоса едукатора и својих учитеља, како би непосредно разумели научне принципе на којима су игре базирани.

За крај посете, следио је обилазак најзбудљивијег дела музеја Научне играонице која је осмишљена тако да промовише учење у помоћ откривања, учествовања и експериментисања кроз непосредан контакт са научним изазовима.

„Порука у боци“

У среду, 3. априла, ученици Grade 4 учествовали су у радионици „Порука у боци“ у Конаку кнегиње Љубице. Пошто су се распитивали о нашој прошлости, научили су шта значи израз добра стара времена. Закључили су зашто су прошлост и садашњост важни за будућност. Писали су и презентовали приче о предметима из музеја. Имали су прилику да виде и чувену слику Паје Јовановића изложену.

„35 калорија без шећера“

Ученици Grade 8 погледали су представу „35 калорија без шећера“ 18.3.2024. у Дому омладине. Ова едукативна представа, коју изводе полазници Студио Центра, бави се проблемом анорексије. Кроз представу сазнајемо како препознати тај проблем и изборити се са њим.

Радионица Поштански сатић

Ученици Grade 4 посетили су у среду 20. 3.2024.г. ПТТ музеј у оквиру теме - Како се организујемо- кроз правац истраживања људски системи у комуникацији.

Музеј се бави прикупљањем, проучавањем, заштитом и излагањем предмета и докумената везаних за рад и развој ПТТ саобраћаја. Настао је као резултат потребе очувања и заштите предмета и података у вези са историјом српске поште.

Након обиласка музеја, ђаци су учествовали у радионици Поштански сатић у оквиру које су имали задатак да напишу и пошаљу писмо или разгледницу члановима своје породице.

Вежите се, полећемо!

Први дан реализације програма „Атина, Београд- историја и архитектура“ наша чета мала, али одабрана се везала, полетела и слетела одушевљено дочекана од наших домаћина из атинске школе American College of Greece „Pierse“. Овај дан био је предвиђен за међусобно упознавање а на основу слика сами процените како је све протекло и какви су први утисци.

Опет високо!

Други дан програма „Атина, Београд – историја и архитектура“ без авиона, али ипак смо били поново јако високо посетивши Акрополис, највишу тачку у Атини. Видевши Пропилеје, Ерехтејон, Партенон, Одеон, Хадријаново позориште и након тога уживајући у сувлакију надалеко чувеног Барјактариса јасно је зашто тврдимо да смо опет летели веома високо, можда и више него први дан.

Горе-доле, горе-доле, све је боље!

Трећи дан пројекта „Атина, Београд - историја и архитектура“ након обиласка кампуса АCG „Pierce“ прво смо били горе, на врху трибина стадиона изграђеног за прве олимпијске игре, потом доле, разгледајући античке експонате који красе атински метро, да бисмо на крају завршили у средини посетивши грчки Парламент и Саборни храм Атине - Цркву Благовести.

Хајдемо у планине!

Четврти дан пројекта „Атина- Београд, историја и архитектура“ опет смо ишли у висине посетом планини Тајгет на Пелопонезу. Уз одушевљене узвике „This is Sparta“ обишли смо споменик Леониди у Спарти, потом импресивне остатке византијског града Мустрас, а да бисмо надокнадили енергију окрепили смо се у традиционалној грчкој таверни у месту Гитио на обали Егејског мора.

На крову!

У складу са претходним данима, било је очекивапо да ће и пети дан пројекта „Атина, Београд - историја и архитектура, односно завршна вечера, бити на висини. Наши домаћини су нас одвели у Rooftop ресторан на Монастиракију где смо уз погледе на Акропољ, укусну храну и пригодне поклоне наших домаћина сумирали незаборавне утиске.

Опера за децу „Корњача и зец“

Ученици Grade 1 и 2 били су у КЦ „Чукарица“ и уживали у оперској представи „Корњача и зец“ Најмлађи ученици су после представе захваљујући глумцима посетили део позоришта који се налази иза сцене. Разговор о реквизитима, гардероби и свему што чини једну представу био је изузетно занимљив.

Излети

Сремски Карловци и Стражилово

Ученици Grade 8 ишли су 22.5.2024.г. на излет у Сремске Карловце и Стражилово. Предиван дан послужио је да проведу дивно време у лепоти и топлини Барокног градића на обали Дунава и обронцима Фрушке горе, омиљеног места нашег великог песника Бранка Радичевића. Наша шетња Карловцима започела је разгледањем Саборне цркве и Патријаршијског двора, а затим су посетили познату Карловачку гимназију, најстарију гимназију основану далеке 1791. године. У библиотеци гимназије, која има 18.000 драгоцених књига, угостила их је матуранткиња ове школе и испричала по чему је ова гимназија позната и посебна. Ученици су били одушевљени оним што је посебно истакла, а то је да су карловачки ђаци познати по међусобној слози и љубави. Била је и интересантна чињеница да се овде снимао чувени филм који сви воле „Лајање на звезде“ и да је управо ова библиотека била зборница из филма. Након обиласка Карловаца продужили су пут Стражилова, познатог излетишта, на чијем је врху, по својој жељи, сахрањен наш велики песник Бранко Радичевић. Имали су срећу што је ове године изграђена нова стаза којом су се попели на врх Стражилова и уживали у погледу на Дунав. На врху Стражилова као да је ветар носио Бранкове стихове „Ој, Карловци, место моје драго, ко детенце дошао сам ‘вамо’...и било је сасвим јасно откуда толика љубав према овом предивном и питомом градићу.

У Виминацијуму и на Сребрном језеру

Grade 6 и 7 су 22.5.2024. г. предах од напорног завршетка школске године пронашли на излету. Посетили су Виминацијум, римски град и војни логор из 1. в.н.е. Прича водича је била интересантна и веома едукативна. Прича о некадашњем сјају и пропасти римског града и војног логора Виминацијума, скренула је пажњу не само националне, већ и светске јавности, која са нестрпљењем очекује да Виминацијум на светској културно-историјској сцени заузме место које му са правом припада. Простор некадашњег римског града и војног логора Виминацијума (више од 450 хектара шире градске и 220 хектара уже градске територије) налази се данас испод обрадивих површина. У последње три деценије XX века обављена су истраживања виминацијумског града мртвих или некропола и до сада је откривено више од 13 500 гробова. На истраживању римског града и војног логора ради интердисциплинарни тим, састављен од изузетних стручњака из различитих области. Њихова жеља је да тргови и храмови, позоришта и хиподром, купатила, улице и четврти града изроне из ораница у којима су се вековима налазили и постану део светске и наше културне баштине, али и симбол препознатљивости дунавске области. После Виминацијума ученици су посетили Сребрно језеро уживајући у природи и шетњи поред језера, као и никад довољно дугим спортским активностима. У аутобусу је било дивно дружење, чула се граја и песме, само су се симпатије у тајности догађале.

На Палићу

Ученици Grade 1 и 2 су били 19-24. на рекреативној настави на Палићу. Деца су уживала у лепом времену, дугим шетњама и спортским активностима. С обзиром да се баве темом Планета припада свима, ученици истражују и проширују своја знања о биљкама и животињама. Кроз игру и занимљиве активности, уче о стаништима и заштити природе.

На Златибору

На рекреативној настави на Златибору, ученици Grade 5 су имали прилике да се друже и уживају на чистом планинском ваздуху. Посетили су Дрвенград, Дино-парк и Ел Пасо Ситу. Планинарили су, играли се, шетали и уживали у спортским активностима.

На Копаонику

У периоду од 19. до 24. маја ученици Grade 3 и 4 су били на рекреативној настави на Копаонику у хотелу „Путник“. То је била прилика да се уз дружење и забаву ученици боље упознају, али и да науче доста тога о Копаонику. Кроз бројне шетње уочавали су карактеристике планинског рељефа и проучавали су биљни и животињски свет који ту живи. Посебно одушевљење је изазвао неочекивани сусрет са јеленом. Током одласка у Јошаничку Бању, упознали смо се са особинама бањског туризма, али и са ликом храбре Милунке Савић, жене која се борила за слободу своје земље, а која потиче из овог места. Свакодневна спортска такмичења и богат вечерњи програм су допринели да ова рекреативна настава свима остане у незаборавном сећању.

Аутори текстова: чланови новинске секције

Кнегиња Љубица

Кнегиња Љубица Обреновић, супруга кнеза Милоша Обреновића, представља једну од најзначајнијих личности српске историје 19. века. Рођена у скромној породици, Љубица се удајом за Милоша винула у сам врх политичког и друштвеног живота тадашње Србије. Њена улога није била само улога супруге и мајке, већ је активно учествовала у политичким и друштвеним догађањима свог времена. Кнегиња Љубица је била позната по својој храбрости, одлучности и непоколебљивој подршци свом мужу током борбе за српску независност. Њена способност да се носи са изазовима времена, укључујући унутрашње политичке интриге и спољне претње, као и њена посвећеност очувању српске традиције и културе, чине је кључном фигуром у историји Србије. Овај чланак истражује живот и наслеђе кнегиње Љубице, истичући њен допринос формирању модерне српске државе.

Љубица је одрасла помажући мајци у кућним пословима. Стасала је у изузетно легу и вредну девојку. Причало се да је „на Цвети, код цркве у Брезни, на причешћу, била највиђенија међу девојкама“. Судбоносни сусрет Милоша и Љубице десило се највероватније 1803. године. Милош Теодоровић, по очуху Обрену - Обреновић живео је и служио је дуго времена код своје сестре по мајци Стане и зета Саве у Добрињу. Сава је био строг и напрасит човек и Милош је, не могавши трпети његову тешку нарав, кренуо у Брусницу код свог полубрата Милана Обреновића, угледног трговца и познатог домаћина. На путу за Брусницу, преко Прањана, прошао је свраћати у Срезоевце, и ту на реци Дичини заиграо му је срце када је угледао легу и младу Љубицу како са мајком бели глатно. Дошавши код Милана, почео је трговати стоком и све чешће, изговарајући се послом, почео је свраћати у Срезоевце код Вукомановића. Није могао дуго крити своја осећања, па се поверио ортаку с којим је куповао стоку, Џор Зуки из Бруснице и замолио га је да му од брата Милана помогне да испроси младу кћи Вукомановића. Милан је пристао и Љубица је испрошена 27. децембра 1805. године. Венчање је обављено на Светог Јована 1806. г. у Брусници, у кући Милана Обреновића. Кум на венчању био је вожд Карађорђе.

После удаје, Љубица је с Милошем живела у Брусници код девера Милана. Била је изузетно вредна и способна домаћица и умела да ради све сеоске послове. Родила је осморо деце: Петрију 1807, Петра 1809, а од 1814. до 1828. Јелисавету, Милана, Марију, Михаила, Гаврила и Тодора. Кнегињино главно занимање је било старање о васпитању и школовању своје деце, за шта Милош није одвише марио. Годину дана после венчања, Милош и Љубица су се преселили су се у Црнућу на имање. Милош је био ангажован у устанничким борбама, а Љубица је смерно чувала кућни праг, испраћала и дочекивала га. Била је понизна супруга која је љубила Милоша у руку и дворила га за време ручка. Тек 1834. године први пут је села за софу да заједно ручају. На почетку Милошеве владавине, Љубица се ни по чему није разликовала од осталих жена, а поставши кнегиња није се окренула раскоши и кићењу, већ остала скромна и једноставна.

После пропасти првог српског устанка, када се требало сакрити од Турака, Милош је предложио Љубици да је пошаље у Црну Гору или негде друго ван Србије. Храбра и одлучна Љубица одговорила је: „Жива нећу из свог завичаја, а мртву ме могу и пси изјести“. Изузетно борбеног духа, Љубица је бодрила Милоша у борбама и за време Битке на Љубићу 1815.г., када је Милош одустао од битке, прекорила га речима: „Враћајте се у боју! Ако не, кећеље женске пашите, а ми жене да идемо да се бијемо.“ Милош ју је послушао, сакупио разбежалу војску и вратио се на бојиште.

Кнез Милош је био слаб на жене и Љубица је увек сумњала

на његову верност, али зарад мира породице ћутала је о томе све док једног дана, највероватније почетком лета 1819. године, у кућу Обреновића није стигла млада и лепа Сарајка Петрија Пљакић. Кнез ју је у Црнућу довео како би јој наводно помогао да наплати неку версију њеног покојног мужа. Трпела је Љубица и држала под контролом ту понижavajuћу ситуацију док једног дана, вративши се из шетње, није изненадила Петрију и Милоша у постељи. Ван себе од љубоморе и беса, дохватила је Милошеву кубуру која је била поред кревета и рекавши: „Пиштољ јес Милошев, али је рука Љубичина, да видимо хоће ли слагати.“ Испалила је метак Петрији у груди и убила је на месту. Кнегиња је побегла из конака и сакрила се у оближњој кући. До измирења кнеза и кнегиње дошло је истог лета на сабору у манастиру Каленић. Захваљујући поверљивим Јовану и Јеврему и томе што је била трудна, а посебно због великог угледа који је кнегиња уживала у народу, Милош јој је опростио. Те, 1819. године Љубица је родила Милана, будућег српског кнеза.

Милошев однос са другим женама постепено је почео у Љубици стварати презир према мужу, па је чак ишла дотле да је стала на страну његових противника када су 1835. године планирали дићи буну против Милошеве владавине. Ипак, њено ангажовање у том погледу није било од већег значаја. Од тада, Милош се ње почео прибојавати. После његовог одласка из Србије 1839. године, Љубица је била у више него добрим односима с мужем. Стално су водили преписку и једно друго с уважавањем извештавали о датим приликама. Кнегиња Љубица се срчано залагала за Милошев повратак на престо и неколико пута подизала народ на буну да врати старог господара.

Кнегиња Љубица је претрпела многе жалости у родитељском и у свом дому. Никакве наките на себи није носила, још од ране младости. „Бурма на руци и сат с најтањим млетачким ланчићем, били су једини знак женског накита што се видео на кнегињи Љубици.“ Разболела се у априлу 1843. године, а 14. маја умрла у Новом Саду, на рукама сина Михаила. Пред смрт му је наводно рекла: „Сине, мајка те оставља у аманет народу твоје који је доказао да те љуби. Љуби, сине, и ти свој народ више него самог себе.“ Величанствена сахрана обављена је у манастиру Крушедол уз присуство много народа. Савременици су о кнегињи оставили углавном повољно мишљење... Можда највеће признање одао јој је Боа ле Конта, француски дипломата, следећим речима:

„Срби дубоко цене своју кнегињу и кад би њен муж случајно умро, држи се, да би јавно мишљење предало госпођи Љубици намесништво кнежевско.“

Кнегиња двори кнеза

До 1833. год. кнегиња Љубица је по старом српском обичају, стајала поред стола и послуживала мужа. Тек тад јој је кнез допустио да седи поред њега. „Била је потребна свеколика љубав и поверење наспрам кнеза, те да ово новачење не изазове гуњгање. Пре него што седне за сто, кнегиња пољуби у руку кнеза и послужи га чашом ракије. Кнез чита молитву пре и после јела“, запазио је Боа ле Конт. Кад су кнез и кнегиња дочекивали госте, Љубица је и даље дворила супруга. Јован Хаџић је упамтио да је 1837. год у Топчидеру, кнегиња „са скрштеним рукама иза столице књажевске њега дворила и послуживала, пошто му је при почетку салвет око врата везала онако као што мајке деци малој обично вежу“.

КОНАК КНЕГИЊЕ ЉУБИЦЕ

Саграђен је у Београду у периоду од 1829. до 1931. г., према плану Николе Живковића, првог званичног архитекте кнеза Милоша. Правоугаоног је облика, 28x18 метара, са 3 нивоа (подрум, приземље, спрат). Конак је саграђен у традиционалном духу балканске архитектуре, догуњен европским детаљима. Соба кнегиње Љубице била је намештена по њеном укусу. „Код кнегиње, по старинском још обичају, соба је била сва застрта ћилимима, а наоколо око дуварева ниски миндерлуци са јастуцима, а у два кута од собних зидова био је миндерлук мало узвишенији, а она је обично на једном од тих миндерлука седела, а они који би код ње долазили поседали би на оне ниже миндерлуке“, пише Сретен Пајовић. Стола ни столица није било у соби. По полицама и изнад миндерлука су најчешће биле поређане јабуке. Конак је кнезу Михаилу служио као резиденција за време боравка у Београду.

Роберт Душан Булок 8Б

Дринска битка

Историјски уџбеници и књиге, стављајући акценат на Церску и Колубарску битку, неретко поклањају веома мало пажње бици која се одиграла током септембра и октобра 1914. године, а којом је заустављен други покушај пробоја српске западне границе од стране аустро-угарске војске.

Дринска битка, чија се најзначајнија фаза одвијала на планини Гучево, ушла је у свенаше историјске записе после Првог светског рата као прва рововска битка на свету. Ова битка вођена је у склопу друге непријатељске офанзиве на Србију, одмах након битке на Церу, у којој је српска војска однела и прву савезничку победу у Првом светском рату. Током ратних операција 1914. године, централни положај српских снага на планини Гучево означен је као кота 708 или „кота смрти“, а борбе које су почеле 8. септембра трајале су 55 дана до почетка новембра 1914. г. Никада до тада две суклобене војске нису биле толико дуг временски период на тако блиском растојању, а на појединим котатама раздаљина између ровова била свега седам метара или десетак корака. Гучево је 1914. г. било капија Јадра и пута за продор ка Ваљеву. Командант аустроугарске Балканске војске Поћорек је по сваку цену желео да освоји Гучево. На њега је усмерио 125.000 људи, 165 топова и 92 митраљеза. Капију Србије бранило је

60.000 српских војника са 88 топова, готово без муниције, и 43 митраљеза. На само десетак километара фронта ратовало је 180.000 људи. Узданица Беча на гучевском фронту била је 42. хрватска домобранска дивизија, која је надимак „вражја“ стекла чинећи незапамћене злочине над цивилима у Мачви. Српска војска остала је без артиљеријске муниције, а непријатељи су непрекидно засипали гранатама врх Гучева штитећи напредовање своје пешадије. Зато су војници Дринске и Комбиноване дивизије ноћу копали ровове што ближе непријатељским. Бомбе су постале њихова артиљерија, а главно оружје бајонет. Њима су сваког дана изнова освајали положаје с којих их је потиснула ватра аустроугарских топова. Била је то најстрашнија и најдужа битка прса у прса у Великом рату. Када топовима није успео да отера српске војнике, Поћорек је на коту 708 послао 25. загребачку пуковнију. У њој су били Јосип Броз, Влатко Мачек, Мирослав Крлежа, а вероватно и Србин Светозар Прибићевић. Сви су они били значајне политичке личности у Краљевини СХС и Југославији или СФРЈ. Гучево је бранио и Драгољуб Михаиловић, воднику Трећем прекобројном гуку Дринске дивизије. На Гучеву се одиграла прва битка Драже и Тита, у којој је Броз изгубио. Његова чета је потучена до колена и он то није заборавио

За Гучево је још 1915. г. чуо цео свет. Пола године после битке, амерички новинар Џон Рид је обишао ово поље смрти и са њега послао потресну репортажу.

- На једној страни брисаног простора били су српски ровови, на другој аустријски. Једва ако их је делило десетак метара. Терен између ровова био је претворен у неправилне гомиле земље. Погледавши боље, видели смо страшну ствар - из ових малих гомила штрчали су комади униформи, лобање са улепљеном косом, крваве кости које су вириле из војничких чизама. Ходали смо по мртвима. Тако много их је било, понекад би нам ноге упале у јаме трулог меса, дробећи кости. Гуних девет километара дужином врха Гучева мртви су били тако наслагани, 10.000 њих - забележио је Рид.

У част погинулим српским борцима, на врху планине подигнута је 1929. године спомен-костурница у облику пирамиде, висока 16 метара. У њој су заједнички сахрањени посмртни остаци ратника српске и аустроугарске војске. На споменику је саркофаг са натписом: „ГУЧЕВСКИ ХЕРОЈИ У БОРБИ 1914. ГОДИНЕ“, а испод њега је архитрав са Његошевим стиховима: „БЛАГО ОНОМ КО ДОВЈЕКА ЖИВИ / ИМАО СЕ ШТА И РОДИТИ.“ Иза споменика се налазе остаци ровова из Првог светског рата.

Историјска секција ОШ „Руђер Бошковић“

Спомен-костурница на планини Гучево

Застава Панаме

Панама

Панама је најјужнија држава Средње Америке. Обухвата део копненог моста који спаја континенте Северну и Јужну Америку. Граничи се са Костариком на западу и Колумбијом на истоку. На југу излази на Тихи океан, а на северу на Карипско море. Геостратешки положај Панаме је веома повољан, јер се на њеној територији налази канал који поред тога што спаја два океана (Атлантски и Тихи), спаја и две обале Северне (западну и источну) и Јужне Америке.

Географски положај Панаме и канала

Главни град Панаме је Панама Сити, а службени језик је шпански. Стекла је самосталност 1903. године када се одвојила од Колумбије. Према попису из 2004. године, Панама има 3 000 463 становника.

Главна одлика рељефа Панаме је средишњи планински венац. У суштини, географи венац између Костарике и Панамског канала зову Кордиљера Централ.

Највиши врх у Панами је вулкан Бару, који је висок 3.475 метара. Шуме покривају око 40 % територије земље. Од четрдесетих година 20. века површина под шумом је смањена за више од 50 %.

Модеран град Панама сити

Панама има тропску климу. Температуре су углавном високе, а њихове промене током годишњих доба су незнатне. Варијације температуре током дана су мале. Температура ретко прелази 32°C. На пацифичкој обали температуре су нешто ниже него на карипској обали. Мраз је уобичајен на Кордиљера де Таламанки на западу.

Панамски канал

У Панами постоји око петсто река. Многе настају као брзи планински потоци, кривудају у долинама и формирају делте на обали. Река Цагрес је једна од ширих и огроман је извор хидроелектричне енергије. Ова река се налази централном делу Панаме. Расна структура становника је шаролика и чине је припадници негроидне, европеидне и монголоидне групе, као и местици. Најраширенија религија у Панами је римокатоличка.

Последњих година привреда Панаме бележи велики раст. Панамска привреда спада међу најбрже растуће и најбоље управљане привреде у Латинској Америци. Као и већина земаља у региону и Панама осећа последице светске економске кризе, које би могле да пониште резултате постигнуте у претходном периоду.

Панамски канал

Панамски канал је вештачки направљен пролаз у најужем делу Централне Америке. Он спаја Атлантски океан (Карипско море) с Тихим океаном (Панамски залив). Дуг је 81,6 километара. На најужем месту је широк 91,5 метара, а на најширем 350 метара. Дубина износи 13,7 метара.

Још у 16. веку јавиле су се прве идеје о градњи канала преко америчке превлаке којим би се повезали Атлантски и Тихи океан. Да би се почело са пројектом, чекало се све до 19. века. Између више предлога прихваћен је пројекат Француза Лесепса о градњи канала у нивоу мора.

Градња Панамског канала је почела 1. јануара 1880. године. Била је подстакнута успешном изградњом Суецког канала који је направљен између Африке и Азије (пуштен у саобраћај 1869).

Французи су започели изградњу без геолошке и хидролошке провере региона. Од болести, највише маларије, оболеваја и умире велики број запослених. Све мере заштите које су предузимали нису могле да помогну јер нису знали да су комарци преносили ту болест. Овакви услови су плашили раднике и они су се брзо враћали у Француску. Високи губици су један од главних фактора пропасти пројекта, а процењује се да је умрло више од 22.000 радника за време конструкције.

Касније, САД купују од Француза опрему и почињу са радовима након што су помогли Панама да се одвоји од Колумбије. Тада је Панама дала САД-у контролу над подручјем Панамског канала. Примарни задатак Џона Франка Стивенса, главног инжењера, био је изградња инфраструктуре потребне за довршетак канала. Изградио је праве куће за раднике, увео програм борбе против комараца и елиминисао све болести на овој територији.

Стивенс се противио изградњи канала у нивоу мора, тако да је успео да увери тадашњег председника САД-а, Теодора Рузвелта да промени одлуку и изгради канал са бранама (преводницама). Бране или преводнице служе да „преведу“ брод из Карипског мора у Тихи океан (и у супротном смеру), јер ове две водене површине имају различите нивое. Тај систем је урађен

као низ од неколико комора у које брод углови, комора се затвори, тада се ниво воде у комори повећава (или смањује), до нивоа воде у следећој комори. Све тако док се брод не подигне или спусти до нивоа воде у коју би требало коначно да углови.

Канал је формално отворен 15. августа 1914. године, али је неколико дана раније пуштен у саобраћај (3. августа 1914. године), скраћујући пут између источне и западне обале Северне Америке.

На основу уговора са САД-ом, Панама је допустила САД сталну употребу и запоседање канала. То значи да су над зоном канала САД имале суверенитет, добиле су право да у зони канала држе полицију, војне трупе, граде утврђења, чиме су се нарочито користиле током Другог светског рата. По договору, канал је требало да остане неутрализован и отворен за пролаз трговачким и ратним бродовима свих држава на бази једнакости у погледу услова и пловидбених пореза. То правило није поштовано. Након ступања у Први светски рат САД су забраниле пролаз непријатељским бродовима и спречавале пролаз трговачких бродова неутралних земаља који су превозили робу силама Осовине. Исто су чинили и у Другом светском рату.

Од 50-их година Панама почиње да захтева ревизију уговора са САД. Преговори вођени 1967. и 1974. године уродили су плодом. Довели су до закључења нових уговора који се тичу правног статуса Панамског канала. Панама и САД су 1977. године склопиле два уговора. Уговори су ступили на снагу 1979. године.

САД су до 31. октобра 1999. године задржале контролу над земљом, водом и инсталацијама, укључујући ту и војне базе, како би обезбедиле управу, пловидбу и контролу каналом. Панама се постепено укључивала у управљање каналом како би се оспособила за самосталну управу и одбрану канала. САД су до 2000. године управу над каналом вршиле посредно, преко Комисије Панамског канала као агенције америчке владе.

Уговор о трајној неутрализацији и режиму Панамског канала предвиђа повратак канала под контролу Панама која се обавезује на неутрализацију канала са сврхом да и у време мира и у време рата и даље остане сигуран и отворен за мирни пролаз бродова свих држава под условима пуне једнакости. Данас канал припада Панама.

Андреј Ковачевић 7А

Систем преводница Панамског канала

Географске занимљивости

• Река Кристалес је једна од најживописнијих река у Колумбији. У реци се може видети читав спектар боја, од жуте и зелене, преко плаве и црне до најизраженије црвене. Црвене боја ове реке је толико упечатљива због вегетације која расте на њеном дну. Једна од титула те реке „Најлепша река на свету“.

Река Кристалес, Колумбија

• Главни град Венецуеле је Каракас. Добио је име по колибама које су се налазиле на води, па су Европљане подсетиле на Венецију. Ова држава се налази у сливу Ораника и подручју Гвајанских планина. У Гвајанским планинама налази се река Чурун на којој се налазе Анђеовски водопади, највиши водопади на свету (1054 метра).

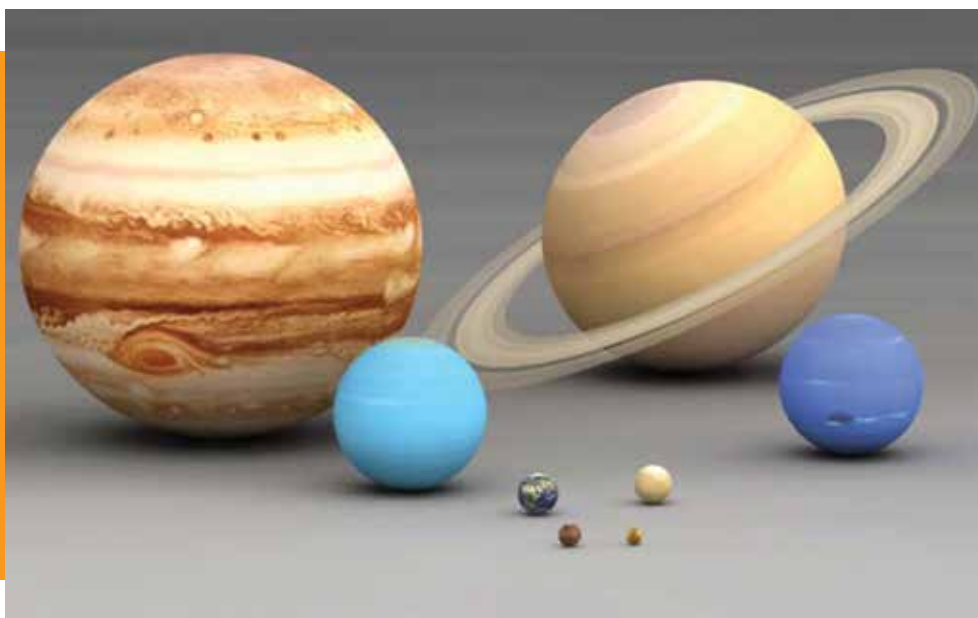
Кратерско језеро у Орегону

• Кратерска језера настају у кратерина угашених вулкана. Оваква језера испуњавају гrotло вулкана. Уколико је вулкан угашен, вода је слатка и бистра, али уколико није, засићена је вулканиским гасовима мутна је и кисела. Једно од лепших вулканиских језера је Кратерско језеро у Орегону. Међутим, ова језера могу бити и опасна, јер се у њиховој близини из вулкана ослобађају отровни гасови. Тако је 1986. г. наstarдало 1800 људи у близини језера Њос у Камеруну.

• Највиша температура која је измерена на Земљи је 57,8 степени у Либијској пустињи (у Ел Азизију, 1922.), а најнижа измерена је -89 степени, измерена на Антарктику 1983. у истраживачкој станици Восток.

• Једина планета у Сунчевом систему која има литосферне плоче је Земља. Ове плоче се крећу и за годину дана се помере за око два центиметра.

Виктор Лука Крчевинац 7А

Однос планета у Сунчевом систему

Значај Декартовог координатног система

Ученици Grade 7 су са наставницама математике и обрадили тему Декартов правоугли координатни систем и дошли до закључка о његовом значају:

- Омогућава разумевање многих података који су дати преко табела, графикана или дијаграма;
 - Једноставнији и приступачнији начин излагања садржаја наставе математике;
 - Једно од најважнијих пресликавања, којим се успоставља веза између геометрије и алгебре.
- Француски математичар Рене Декарт је 1637. године осмислио начин одређивања и записивања положаја тачака у равни, уводећи правоугли координатни систем

Рене Декарт (1596-1650)

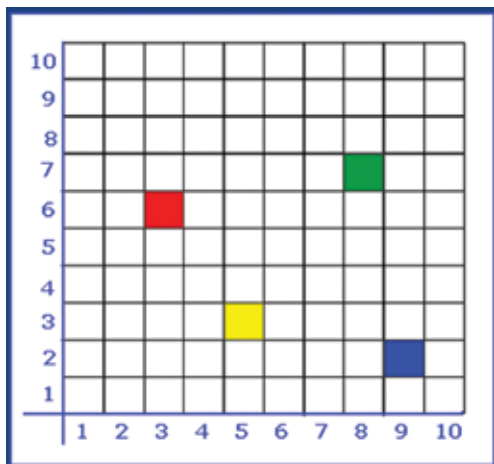
Основна Декартова идеја је да свакој тачки равни придружи одговарајући уређени пар реалних бројева и обрнуто.

1. Који од квадрата је задат пољем (8,7)?

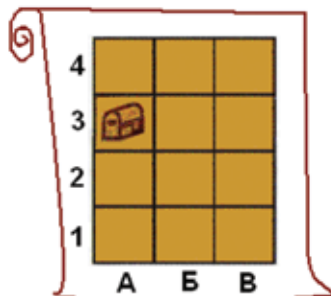
Заокружи тачан одговор:

а) црвени б) плави в) зелени г) жути

2. Црвени квадрат је у пољу (__, __).

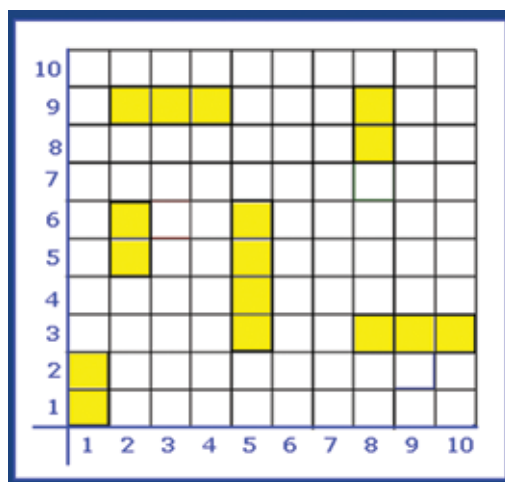

Благо је у пољу (__, __)
(Увек пиши прво слово, па онда број)

Игра подморница

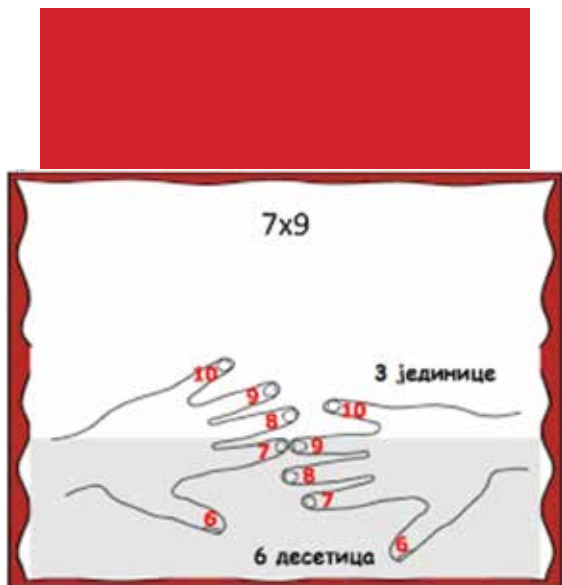
Сваки од два играча размешта у поља своје бродове. Флота сваког играча састоји се од једног носача авиона (површина од 4 поља), две крстарице (сваки површине од 3 поља) и три разараача (сваки површине од 2 поља).

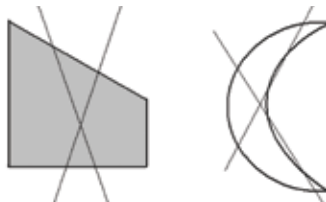
Множење помоћу прстију

Сваки једноцифрен број већи од 5 може се приказати прстима једне руке тако што се на њој савије онолико прстију колико износи разлика између тог броја и броја 5. Другим речима, да би се приказао рецимо број 7, довољно је показати руку на којој су 2 прста савијена, а 3 опружена. Коришћењем две руке могу се истовремено показати 2 броја. Коришћењем таквог система показивања бројева на једноставан начин одредићемо производ два броја већа од 5: множењем броја опружених прстију добија се цифра јединица траженог производа, а сабирањем савијених прстију, добија се цифра десетица. На пример, ако треба помножити 7 и 9, тада на једној руци имамо савијена 2 прста, а на другој 4, опружених на првој руци 3 а на другој 1. Сада налазимо производ: $2+4=6$ (цифра десетица) и $3 \cdot 1=3$ (цифра јединица). Дакле резултат је број 63. Ако сте заборавили таблицу множења, ево прилике да се подсетите, а ако је нисте ни знали - крајње је време да је коначно научите!

ГЛАВОЛОМИЈЕ - РЕШЕЊА

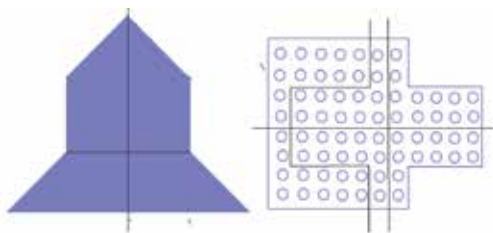
1. Три човека чекала су воз 3 сата. Колико је времена чекао сваки? (**3 сата**)
2. Десет вагона једног воза прешло је 100 км. Колико је километара прешао сваки? (**100км**)
3. Који се двоцифрени бројеви могу поставити „наглавачке“ а да осану исти? (**69, 96, 88**)
4. Како се број 66 може повећати за своју половину а да се са њим не обаваљају никакве рачунске операције? (**окренути број наглавачке**)
5. Колико се добије ако се шест десетица подели са три десетице? (**60:30=2**)
6. Како је правилније рећи: 2 и 3 јесу 6 или 2 и 3 су 6? (**2+3=5**)
7. У запису следећих бројева и знакова треба ставити једну цртицу тако да једнакост буде истинита?
 $1 + 1 + 1 + 9 - 1 = 150$ (**1 + 1 + 149 - 1 = 150**)
8. У сваком углу собе налази се по једна мачка и свака од њих види три мачке. Колико је мачака у соби? (**4**)
9. Бројеви 3 и 4 су написани један иза другог. Који знак треба ставити између њих да се добије број већи од 3 а мањи од 4? (**зарез**)
10. Који број има својство да подељен својом петином даје количник 5? (**25**)
11. Сваки штап има два краја. Колико крајева има штап и по? (**4**)
12. Петао док стоји на једној ноzi је тежак 2,5кг. Колико је тежак када стане на обе ноге? (**2,5кг**)
13. Два путника су дошла до реке. Ту је био чамац у ком се може возити само по један човек. Тим чамцем су се ипак превезла обојица. Како је могуће? (**са различитих страна су**)
14. Четвороугао на слици подели помоћу две праве на два троугла и два петоугла.

15. Фигуру младог месеца подели на 6 делова користећи само две праве.

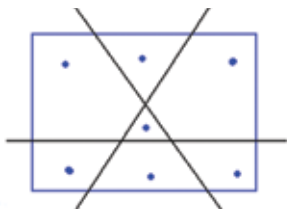

16. Фигуру подели на четири подударна четвороугла.

17. Фигуру подели на шест подударних фигура.

18. На торти је седам ружа. По трима правим линијама расеци торту на 7 делова тако да у сваком делу буде по једна ружа.

19. Петар и Миша имају презиме Белић и Чалић. Како се презива сваки ако је Петар за две године старији од Белића? **(ПЧ и МБ)**

20. Три брата Влада, Саша и Никола иду у различите разреде једне школе. Влада није старији од Николе, а Саша није старији од Владе. Ко је најстарији, а ко најмлађи? **(Н, В, С)**

21. Када је Маја позвала Тању на рођендан, рекла јој је: „Лако ћеш наћи стан. Када уђеш у нашу кућу, угледаћеш ходник, а у њему троје истих врата која су станови породице Костић, Остојић и наша. Наша врата нису крајња лева, али су лево од врата Костићевих.“ Увече је Тања дошла у кучу где живи Маја. У ходнику се зауставила испред врата и замислила: иза којих врата живи Маја? Помозите јој. **(Костић, Маја, Остојић)**

22. Испред зграде стоје четири дечака Андрија, Божидар, Војин и Дарко. Како су поређани по висини ако је познато да Божидар није највиши, али је виши од Андрије и Дарка, а Андрија није виши од Дарка? **(Д, В, А, Б)**

23. У једном разреду су Иван, Петар и Станко. Њихова презимена су Петровић, Ивановић и Станић. Како се презива сваки ако је познато да се Иван не презива Ивановић, а Петар није Петровић? Станко није Станковић, а живи у истој кући као и Петровић. **(ПС, ИП, СИ)**

24. Које су речи и знак сувишни:
 а) збрајање / одузимање / множење / бројање / дељење **(бројање)**
 б) метар / километар / килограм / центиметар / милиметар **(килограм)**
 в) + / : / · / ? / - **(?)**

25. Који број треба уписати у празан квадратић?

3	5	7	9
9	25	49	81

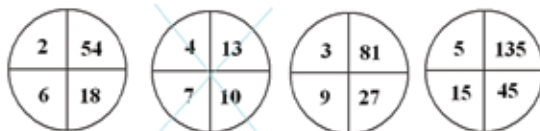
2	5	8	11	14
1	4	7	10	13
3	4	5	6	7
3	6	9	12	15

26. Упоредите редове бројева и избаците сувишни ред.

27. Који је ред сувишан?

1	2	4	8	16	32
3	6	12	24	48	96
5	10	20	40	80	160
2	6	18	54	162	
7	14	28	56	112	224

28. Избаците сувишан круг.

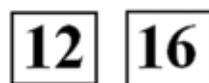

29. У школи је 400 ученика. Како се може, не прегледајући документа и не испитујући ученике и њихове родитеље, доказати да међу ученицима те школе постоје бар два чији се дан и месец рођења поклапају?

(година има 365 или 366 дана, а ученика 400, па мора бити)

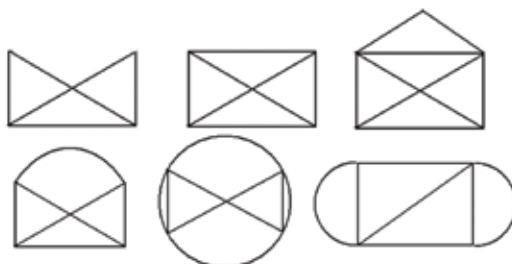
30. а) Наведите особине по којима су слична ова два броја.

б) Наведите особине по којима се та два броја разликују један од другог.

**а) оба парна, дељива са 2, двоцифрена...
 б) 12 се може поделити са 3, 16 не...**

31. Нацртај сваку фигуру једним потезом не прелазећи два пута по истој линији.

не може да се нацрта 16 и 2а

Алекса Шантић – стогодишњица смрти

Алекса Шантић је један од наших најзначајнијих песника, слављен и вољен, читан и цитиран често. Рођен је у Мостару 27. марта 1868. године. С обзиром на то да му је отац био врло богат трговац, кренуо је његовим стопама, школујући се за трговца у Љубљани и Трсту. Међутим, кад се вратио у свој родни крај и неколико година радио као трговац, променио је своје планове и показао страст за књижевност и поезију. Првобитно је писао за разне часописе, као што су „Голуб“, „Отаџбина“, „Јавор“ и „Босанска вила“. Био је и познат као „босански песник љубави“ и писао је крајем 19. и почетком 20. века. Његова поезија је истакнута јако израженим емоцијама и доста романтике, а такође и доста родољубља, с обзиром на трагичне догађаје његове родне земље, Босне и Херцеговине. Угледао се на своје највеће узорне Војислава Илића и Јована Јовановића Змаја. Његови стихови су одишу лепотом и љубављу према културе отаџбине. Током свог живота, написао је преко 800 песама, а једна од његових најпознатијих је „Емина“ која показује једну болну љубавну причу између муслиманке Емине и хришћанина Мустафе. Алекса кроз стихове осликава спречавање јаке љубави из религијских разлога. Ова песма је јако позната и баш зато је често називана химном љубави. Иако је најпознатији по својим љубавним песмама, Шантић је писао и о другим темама. Као што је већ речено, гајио је јаку љубав према својој замљи, што се може приметити у његовој песми „Сарајево“. У њој је показао тугу и саосећање према својој земљи због великог сиромаштва и тешких услова у којима су његови познаници живели. Још неке његове познате песме укључују „О класје моје“, „Вече на шкољу“, „Остајте овде“, „Моја отаџбина“, „Што те нема?“ и „Под крстом“. Поред писања, учествовао је и у разним културним догађајима, где се борио против неправде према својој земљи и трудио се да јој омогући бољу будућност. Његово дело и даље живи као подсетник на снагу отпора, саосећања и, наравно, љубави према правди. Нажалост, Шантић је млад завршио живот, са 56 година. Преминуо је у Сарајеву, 2. фебруара 1924. године и говорећи о њему у овом чланку желимо да обележавамо стогодишњицу његове смрти. Његова дела ће увек остати у нашим срцима, без обзира на то колико времена је прошло. Алекса Шантић је песник која симболише снагу, љубав и истрајност и то не само за свој народ, већ и за човечанство. Његови емотивни стихови и дирљиве песме ће остати инспирација наредним генерацијама, потврда да су лепота, доброта, преданост, оданост и топлиота важне људске и поетске вредности.

Адриана Дедић 9А

Емина

Синоћ, кад се вратих из топла хамама,
Прођох покрај баште старога имама;
Кад тамо, у башти, у хладу јасмина,
С ибриком у руци стајаше Емина.

Ја каква је, пуста! Тако ми имана,
Стид је не би било да је код султана!
Па још кад се шеће и плећима креће. –
Ни хоџин ми запис више помоћ неће!

Ја јој назвах селам. Ал' мога ми дина,
Не шће ни да чује лијепа Емина,
Но у сребрен ибрик захитила воде
Па по башти ђуле заливати оде;

С грана вјетар духну па низ плећи пусте
Расплете јој оне плетенице густе,
Замириса коса ко зумбули плави,
А мени се крену бурурет у глави!

Мало не посрнух, мојега ми дина,
Но мени не дође лијепа Емина.
Само ме је једном погледала мрко,
Нити хаје, алчак, што за њоме црко!

1903.

Занимљивости

• У српском језику постоји 7000 турских речи. Установљено је да су неке од тих речи персијског и арапског порекла.

• У српском језику постоји много немачких, италијанских, мађарских, као и грчких речи.

• За разлику од бројних језика, српски не преводи класичне језике (латински и старогрчки), већ их прилагођава. На пример, грчка реч атмос спахира је у српском језику атмосфера.

• Највећи број светских језика се говори у Африци и Азији. САД нема свој службени језик, а језик којим се становништво најчешће користи је енглески. Већина европских језика припада језичким породицама: словенској, германској и романској.

• Енглески језик садржи 30% француског језика јер је усвојио доста речи, тзв. „позајмљенице“, док европски језици садрже позајмљеница из енглеског језика. Занимљиво, зар не?

• Ономатопеје се разликује од језика од језика. Тако се на пример у српском за лајање пса користи „ав“, а у енглеском „вуф“, „руф“ или „барк“, док Индонезјани користе „гук“.

Са друге стране, док ми за гроктање прасета користимо „грок“, Енглези користе „оинк“, Швеђани „нуф нуф“ а Јапанци „буу“. На крају, док се у већини језика за смех користи „ха-ха“ у језицима као што је казахстански се користи „карк-карк“.

• Енглески језик је отприлике на свака два сата богатији за нову реч. У држави Илиноис законом је забрањено говорити енглеским језиком, док је признат „амерички“ језик.

• Баскијски језик се сматра најтежим за учење јер има јако сложен речник и не постоји ни један њему сличан језик. Још увек није доказана припадност неком другом језику, што га чини специфичним.

• Наш језик је једини језик у којем се користе два писма, латинично и ћирилично.

• Чешки језик којим се говори на Кавказу садржи невероватних 64 падежа. Овај језик је у опасности од изумирања. Друго место по броју падежа заузима мађарски језик са 18 падежа и фински са 15 падежа.

• Сумерски језик је најстарији писани језик који се датира из 3 500 године.

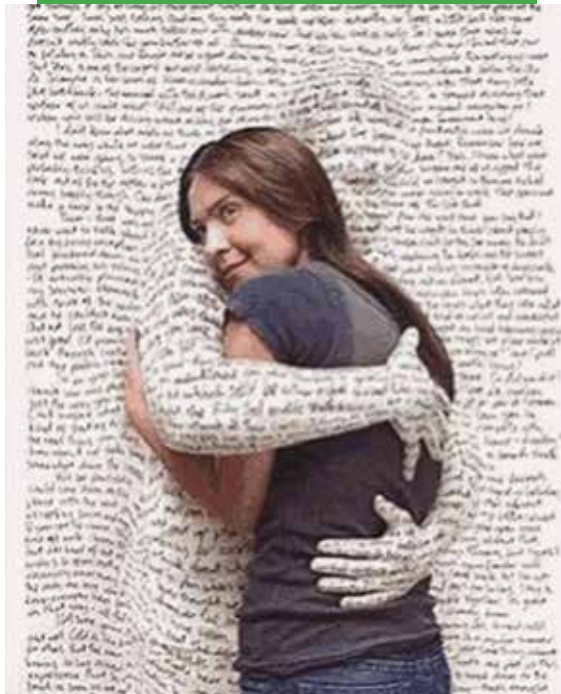
• Просечна особа проговори по барем 4800 речи

• Банана је реч која се на свим језицима каже исто осим на шпанском, на шпанском језику се каже платано.

• Не постоји ни једно српско женско име које се не завршава на а.

• Постоји 13 начина да изговорите глас О у француском језику.

Калина Ковачевић 6Б, Ива Петровић 6А, Јован Бижић 7А

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Соњом Пијановић 9Б, ученицом генерације школске 2023/2024.г.

Како се осећаш као ђак генерације?

Осећај је стварно феноменалан, јако сам срећна. Много сам се трудила свих ових година и драго ми је да се тај труд исплатио. Мислим да је у мојој генерацији било доста изванредних ђака и жао ми је што сви не можемо да делимо ову титулу. Драго ми је што сам била део ове генерације и што сам имала прилику да се дружим са овим драгим људима. Сви заједно смо оставрили огроман успех и представили своју генерацију у најбољем светлу.

Је ли било тешко постићи тај успех?

Наравно да је било тешко. Било је тренутака када сам желела да одустанем од свих такмичења и додатних активности. Често се дешавало да сам једва постизала све, да вежбама за такмичења и да вежбама градиво за наставу. Али ствар која ме је мотивисала је била јако једноставна. Када освојим неку награду на такмичењу, имам неки фантастичан осећај. Тај осећај који ми говори да нисам вежбала без разлога и да треба да будем поносна на себе. Знајући да ћу у једном тренутку осетити ту емоцију, ме је мотивисало да наставим даље у тешким тренуцима.

Како је изгледао твој први школски дан?

Мој први школски дан је дефинитивно био незаборван. Једва сам чекала да кренем у школу јер ме је интересовало како ће све то изгледати. Нисам се много бринула и била сам прилично опуштена. Сећам се да сам се са целим одељењем спријатењила брзо, да смо се сви лепо слагали. Учитељица Алиса нас је дочекала и сви смо једва чекали да седнемо у школске клупе и да почнемо са радом.

Сети се неке школске анегдоте.

Са овогодишње екскурзије у Нишу имам најлепша сећања, вероватно јер се доста занимљивих и смешних ствари десило. Сви смо остајали будни до јако касно сваке вечери и било нам је забрањено да излазимо из соба, седимо по ходницима и идемо у туђе собе. Наставници су дежурали у ходницима и такође нам извукли фиксне телефоне из струје да не бисмо причали једни са другима. Тако је телефон био извучен мени и мојој другарици Магдалени и нисмо могле да причамо. С обзиром да су нам собе биле једне преко пута друге само смо отвориле врата, селе на под и наставиле да причамо. У једном тренутку је разредна дошла и рекла да уђемо у собе јер је забрањено седети у ходнику. Ми смо јој рекле да не седимо у ходнику већ у собама. Наиме, ми смо седеле тачно иза прага и те линије која одваја собу и ходник. Иако смо нас две биле у праву, разредна нас је ипак натерала да се вратимо у собе и затворимо врата.

На која си такмичења ишла и каква су ти искуства?

Учествовала сам на доста такмичења и са свих њих имам прелепа сећања. У млађим разредима сам се такмичила из области математике, што ми је највише помогло да стекнем навику учења и рада у ограниченом времену. Тада нисам схватала такмичења толико озбиљно и није ме интересовало да учим ван школе, иако сам освајала одличне резултате. У старијим разредима је математика постала тежа, па сам се посветила областима које ми иду лакше и која ме више интересују, као што су хемија, српски и немачки језик. За сва та такмичења је било потребно доста припреме. Иако је то у неким тренуцима било напорно, све то ми је много значило. Сећам се сваког припремног часа, сваког излагања на такмичење, па чак и деце тамо. Свакако бих свима препоручила да пробају да се такмиче у областима које их интересују јер ће им то знање помоћи у будућности.

Јеси ли амбициозна?

Ја сам врло амбициозна, што није увек баш врлина. Увек тежим да се опробам у свему, на сваком такмичењу, да будем одличан ђак, али да истовремено

Имам времена за дружење са пријатељима. Такође никад нисам смела себи да дозволим да разочарам неког својим резултатима у школи и на такмичењима, што ме је доводило у ситуације где заборавим своје приоритете. Често ми се деси да не постигнем све што сам планирала, па ме то демотивише. Ипак, трудим се да постигнем највише што могу и научила сам и да понекад прихватим пораз. Са друге стране, моја амбициозност ми је помогла да створим радне навике.

Шта сматраш својим највећим успехом?

Својим највећим успехом сматрам треће место на републичком такмичењу из немачког језика у осмом разреду. Јако ми је било тешко да се припремим за то такмичење с обзром да нисам знала из којих области и ког типа ће бити питања. Поносна сам што сам стигла до задње рунде на коју је прошло само седам ђака из целе Србије и у њој освојила награду. Такође, морам да издвојим и пласман на републичко такмичење из српског језика у седмом разреду. На овом такмичењу се такмичи много више ђака, те су и критеријуми строжи. Ипак, то је био један од најлепших дана у мом животу јер сам се одлично провела са својим другарицама. Велики успех сам остварила у петом разреду, пласирајући се на Републичко такмичење из информатике Дабаркоје је, на жалост, било ревијално.

Тежиш савршенству – је ли то тешко достићи?

Иако ја тежим савршенству, мислим да га никад нисам достигла. Увек имам неке мане и лоше дане и сматрам да би било јако тешко доћи до потпуног савршенства. У чему би желела да се опробаш, а ниси успела до сада? Што се тиче предмета и такмичења, волела бих да се опробам у области физике, јер ми се у последње време чини баш занимљивом. Увек ми се чинила да је тешка, али када мало боље размислим, није толико. Допада ми се што могу да је повежем са ситуацијама из свакодневнице. Такође бих волела да научим још језика у којима се до сад нисам опробала, као што је, на пример, шпански.

По чему ћеш памтити „Руђер“?

„Руђер“ ћу памтити по неизмерној подршци коју сам добила од свих наставника. Стварно су ми помогли да постигнем ове резултате на такмичењима и верујем да без њих не бих била овак успешна. Поред тога, научили су ме животним лекцијама које никада нећу заборавити. Научили су ме шта значи бити човек и дали ми савете који ми много значе. Свачија помоћ ми је значила, од учитељица, Алисе и Гоце, и од предметних наставника и наставница. Бескрајно сам захвална и пријатељима које сам упознала у овој школи због свих сећања која смо стекли заједно. Памтићу све рекреативне, екскурзије, излете, групне пројекте, играње у школском дворашту, све дане проведене заједно.

Како себе видиш у будућности?

У будућности се надам да ћу бити успешна и срећна.

Волела бих да се бавим стварима које ме интересују. Професије које ми тренутно звуче најзанимљивије су архитектура и просвета. Одувек сам волела дизајнирање, планирање и цртање, али исто тако волим рад са децом и помагање другима. Најбоље би било да радим неки посао који повезује ове две области. Али за то има још доста времена, можда ми се интересовања промене. Надам се да ћу имати још прилике да упознам остале професије и да се опробам у новим стварима да бих установила шта је најбоље за мене.

Поручи нешто својим млађим другарима.

Својим млађим другарима бих поручила да никад не одустају од ствари које их интересују. Нека никад не забораве своје циљеве, јер су они најбитнији. Поручила бих им и да се не потресају много око школе, у реду је имати понеку четворку, не морају то све бити петице. Битно је да из школе нешто научимо, јер нам једног дана нико неће гледати оцене, већ знање које поседујемо.

Интервју са Магдаленом Стевановић и Софијом Трифуновић 9А, кандидатима за ђака генерације 2023/2024.

Драге девојчице, сетите се првог школског дана и емоција које су биле у вама?

Магдалена: Мој први школски дан ми је остао у сећању као веома узбудљив и диван дан. У почетку сам се плашила јер нисам знала шта ме очекује у том новом окружењу, али сам убрзо заборавила на тај страх чим сам се запричала са својом другарицом. Та другарица је била Тара са којом се још и данас дружим. Тару сам познавала још из вртића и то, што сам имала некога кога знам поред себе да заједно са мном проживи то

ново искуство, мени је много олакшало да се осећам боље и сигурније.

Софија: Кад сам ишла у вртић, мислила сам да ће се у првом разреду неће учити ништа, него ће само да нас испитују, па сам у августу кренула да читам неке књиге како бих се „припремила“. Не знам колико сам пута прочитала „Што и како у природи“, искрено мислећи да ћемо искључиво учити екологију и астрономију. Можете замислити моје разочарање кад сам првог дана имала двочас математике.

Која је најзанимљивија анегдота из школских дана?

Софија: Није једна анегдота, али ћу се увек сећати онлајн наставе у четвртог и петом разреду. Кад нам је током часова било досадно, мењали бисмо позадину камере, или стављали гласовне филтере, или се дописивали у чету позива док нас учитељице нису обавестиле да могу да виде те поруке. Знам да је то универзално искуство за већину нас осмака, али ћу увек о том периоду свог живота осећати носталгију коју касније генерације (надамо се) неће моћи.

Које су ваше ваншколске активности?

Магдалена: Већ две године идем на аикидо и дивно ми је тамо, али бих у некој блиској будуноси волела да пробам нешто ново као што је глума или гиманстика.

Софија: Од спортских активности, редовно тренирам гимнастику, а понекад и пливање. Такође волим да пешачим и да возим бицикл, мада ми је то било лакше у Македонији јер је Скопље махом равно.

Да ли можете да направите неку ретроспективу свог школовања у „Руђеру“?

Магдалена: Прве четири године мог школовања су биле дивне. Играње, дружење, учење и све то без обавеза. Учитељица нам је била дивна и никад нам није било досадно са њом. Када је дошао крај четвртог разреда и „Exhibition“, корона вирус се појавио и, нажалост, због тога нисмо могли да завршимо четврти разред нормално. Дошли смо у пети, али је вирус још владао па смо упознали наше нове наставнике и другаре са маскама. Када су мере поштрили, морали смо да идемо на онлајн наставу и тако се школујемо неколико месеци. Када се цео тај хаос завршио, коначно смо се вратили у школске клупе. Мада, ни то није трајало дуго јер су нам ове последње године пролетеле веома брзо и већ је дошло време да се растајемо и кренемо својим сопственим путевима у свет.

Софија: Тек ми је друга година у „Руђеру“ па имам осећај да нисам уопште довољно упозната са њим, међутим могу да кажем да сам била заборавила колико значи кад (скоро) сви око тебе причају твој матерњи језик, а Руђер ме је подсетио тога. Мислим да сам и баш зато успела да савладам неке појмове, јер су ми били много јаснији кад су ми се објаснила и на енглеском и на српском. Двојезична настава ми је заиста помогла у том прелазу са једног језика на други.

Врло сте успешне биле на такмичењима. Како гледате на то искуство?

Магдалена: Сада, када се осврнем на сва сећања и успомене које сам стекла са свих такмичења на која сам ишла, јако ми је драго што сам имала прилику да имам такво искуство. Иако је било изазовно у неким тренуцима, пријатеље које сам стекла током тог процеса и успомене које имам данас не бих мењала ни за шта.

Софија: Што се тиче такмичења из српског језика, од другог до шестог разреда нисам имала српски као предмет јер сам ишла у интернационалну школу, те ми је био изазов да савладам падеже, гласовне промене и интерпункцију. Мислим да сам кроз такмичење и припрему за такмичење надокнадила ту празнину у знању.

И на такмичењу из енглеског језика сам стекла нова искуства, мада је било лоших, а односила су се на организацију. Наиме, е на Републичком такмичењу победник је проглашен, уместо по протоколу у пет, на крају у 11 увече. Јесте био сјајан резултат, али и много напоран дан.

Који део школовања и такмичења вам је био најтежи?

Магдалена: Колико год да сам уживала у свим својим припремама за такмичења и свом школовању, били су периоди где ми је било веома изазовно да све постингем и то са добрим успехом. Осми разред ми је дефинитивно био најтежи јер сам морала да балансирам обавезе за школу, припреме за такмичења и припреме за завршни испит. Упркос томе што ми је било тешко, нисам одустајала и јако ми је драго због тога јер је све испало одлично на крају (још само да упишем гиманзију коју хоћу).

Софија: Дефинитивно ми је математика стварала проблем. Имена појмова су невероватно различита на српском језику у односу на енглески језик, а и градиво које би се у мојој старој школи (а до 7. разреда сам била у интернационалној школи у Македонији) учило у седмом разреду, у Руђеру се учило у шестом или петом разреду. Имала сам 18% на иницијалном тесту у седмом разреду. Драго ми је што сам успела да достигнем много бољи ниво захваљујући наставнику.

Како проводите своје слободно време?

Магдалена: У своје слободно време највише волим да идем напоље са другарима и шетам се. Моја другарица Соња и ја трчимо напоље да се дружимо чим нам се укаже прилика, Адриана и ја током својих дружења препешачимо пола Београда, док са својим друштвом из села идем у разне авантуре по свакавим местима. Било да је град, село, тротоар или шума, увек сам расположена за дружење напољу.

Софија: Осим ваннаставних активности које сам већ поменула, волим да се опустим уз серију (ситком или драму), да се виђам са пријатељима или да играм видео-игрице са њима. Понекад узем да читам књигу,

али је то увек касно увече кад сам превише уморна да се правилно фокусирам, или се толико удубим да кад погледам на сат већ је поноћ. Кад имам прилику, одем на концерт јер обожавам да слушам музику.

По чему ћете памтити „Руђер“?

Магдалена: Руђер ћу највише памтити по другарима које сам стекла, по наставницима који су увек били ту да нам помогну и саслушају нас и по свим занимљивим активностима које смо имали и у школи и ван школског кампуса.

Софија: Памтићу Руђер првенствено по пријатељима које сам стекла, јер знам да нећемо уписати исту гимназију, а онда по својим првим екскурзијама и такмичењима, који у мојој старој школи нису постојали.

Шта видиш пред собом?

Магдалена: Пред собом видим занимљиву и узбудљиву будућност пуну нових пријатељства, искустава и среће. Планирам да у будућности пробам много нових ствари и да се потрудим да будем успешна као и до сад, па чак и више.

Софија: Најједноставније — не знам. Део мене се плаши да ћу да упишем погрешну гимназију, али знам да кад будем нашла нешто што ме занима у животу ћу се потрудити да идем ка томе, чак иако сам на природном смеру а желим да упишем друштвене науке.

Да ли имате неку поруку за нас - будуће ђаке-прваке, такмичаре и све са амбициозним циљевима и сновима?

Магдалена: Колико год вам се у тренутку нешто чинило страшним, превише изазовним или тешким, никада немојте да одустанете од свог циља или сна јер осећај који добијете када постигнете свој циљ не може да се пореди ни са чим.

Софија: Мислим да је најважније да истрајеш у томе што желиш да радиш, да се не обесрабриш кад ти нешто не успе јер је то само прилика да постанеш још бољи.

Интервју са Ђорђем Омрченом 9Б

На крају сте 8. разреда. Сетите се првог школског дана.

Свог првог школског дана се сећам са пуно емоција, узбуђења и треме. Наша учитељица је свима послала писмо са поруком добродошлице у њено одељење. Моја породица и ја смо дошли у двориште школе и ту смо чекали да одемо код учитељица. Првог школског дана у Руђеру се сећам врло добро, био је сунчан и топао дан и у дворишту за доручак су ми другови показивали школу и место за фудбал. Цео нови систем је био врло интересантан и нов за мене и то је оставило позитивне утиске на мене. Први часови на енглеском језику, ручак

у ресторану, фудбал и упознавање са програмом су ми улепшали тај дан и олакшали даљи пут ка 8 разреду у истој школи.

Сви наставници истичу твоју пристојност и одличне спортске резултате. Да ли је тешко бити такав?

Што се тиче спортских резултата мени је лако јер сам већ ушао у ритам који понављам две године, како са школом, тако и са спортом. Пристојност је нешто што покушавам да одржавам сваки дан где год да сам.

Како постижеш сјајне спортске резултате?

Стално тренирам и никада не пропуштам тренинге. Никада не помишљам на одустајање и ако помислим, само наставим да радим још јаче и боље. Наравно дружење и љубав ка овом спорту доприноси нашој упорности и мотивацији. Без тренирања и дисциплине нема ничега и надам се да ћу да наставим да радим ове две битне ствари до свог главног циља – Олимпијских игара.

Којим спортским резултатом се поносиш?

Освајање Државног првенства до 15 година је мој највећи успех до сада који сам постигао у новембру прошле године. Освајао сам и неколико школских такмичења и био сам два пута победник Београдског купа 2019, 2020. Бронзана медаља на интернационалном турниру у Новом Саду 2021. је такође један од најбољих успеха. Улазак у репрезентацију до 15 година је мој највећи успех до сада и поносим се тиме. Половина ових ствари сам постигао заједно са Марком Петковићем у дублу и даље не могу да верујем да смо се он и ја нашли у истој школи иако се баш нисмо најбоље знали у то време на тренинзима, наравно то је допринело нашем пријатељству и уопште и дужење креира нас двојице као дубл пар.

Био си врло ангажован у размени ученика.

То је било моје задовољство и сваке године сам једва чекао тај пут, дружење, авантуре и забаве. Имао сам среће што ме је тата убедио да се прикључим овом пројекту и да упознам све добре другове, пошто у почетку нисам планирао да идем. Следеће године ни не помишљам да пропустим пут за Атину и исти овај пројекат.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Све школске активности су ми били интересантне и забавне, али бих издвојио: екскурзије у Краљеву, Вршцу и Нишу које су донеле нека незаборавна сећања, догађаје и пријатељства. Такође, размена ученика са грчком школом коју сам већ поменуо ми је обележила прошлу годину. Куглање, спортски дани и излети су увек били ту да нас мало опусте и забаве у време када смо имали доста обавеза у вези са учењем..

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Играње игрица са другарима, изалжење напоље, шетање, кување, возња бицикла, дружење са породицом и одласци на тренинге иако то неко рачуна као обавезу мени су тренинзи као слободно време јер ту имам све што волим, најбоље другове, забаву, омиљени спорт, тренирање и пре свега увек ми се поправи расположење након сваког тренинга зато што заборавим на све обавезе, проблеме и дешавања.

Шта не знамо о теби, а сада би рекао?

Има тога доста. Тренирам од своје 8. године, посетио сам 14 држава, био сам две године за редом 3. на Републичком такмичењу из географије. Кренуо сам у школучим сам напунио шест година, што је поприлично рано за ову генерацију. Такође, омиљена боја ми је наранџаста, гледао сам Месија уживо на стадиону у Барселони. као мали сам имао наранџастоцрвену косу, а сада ми је остао само један прамен који може да се види само на сунцу.

Шта очекујеш у новој школској години?

У новој школској години очекујем још спортских успеха у иностранству у Словенији и Хрватској у које идем крајем ове године, такође добре оцене и занимљиве екскурзије у иностранству ће стварно улепшати све. Следеће године гледам да опет одем на такмичење из географије, упознам нове пријатеље из других школа који ће се прикључити „Руђеру“.

Како себе видиш у будућности?

Себе у будућности видим као професионалног бадминтон играча који ће једног дана отићи на Олимпијске игре или кувара који ће радити у неким добро познатим ресторанима. Све ово зависи како ми се спортска каријера буде развијала и како ми се буду мењала интересовања, али за сада ја се овоме надам у будућности.

Интервју са Софиом Трифуновић и Ланом Штулић 9Б

Већ се бринемо - како ће школске приредбе изгледати без вас?

Софиа: Како то мислите - без вас - па ми ћемо увек бити ту за вас.

Лана: Доста наставника и ученика ме је питало исто питање. Искрено мислим да поред мене има још талентованијих ученика који се такође баве глумом. И ове године драмску секцију чине ученици од првог па све до осмог разреда. Сваки од њих је посебан на свој начин и искрено мислим да ће свака наредна представа изгледати све боље и боље.

Откад сте у свету глуме?

Софиа: Глумом се бавим 10 година, активни сам члан студија „Бис“, као и драмске секције своје школе. До сада сам играла пет вечерњих представа, имала сам епизодну улогу у серији која се приказивала на РТС-у. Радила сам синхронизацију анимираних и играних филмова у којима сам имала и главне улоге.

Лана: Глумом се бавим од своје седме године. Никада до тада нисам помишљала да се опробам у глуми, све док моја наставница Јелена Дардић није инсистирала на томе. Од тада је све почело. Прво сам кренула да глумим у школским представама, а после непуне три године, кренула сам у позориште Дадов. Тај корак сам сама направила. Угледала сам билборд на које је писало „Аудиција за школу глуме и говора Дадов“. Позвала сам преко маминог телефона број који сам запамтила на билборду, добила све информације и потом сам заједно са татом отишла на аудицију. После две недеље моја мама је добила поруку где је писало да сам примљена. Тај осећај задовољства и поноса никада нећу заборавити.

Које бисте изваншколске ангажмане истакле?

Софиа: Синхронизација анимираног филма Ману са Леном Ковачевић, улога у вечерњој представи „Аутобиографија“ - Бранислав Нушић, синхронизација анимираног филма „Време је за санкање“ са три бивше ученице наше школе: Бојаном Радовановић, Миом Трифуновић, Катарином Радуловић.

Лана: У музичку школу идем већ шест година и ове године је завршавам. Иако раније нисам претерано обожавала да свирам клавир, сада све више волим. Имам осећај да људи који су завршили две основне школе у истом периоду се итекако издвајају од других. Наравно моја другарице Софиа је такође завршила музичку школу и мислим да нам је она пуно значила. Осим музичке школе, као што сам рекла, бавим се глумом коју волим највише на свету. О њој бих могла да причам непрекидно. Знам да ми одузима много времена, али исто тако време које проводим у позоришту је неописиво.

Које место глума има у вашем животу?

Софиа: Срећно као и болно, ове године глума је почела да заузима велики део мог свакодневнoг живота. Као најмлађи члан представе у којој играм, морала сам да достигнем очекивања средњошколаца који се спремају да ове године упишу ФДУ.

Лана: Глума ми значи све. То није само посао; то сам ја. Када постанем лик, као да улазим у њихове ципеле и осећам оно што они осећају. То је као да неко време живите другачијим животом. Глума није само претварање; ради се о томе да будемо прави и поштени, чак и када је тешко. То ме је научило много о себи и помогло ми да растем. Глума је као пријатељ који је увек ту за мене, помаже ми у тешким тренуцима и слави са мном у добрим временима. То је више од посла; то је моја страст, моја сврха. То је мој начин да се повежем са другима и да схватим свет. Глума је магија и сваки дан сам захвална што могу да будем део тога.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Софиа: Шанса да истражимо и научимо на другачији начин. Да своје вештине развијам путем забаве. Могућност да постављам питања без икакве критике и да осетим невероватну лагодност на часовима. У тим учионицама је неки потпуно други свет где те нико не осуђује, где се осећаш потпуно свој.

Лана: Апсолутно ми се свиђа начин на који наша школа негује осећај заједништва и припадности међу својим ученицима. То је као да сте део велике породице која пружа подршку у којој сви искрено брину о добробити и успеху других. Од наставника који нам помажу да учимо и растемо, до разних ваннаставних активности које нам омогућавају да истражимо наше страсти, сваки аспект наше школе подстиче нас да напредујемо и будемо најбољи. Заиста је предивно бити део таквог окружења.

По чему ћете памтити Руђер?

Софиа: Мој Руђер. Моји другари, моји наставници. Памтићу Руђер по дивним наставницима који су нам увек помагали када нам је било тешко и по нестварним пријатељствима која су се се родила и развијала од првог дана. Ниједан тренутак мог живота у Руђеру неће бити заборављен јер је сваки имао свој смисао и исти цињ, да будем бољи човек. Руђеру се захваљујем јер ми је на најлепши начин обликовао детињство.

Лана: Руђер ћу памтити по незаборавним дружењима, манифестацијама, екскурзијама... У Руђеру сам стекла пријатељства за цео живот. Морам истаћи своје одељење које је другачије од осталих. Ми смо као једна породица. Међусобно се подржавамо, бодримо и као најважније од свега никогa не изостављамо по страни. Увек ћу бити захвална својој учитељици што је стално инсистирала на комуникацији између нас. Осим тога, наша школа ради доста на хуманитарним догађајима како би створила емпатију код свих нас. Због тих манифестација, свако од нас данас пружи помоћ онима којима је та помоћ најпотребнија.

Шта највише волите да радите у слободно време?

Софиа: Највише од свега волим да се дружим. Волим да проводим време у пријатном друштву, да водим разговоре, смех као и сузе. Волим да причам и да стварам трајне успомене. Смем храбро да корачам кроз живот јер знам да нисам сама и да имам породицу и пријатеље који су ми подршка.

Лана: Иако немам пуно слободног времена, увек га испуњујем дружењима са пријатељима и породицом. У тим тренуцима налазим утеху, смејемо се заједничким шалама, присећамо се старих успомена и заједно стварамо нове. Било да се ради о истраживању нових места, испробавању нових рецепата или једноставном уживању у међусобном друштву, време проведено са пријатељима и породицом је непроцењиво и доноси ми огромну радост и испуњење.

Шта очекујете у новој школској години?

Софиа: Искрено, нисам ни ја сигурна. Не знам шта да очекујем и то ме поприлично плаши. Сваки дан, већ девет година, била сам у истим клупама, у истом окружењу. Да ли могу да замислим живот без њих? Не могу.

Лана: Имам осећај да ће ово бити велики корак за све нас. Никад до сада нисам мењала средину али мислим да је ово право време да упознам нове другаре и стекнем нека нова пријатељства. Наравно, никада нећу заборавити своје садашње другаре. Они ће увек имати посебно место у мом срцу. Са друге стране, мислим да ће нам учење бити на вишем нивоу, али не сумњам да ћемо се сви снаћи на најбољи начин и да ће свако од нас бити најбољи.

Како себе замишљате у будућности?

Софиа: Пре пет година бих Вам сигурно рекла да када порастем, ћу бити најпознатија и балерина и глумица

и одбојкашица. Сада некако сам збуњена. Много тога ме чека и не желим своју будућност да напишем на папиру. Желим да буде непредвидива, сјајна и пуна доживљаја.

Лана: Дуго сам била несигурна по овом питању, али мислим да је глума прави избор. То је нешто у чему ја уживам и морам да напоменем да би она никада није представљала терет. Када глумим, све мање имам осећај да глумим. То је вештина уз коју сам ја рођена и врло сам захвална богу сто ми је подарио овакав таленат. Мислим да сви имамо таленат, само је потребно време да га откријемо. У мом случају он је врло рано откривен и мислим да је то предност код овог посла. Наравно, увек ћу бити захвална наставници Јелени Дардић, јер да није било ње вероватно мој таленат нико не би открио.

Интервју са Хеленом Миловановић, Марком Баћановићем, Павлом Милосављевићем 8А

Ова школска година је за све троје била изузетно успешна. Прославили сте нас и врло се поносимо тиме.

Хелена: Хвала, све је некако дошло без превеликих планова унапред.

Марко: Нисам раније размишљао о такмичењима, али ове године некако се појавила жеља да се опробам у томе.

Павле: Одувек сам имао амбицију и мотивацију за такмичењима, али ето ове године сам остварио највише успехе до сада.

Јесте ли имали дилему којој ћете области (предмету) да се приклоните?

Хелена: Заправо сам на почетку школске године желела да идем на такмичење из биологије. Такмичење из енглеског језика је дошло некако изненада јер ме је наставница Бранислава позвала на Школско такмичење на којем сам прошла. Уследило је Општинско на којем сам опет остварила одличан резултат и тада сам престала да размишљам о биологији и потпуно се посветила енглеском језику. Ето, тако сам стигла до 3. места на Републичком такмичењу.

Марко: Нисам имао никакву дилемушта ћу да одаберем јер језике одувек волим. За Школско такмичење из енглеског језика нисам се ни спремао, него сам отишао са знањем које сам имао и прошао. Упоредо сам чуо за такмичење из немачког језика, па сам решио да се окушам и ту. Било је мало теже припремати два такмичења истовремено па сам се некако касније више определио за енглески и стигао до Републичког такмичења. Веома сам задовољан и резултатима које сам остварио на такмичењу из немачког језика.

Павле: Искрено, желео сам да се такмичим из физике и хемије, али онда сам у неком тренутку сазнао да ће бити такмичење из немачког језика које до сада није организовано у 7. разреду. Нисам много размишљао јер немачки волим и знам. Преко Општинског и Градског такмичења стигао сам до Републичког на којем сам освојио 3. место и веома сам задовољан тим резултатом.

Како су изгледале припреме?

Хелена и Марко: Припреме су биле напорне, али забавне. Имали смо неколико часова припреме током недеље и пошто нас је било више из нашег одељења,

који смо стигли до републичког нивоа, било нам је често и забавно. Многе шале су одатле потекле.

Павле: Нисам имао превише часова припреме у школи. На почетним нивоима такмичења имао сам додатне часове, а касније ми је наставник давао додатне материјале за рад. Махом сам се припремао код куће.

Како сте усклађивали редовне школске обавезе са припремом за такмичење?

Хелена и Марко: Није било толико тешко јер смо у школи радили све у вези са такмичењем, а код куће смо покушавали да надокнадимо оно што нисмо постизали у школи. Имали смо подршку и разредне и наставника ако бисмо у нечему каснили.

Павле: Углавном сам се трудио да у школи све завршим

у вези са редовним школским обавезама, а код куће сам се спремао за такмичење. На тај начин успевао сам да постигнем све што треба.

Зашто бисте препоручили ову врсту активности другим ђацима? Које позитивно искуство сте стекли?

Хелена, Марко и Павле: Осећај када се дође до циља је невероватан. Осим што смо се лепо дружили док смо спремали такмичење тај осећај, најпре неизвесности па онда награде коју смо освојили је заиста невероватан.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Хелена: Допада ми се однос са наставницима који је увек срдачан и ту су да нам помогну у свему што нам треба. Не само у вези такмичења, него подршка коју иначе добијамо од њих.

Марко: У школи учимо, али опуштено и без притиска,

просто се осећам добро и задовољно. Допада ми се ИБ програм, иако бих понекад волео да имамо мање тестова, односно да се боље распореде. Ето моје молбе наставницима (смех).

Павле: Све ми се допада у нашој школи, наставници су насмејани, супер се дружимо и заиста сам задовољан.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Хелена: Волим да гледам серије, да се дружим и бавим спортом.

Марко: Иако у последње време немам толико слободног времена, мало сам запоставио музику и свирање гитаре, што иначе волим да радим. Осим свирања гитаре, своје слободно време волим да проводим са пријатељима.

Павле: Волим да слушам музику, да се дружим и бавим спортом. У слободно време волим и да кувам. Припремање хране ме опушта и уживам у томе.

Имаш ли ваннаставне активности?

Хелена: Тренирам тенис.

Марко: Већ неколико година свирам гитару у школи Мастер Бластер.

Павле: Бавим се веслањем, пењањем и свирам гитару.

Шта очекујеш у новој школској години?

Хелена: Очекујем да наставим са такмичењем из енглеског језика и да наредна година буде једнако успешна.

Марко: Волео бих да се поново окушам на такмичењима, али знам и да нас у наредној години чека много обавеза јер завршавамо основну школу. Покушаћу све да ускладим.

Павле: Осим немачког језика, можда бих волео да се опробам и на неким другим такмичењима. Помало имам трему јер знам да нас следеће године чека и завршни испит и упис у средњу школу.

Интервју са Константином Крутиковим

1. Ове школске године си постао Руђеровац, како си се снашао у новој средини?

Добро и свиђа ми се учење и дружење у овој школи.

2. Шта ти се највише допада у начину нашег рада?

Свиђа ми се када учимо кроз истраживање.

3. Кад би могао, да ли би нешто мењао?

На пример, волео бих да нам, ако има услова, учионица буде мало већа и да у још неким истраживањима користимо таблет.

4. Које су ти омиљене активности у школи и како оне доприносе учениковом развоју и напредовању?

Омиљене активности су ми на часовима; Дигитални свет, Свет око нас и Музичко. Помажу у новим знањима, нпр. у свету програмирања, разумевању људског, биљног, животињског света. А и добром расположењу на музичком када заједно певамо.

5. Одличан си шахиста, како је шах постао твој избор?

Веома је тешко бити одличан у шаху, за сада сам прилично добар. Редовно тренирам, учим ново према плану тренинга и учествујем на одређеним турнирима у току године. Шах ме је привукао јер се у њему директно један-на-један одмеравају снаге знањем, логиком и често умећем сналажења у некој посебној ситуацији. Партије често могу бити бити веома интересантне, као нека занимљива прича.

6. Да ли имаш неку занимљиву стратегију коју би поделио са нама?

Па, већина стратегија могу бити корисне и интересантне, зависно од стила самог играча и како то уме да искористи. Нека од обавезних правила су контрола центра, развој и активност фигура, структуре пешака и сигурност Краља.

7. Који је најбољи резултат који си остварио на шаховским турнирима? Како си се тада осећао?

За сада од бројних учешћа ми је највиши домет бронза на Републичком првенству и то против старијих дечака, што ми је додатни мотив да још јаче тренирам. Био сам срећан и када сам представљао нашу школу и освојио прво место на Окружном и друго место на Републичком првенству.

6. Који ти је био циљ ове школске године и да ли си га реализовао?

Скоро да јесам, увек може успешније.

7. Шта очекујеш од следеће школске године? Које нове вештине и знања желиш да стекнеш?

Да се још мало уозбиљим јер сам старији (нећу превише) и да учим нова научна и дигитална знања (и да још боље савладам немачки).

8. Како проналазиш баланс између школских обавеза и времена за себе, шта радиш у слободно време?

То ми је лако јер волим да цртам, правим разне фигуре и облике од клеја/пластелина, као и креирам са Лего модулима, мислим да сам прилично успешан у томе.

Интервју са Андрејом Поповићем 5Б

Како се осећаш поводом тога што ускоро прелазиш у МУР?

МОсећам се пре свега узбуђено, сигуран сам да ће бити забавно.

Какве промене мислиш да те очекују?

Мислим да ће учионице бити много веће, а наставници строжи.

Како постижеш одличне резултате у школи?

Тако што вредно учим и трудим се на часовима.

Који ти је омиљени предмет?

Омиљени предмет ми је физичко, зато што могу да се посветим свом физичком здрављу, будем јачи и останем у форми.

У чему мислиш да си најуспешнији?

Мислим да сам најуспешнији у ликовном, зато што сматрам да сам талентован и креативан.

Шта те инспирише највише у сликању?

Највише ме инспиришу филмови, увек се нађе нека сцена коју могу да нацртам.

Имаш ли ваннаставне активности?

Да, тренирам пливање и карате. Неколико година сам ишао на сликање, али сам сада направио паузу.

Како проводиш слободно време?

Слободно време проводим цртајући или играјући се са сестром.

Како себе видиш у будућности?

Као некога коме је циљ да буде добар и здрав човек. Видим себе као инжењера који у слободно време слика.

Интервју са Аглајом Гостевом 2А

Драга Аглаја, већ више од годину дана си руђеровац. Како се сналазиш у својој школи?

Мислим да сам се одлично снашла. Школа ми се веома допада, имам пуно другара, осећам се као да сам код куће.

Шта ти се највише допада у начину нашег рада и кад би могла, да ли би нешто мењала? Шта би то било?

Имамо интересантне теме и радимо пројекте. Не могу да одлучим која ми је тема најбоља. Ја ништа не бих мењала јер све ми се тако пуно допада.

Које су ти омиљене активности у школи? Како те

активности доприносе твом напредовању?

Посебно ми се свиђа математика. Волим да решавам занимљиве математичке задатке, изазове, да решавам мозгалице и оне ми помажу да боље мислим. Ја напредујем сваког дана и добијам добре оцене.

Да ли имаш неку занимљиву стратегију учења коју би поделила са својим другарима?

Моја стратегија је да све шта запамтим на часу, напишем на папир. Имам своју свеску у којој пишем све што ми је занимљиво, све што сам запамтила и неке важне догађаје.

Који је најбољи резултат који си на такмичењу постигла?

Мој најбољи резултат сутри дипломе из математике. Математичарење је моја област.

Који ти је био циљ ове школске године и да ли си га реализовала?

Да, ја сам научила писана слова ћирилице, научила сам српски језик и хтела сам да се пријавим на такмичање, али ћу моћи тек следеће године. Осим тога, научила сам много нових ствари, а много волим када учимо нешто ново.

Шта очекујеш од следеће школске године? Које нове вештине и знања желиш да стекнеш?

Ја желим да следећа година буде пуна знања, да буде јарка и лепа. Хоћу да научим множење и делење, да још више научим о биљкама и животињама.

Како проналазиш равнотежу између школских обавеза и времена за себе, шта радиш у слободно време?

У слободно време цртам и гледам цртане филмове. Много волим да цртам. Када имам пуно посла, одморим се, добијем енергију и одмах на посао.

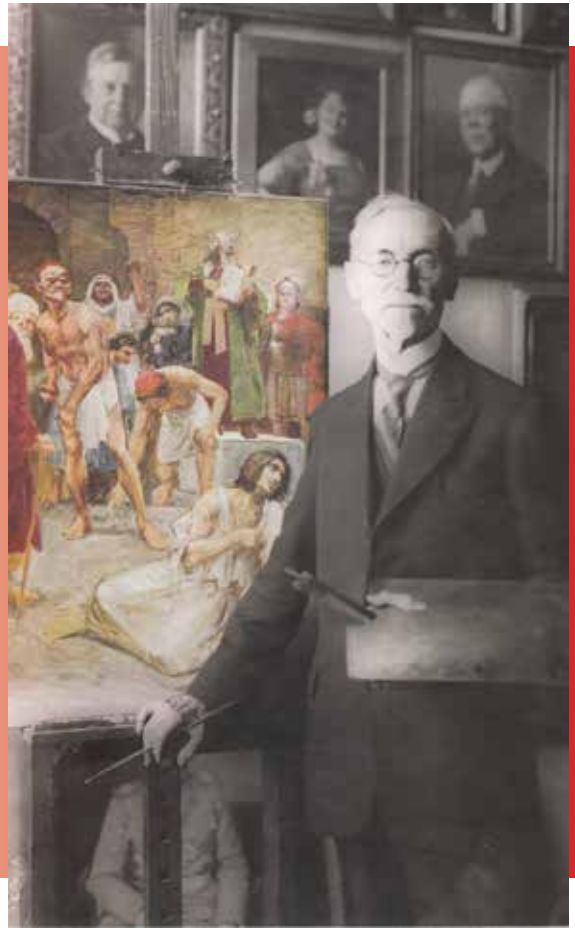
Урош Предић

Урош Предић је био српски реалиста и важи за најзначајнијег српског сликара реалисту, уз Пају Јовановића и Ђорђа Крстића. Предић је првенствено познат по својим раним сликама које су дочарале стварни живот обичних људи. Касније је дао значајан допринос портрету и црквеном сликарству.

Рођен је у Орловату, а основну школу завршио је у Црепаји. Године 1876.г., након завршене гимназије у Панчеву, преселио се у Беч на академију. Дипломирао је 1880. на Бечкој академији лепих уметности. Био је један од оснивача и први председник Удружења ликовних уметника Београда.

Његов рад се састоји првенствено од портрета (посебно је познат по портретима деце), иконографије, жанра и историјских композиција; ређи су пејзажи и појединачни чинови. Предић је био хроничар грађанског живота свог доба, настојећи да створи што убедљивију сличност са ликом наручиоца.

Неки примери његових дела оваквог карактера је слика „Весела браћа“.

„Весела браћа“

„Старији брат учи млађег да дуби у углу“

„Сироче на мајчином гробу“

„Херцеговачки безуници“

Радио је портрете познатих, као и обичних људи, од којих се истичу бројни портрети.

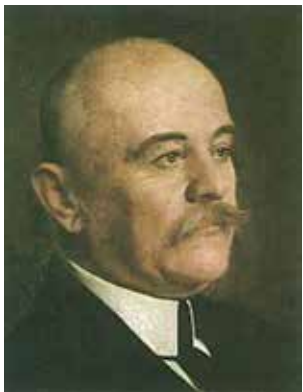
Јован Јовановић Змај

краљица Наталија Обреновић

Живојин Мишић

Јован Цвечић

Михајло Петровић Алас

Михајло Пупин

Вреди споменути и једну од његових најпознатијих слика „Косовку Девејку“, насталу по епској народној песми истог имена.

„Косовка девојка“

Урош Предић је осликао и иконостас у капели бечејског властелина Богдана Дунђерског. Такође, насликао је више иконостаса, међу којима је и онај у цркви у Орловату, по којем се сматра последњим великим српским иконописцем. Нека дела из овог периода укључују:

Узбуркано море

Свети Арханђел Михаило

и Свети Сава благосиља Српчад

За своја достигнућа, освојио је бронзану медаљу на Светској изложби у Паризу, 1889, као и Орден Светог Саве II реда, 1922, Орден Светог Саве I реда, 1925. и Орден белог орла V Орден, 1930. г.

Софија Трифуновић 9А

Занимљивости

Биолуминесценција: Неки организми, попут свитаца, одређених врста гљива и морских животиња, могу да производе сопствену светлост путем хемијске реакције, феномен познат као биолуминесценција. Ова адаптација служи комуникацији, камуфлажи и привлачењу плена.

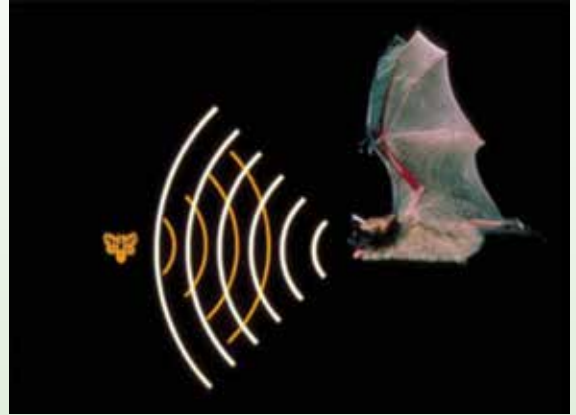

Хибернација: Одређене животиње, попут медведа и јежева, пролазе кроз хибернацију, стање мировања током зимских месеци где се њихов метаболички процес значајно успорава ради чувања енергије. То је фасцинантна биолошка адаптација за преживљавање тешких временских услова.

Ендосимбиоза: Ова теорија предлаже да су еукариотске ћелије, које чине биљке, животиње, гљиве и протисти, еволуирали из симбиотског односа између различитих типова прокариотских ћелија. Митохондрије, на пример, верује се да потичу од древних аеробних бактерија које су биле прогутане од стране претка еукариотских ћелија.

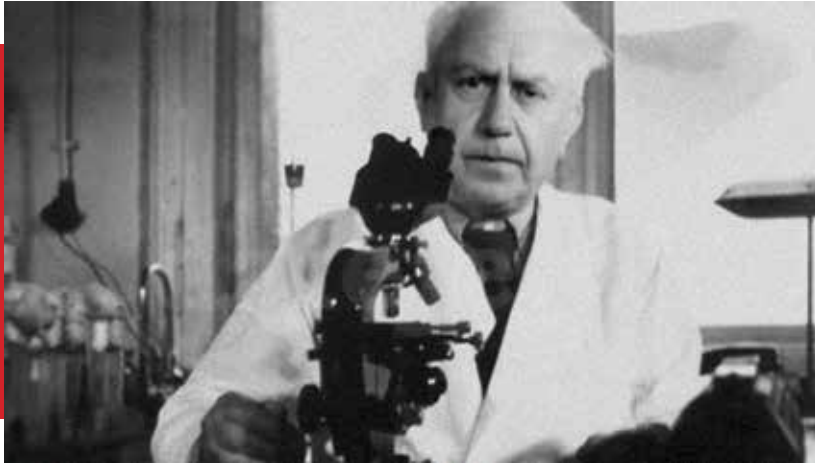
Ехолокација: Шишмиши и делфини користе ехолокацију, биолошки сонарски систем, да би лоцирали плен у свом окружењу. Они емитују звукове високе фреквенције и тумаче ехо који се одбија како би се лакше сналазили у природи..

Социјални инсекти: Мрави, пчеле и термити показују сложене социјалне структуре где појединци унутар колонија сарађују за корист групе. Ове заједнице често укључују специјализоване улоге попут радника, војника и репродуктивних јединки, приказујући изванредну сарадњу и поделу рада.

Емилија Девих 8Б

Лудвиг Хиршфелд

Пољска амбасада у Београду је у марту 2024. г. објавила једну интересантну анегдоту. Били су у Ваљеву, сели у кафе-ресторан Корнер. Када су затражили да плате рачун, конобар им је рекао да код њих ниједан Пољак не плаћа рачун, да је Лудвиг Хиршфелд све то платио пре 100 година.

Ко је био Лудвиг Хиршфелд?

Лудвик Хиршфелд (1884-1954) слови као велика фигура у аналима микробиологије, имунологије и генетике. Његов револуционарни рад је променио наше разумевање крвних група и поставио темеље модерне трансфузије. Осим његових научних достигнућа, Хиршфелдов животни пут одражава немилосрдну потрагу за знањем усред бурних историјских догађаја. Рођен је 5. августа 1884. у Варшави, у Пољској, Хиршфелдов рани живот одвијао се у позадини владавине руске империје над његовом домовином. Упркос суочавању са друштвеним препрекама због свог јеврејског наслеђа, Хиршфелдова страст за науком је цветала. Образовање је наставио на Универзитету у Цириху, где је дипломирао медицину 1909. г. Током свог боравка у Цириху фасцинирао се микробиологијом и имунологијом.

Хиршфелдов значајан допринос науци дошао је у области одређивања крвних група. У сарадњи са својом супругом Ханом Хиршфелд, он је кренуо у низ експеримената који би редефинисали наше разумевање компатибилности крви. Надовезујући се на рад Карла Ландштајнера, Хиршфелд је открио обрасце наслеђивања крвних група, што је довело до идентификације АБО система крвних група. Ово откриће, не само да је омогућило сигурнију трансфузију крви, већ је пружило и увид у генетску основу људске разноликости.

Значај Хиршфелдовога рада ширио се и ван граница лабораторије. У ери обележеној разарањем Првог

светског рата и пандемијом шпанског грипа, његово истраживање је одиграло кључну улогу у побољшању медицинске праксе и спасавању небројених живота. Штавише, његови напори да промовише давање крви и безбедност трансфузије поставили су основу за оснивање банака крви и трансфузијских служби широм света.

Хиршфелдова научна истраживања често су била испреглетена са његовим друштвеним и политичким убеђењима. Као отворени заговорник научне сарадње и људских права, кретао се кроз буран међуратни период у Европи, залажући се за мир и међународну сарадњу у науци. Међутим, његове тежње за бољим светом биле су трагично засењене успоном фашизма и избијањем Другог светског рата.

Нацистичка окупација Пољске представљала је озбиљну претњу за Хиршфелда и његову породицу. Упркос опасним околностима, тајно је наставио своја истраживања, ризикујући свој живот да би сачувао научно знање и помогао напоре отпора. У изузетном чину пркоса, чак је успео да документује зверства холокауста, користећи своју научну експертизу да разоткрије ужасе које је починио нацистички режим.

После рата, Хиршфелдов допринос науци и човечанству је прописно признат. Имао је кључну улогу у оснивању Организације Уједињених нација за образовање, науку и културу (УНЕСКО), заговарајући међународну сарадњу у науци и образовању. Међутим, његове наде у светлију будућност биле су ублажене личном трагедијом, јер се борио са губитком најмилијих и ожилцима рата.

Године 1954. преминуо је Лудвик Хирсфелд оставивши за собом богато наслеђе научних достигнућа и моралне храбрости. Његово пионирско истраживање наставља да обликује праксу трансфузијске медицине и имуногенетике, наглашавајући трајну релевантност његових доприноса. Штавише, његова непоколебљива посвећеност истини и правди служи као трајна инспирација будућим генерацијама научника и хуманитараца.

Боје крви или ко каже да биологија и хемија нису (по)везане

Људска је крв црвене боје, но крв неких животиња (али и људи у одређеним условима) другачије је боје. Као резултат специфичних хемикалија од којих је састављена, јавља се још у плавој, зеленој и љубичастој боји (а постоји и она која је безбојна).

Већини нас је познато да је боја људске крви резултат присуства хемоглобина, великог протеина који се налази у црвеним крвним зрнцима. Хемоглобин у својој структури садржи атом гвожђа који је одговоран за његову боју. Хемоглобин је респираторни пигмент који игра важну улогу јер преноси кисеоник и помаже угљен-диоксиду да се врати у плућа (а одатле га избацујемо из организма).

Ипак, постоје нека бића чија је крв заиста плаве боје. Ракови, пауци, лигње, хоботнице и неки мекушци за пренос кисеоника користе протеин *хемоцијанин*. Различита структура пигмента као и присуство атома бакра уместо гвожђа доводе до безбојне крви када је она деоксигенирана и плаве када је оксигенирана. Хемоцијанин кисеоник веже на другачији начин од хемоглобина. За сваки молекул кисеоника вежу се два атома бакра, што узрокује ову боју крви.

Код неких врста црва и пијавица постоји и зелена крв. Зелена боја потиче од хлорокруорина, протеина врло сличног хемоглобину. Када се код људи појави зелена боја крви, она је обично резултат ретког стања под називом *сулфхемоглобинемија* (када се сумпор веже за молекул хемоглобина и тако ствара зелену хемикалију *сулфхемоглобин*). Хемоглобин, промењен на такав начин, не може да преноси кисеоник. До овог стања долази због велике изложености одређеним лековима и хемикалијама као што је, на пример, суматриптан (лек против мигрене).

Љубичаста боја крви је такође могућа и то код морских црва, а узрокована је још једним пигментом који је мало различит, а зове се *хеморитрин*. Он садржи засебне јединице у којима се налазе атоми гвожђа. Када је деоксигениран, безбојан је, али када је оксигениран, онда је сјајне љубичасте боје.

Оно што је можда најзанимљивије у вези различитих боја крви јест то што оне показују како је еволуција налазила различита решења за исти проблем, а у овом случају је то транспорт кисеоника.

А плава крв код људи? Појам о плавој крви код људи се односи само на означавање аристократије. Тај израз потиче од неких аристократских шпанских породица из Кастиље, чија је кожа била изразито бледа па су и њихове вене биле више плаве у односу на тамошње становнике чији је тен иначе тамнији.

Станислава Подробњак 9А

THE CHEMISTRY OF THE DIFFERENT COLOURS OF BLOOD

Red

HUMANS AND THE MAJORITY OF OTHER VERTEBRATES

HAEMOGLOBIN

HbM 2

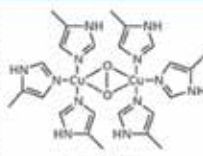
Haemoglobin is a protein found in blood built up from subunits containing haem. These haems contain iron, and their structure gives blood its red colour when oxygenated. Deoxygenated blood is a deep red colour - not blue!

Blue

SPIDERS, CRUSTACEANS, SOME MOLLUSCS, OCTOPUSES & SQUID

HAEMOCYANIN

HbM 2

Unlike haemoglobin, which is based on iron blood cells, haemocyanin (built free in the blood) haemoglobin contains copper instead of iron. When deoxygenated, the blood is colourless, but when oxygenated, it gives a blue colouration.

Green

SOME SEGMENTED WORMS, SOME LEECHES, & SOME MARINE WORMS

CHLOROCRUORIN

HbM 2

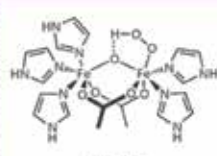
Chemically similar to haemoglobin the blood of some species contains both haemoglobin & chlorocruorin. Light green when deoxygenated, it is green when oxygenated, although when more concentrated it appears light red.

Violet

MARINE WORMS INCLUDING PEANUT WORMS, PENIS WORMS & BRACHIOPODS

HAEMERYTHRIN

HbM 2

Haemerythrin is only 1/3 as efficient at oxygen transport when compared to haemoglobin. In the deoxygenated state, haemerythrin is colourless, but it imparts a violet pink colour when oxygenated.

Микропластика

Микропластика је врста изузетно малих пластичних честица са пречником мањим од пет милиметара, које најчешће настају случајном или намерном фрагментацијом већих пластичних објеката. Упркос готово микроскопској величини оваквих честица, оне су присутне у мноштву предмета које користимо у свакодневном животу и играју значајну улогу у многим гранама модерне технологије.

Наиме, готово микроскопска величина микропластичних честица која нас наводи да често заборављамо на њихов значај, чини их идеалним за примену у медицинској индустрији. Одређене, специјално обликоване честице микропластике користе се као носачи за контролисано ослобађање лекова у крвоток пацијената који болују од инфекција. Овакве пластичне нанокапсуле дизајниране су да у себе приме одређену дозу лека који потом транспортују кроз крвоток пацијента и постепено ослобађају током одређеног веменског периода. Овај вид третмана омогућава прецизно дозирање лекова и елиминише потребу за честим узимањем терапије, пошто ослобађање лекова у крвоток може трајати и до неколико дана, у зависности од броја честица микропластике. Поред тога, микропластика се користи и у развоју импланта попут вештачких кукова, протеза и зубних импланта. Оваква медицинска апаратура има улогу замене делова кости, мишића или органа у нашем телу, па је због тога потребно да по облику, димензијама и текстури буду веома слични ткиву које мењају, како би их тело пацијента ефикасно прихватило. Како би постигли ово, научници испитују импланте који се делимично или комплетно састоје од висококвалитетних микропластичних компонената чији се облик и структура може подесити много ефикасније од других материјала.

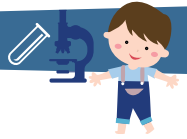
Честице микропластике су, такође, значајна компонента многих козметичких производа као што су сапуни, креме за негу коже и многи други. Неке од већих микропластичних честица као што су шљокице разних боја додају се из естетских разлога, како би производи изгледали привлачније потенцијалним купцима. Друге, значајно комплаксније и мање микропластичне честице служе као агенси за пилинг коже, пошто у деловању са кожом стварају трење и скидају површински, већински потпуно мртав део коже што је чини естетски лепшом.

Упркос бројним применама микропластике у нашем свакодневном животу, микропластика која се погрешно складишти и креира може изазвати многе негативне последице по човека, као и многе друге животињске и биљне врсте које са њим деле екосистем. Наиме, када микропластике приликом спирања из људске одеће или козметичких производа доспеју у воду, системи за филтрацију загађивача заустављају честице већег пречника, али слободно пропуштају већину преосталих, што доводи до загађења текућих вода великом концентрацијом микропластика. Поред микропластичних честица које настају намерним људским посредовањем постоји и друга, много бројнија група загађивача која се састоји од микропластика које настају распадањем пластичног отпада на ђубриштима и таложењем комада оваквих предмета у води и земљишту. Када овакве микропластичне честице доспеју у воду или земљиште на некој територији, оне активно учествују у кружењу воде у природи, при чему их падавине и ветрови распршују по свим екосистемима на планети, неретко чак и тамо где људска нога још није крочила.

Када било које живо биће конзумира воду која садржи микропластике, одређене честице димензија довољно малих да уђу у крвоток путују до свих виталних органа, где се таложе и изазивају здравствене нелагоде попут упале органа и аутоимуних болести. Међутим, значајно већи проблем изазивају честице које се таложе у желуцу и цревима, али не могу да пређу у крвоток, пошто изазивају гастритис и проблеме са врањем који код мањих животиња као што су рибе могу изазвати смрт. Важно је напоменути да се загађење микропластиком не задржава на мањим животињама и биљкама које директно конзумирају загађену воду, већ ланцем исхране прелази и на веће животиње које се хране мањим. На пример, људи који често конзумирају морску храну поједу око једанаест хиљада честица микропластике сваке године. Нека истраживања показују да људи унесу око 5 грама микропластике недељно, што је једнако маси једне кредитне картице.

Можемо закључити да је проналазак микропластике умногоме променио наш свакодневни живот, али да у употреби микропластике морамо бити одговорни како би уживали у предностима њене употребе, а да себе и екосистеме око себе не излажемо непотребној опасности.

Јована Толимир 7А

Занимљивости из области науке

- У телу одрасле особе налази се око 250 грама соли.
- Ударци грмова производе озон и тиме се јача озонски омотач.
- Гвожђе прелази у гасовито стање на температури од чак 5 000 степени.
- Сунце за један минут ослобађа количину енергију која би била довољна за годину дана на нашој планети.
- За само једну секунду се у људском мозгу догоди 100 000 хемијских реакција.
- Ако се електрична енергија попусти кроз неон, светлеће црвено.
- Сребро има својства за пречишћавање воде од бактерија и вируса.
- Топла вода се брже претвара у лед него хладна.
- Водоник је најлакши гас.
- Према разним прорачунима, у последњих пет векова, маса наше планете повећала се за милијарду тона.

Соња Пијановић 9Б

Internetwortschatz-Deutsch

Posten, twittern, chatten (1)

Kennst du die Verben, mit denen man Aktivitäten in den sozialen Medien beschreibt? Viele kommen aus dem Englischen. Wähl zu jeder Erklärung das richtige Verb aus.

Manuskript ▾

einen Text oder ein Bild auf einer Social-Media-Plattform veröffentlichen:

posten

mailen

liken

einander kurze Textnachrichten schicken und sich so mit anderen Usern unterhalten:

anklicken

chatten

liken

einen Post mit „gefällt mir“ markieren:

liken

surfen

twittern

im Internet etwas mit einer bestimmten Suchmaschine suchen:

twittern

bloggen

googeln

Quelle: <https://learnerman.dw.com/de/6-ich-poste-also-bin-ich/l-61436890>

Lösung: posten, chatten, liken, googeln

Arbeitsblatt

1 Wie heißen die Wörter richtig? Ergänzt.

Ich poste,
also bin ich

Durch den _____ (1: SCHIRM-BILD)
sieht man die Welt
in einem anderen Licht.
Du willst in die Stadt gehen?
Tut mir leid, ich kann grad nicht.
Ich hab viel zu tun, ich muss noch so viel

_____ (2: REN-CHIE-CHER-RE)

Youtube-_____ (3: OS-VI-DE)

gucken und die _____
(4: TRENDS-TOK-TIK) kapieren.

Ich _____ (5: STE-PO), also bin ich,
schau mal: ich am Strand!

Schreib mal in die _____
(6: TA-RE-KOM-MEN),
aber bitte ruf nicht an.

Ich muss nie mehr Mama fragen, wenn ich ein Rezept
für einen Kuchen brauch.
Sie checkt meinen Insta aus, aber guckt nicht in meinen

_____ (7: VER-SUCH-LAUF).

Ich will nicht hören, was mein Kopf denkt.
Er denkt mich noch ins Grab.
Er ist nur still, wenn ich ihn ablenk.
Darum lenk ich ihn ab.
Es ist 4 Uhr in der Nacht, und ich bin noch wach.
Ich schalt dich ein und ich schalte ab.

Hinter diesem Bildschirm kommt keiner an mich ran.
Endlich mal ein Ort, an dem ich alles sagen kann.
Manchmal ist es gemein, ja, das muss ich eingestehen,

doch von über 1000 Facebook-_____
(8: DEN-FREUN) hab ich keinen je gesehen.

Ich will nicht hören, was mein Kopf denkt.
Er denkt mich noch ins Grab.
Er ist nur still, wenn ich ihn ablenk.
Darum lenk ich ihn ab.
Es ist 4 Uhr in der Nacht,
und ich bin noch wach.
Ich schalt dich ein
und ich schalte ab.

Wie viel Uhr ist es noch mal?
Oh, ein Kommentar!
Haha, Like und Share.
Wer war noch mal Claire?
Ah ja, stimmt, von damals.
Krass, die ist auf den Bahamas.
Und zwölf WhatsApps von letzter Nacht,
warum hab ich das Ding noch mal angemacht?

Ich schalt dich ein, du saugst mich ein.
Du machst „Ding“, und ich bleibe hängen.
Und das, was ich tun muss, geht verloren

im _____
(9: RITH-AL-GO-MUS).

Ich will nicht hören, was mein Kopf denkt.
Er denkt mich noch ins Grab.
Er ist nur still, wenn ich ihn ablenk.
Darum lenk ich ihn ab.
Es ist 4 Uhr in der Nacht,
und ich bin noch wach.
Ich schalt dich ein
und ich schalte ab.

Знакомьтесь с Россией...

Россия прекрасная страна...
Мы вам представим самые весёлые памятники в России...

«Памятник счастью», г. Томск

Этот глубоко философский памятник даст туристу простой ответ на непростой вопрос о том, что же такое счастье. По версии создателей, счастье заключается не в деньгах или славе, а простых человеческих радостях – сытости и тепле.

«Памятник Крокодилу», г. Ижевск

Важный крокодил Гена, на городской лавочке, вызывает улыбку и улучшает настроение прохожих. Установлен памятник в 2005 году. Есть несколько

версий о том, каким же образом Ижевск связан с крокодилами. По одной из них, есть документальные подтверждения тому, что в начале прошлого века из передвижного зоопарка, гастролирующего в Ижевске, сбежал крокодил, которого долго искали. Возможно, это и есть крокодил Гена.

«Памятник соленому огурцу», Московская область

Есть в России памятники, которые понятны каждому русскому человеку. Яркий образец – «Памятник соленому огурцу», размещенный в городе Луховицы Московской области. Эта всенародно любимая закуска воплотилась в бронзе в 2007 году, ведь любовь к огурцам у россиян просто неистребима!

«Памятник фонарщику», г. Петербург

Памятник фонарщику был установлен в 1998 г. именно на той улице, где в 1873 г. в Петербурге впервые в мире зажегся электрический фонарь.

«Памятник Чижик-Пыжику», г. Санкт-Петербург

Именно с этого памятника началась мода на необычные скульптурные композиции. Он был установлен в 1994 году на Фонтанке. Если загадать желание и попасть монеткой в Чижика, то желание непременно сбудется.

Памятник «Влюбленные собаки», г. Краснодар

Торжественное открытие этого необычного памятника состоялось 30 сентября 2007 года. Две собачки символизируют влюбленных на первом свидании. Он и она встретились под зданием с часами, на углу улиц Мира и Красная, и пошли гулять, взявшись за руки. Одета парочка в стиле 1920-х годов. Полноватый бульдог вышагивает в пальто, а его дама, из породы охотничьих, - в старомодном платье и зонтиком в лапе.

Ирина Колобанова 7А

'The Importance of Language'

Ученици Grade 9 имали су задатак (у оквиру лекције коју радимо) да напишу чланак за школски часопис на једну од понуђених тема које се односе на важност и значај очувања малих језика, локалних дијалеката, као и очувања матерњег језика. Међутим, једна од понуђених тема односила се и на то да ли на свету треба да будемо „уједињени“ кроз један језик - енглески.

Invest in a better future-learn English and conquer the world!

By Una Džavić 9B

In today's world, the ability to communicate in English gives us endless opportunities. Whether you're a student, teacher, or just want to expand your knowledge, learning English can pave the way for a bright future.

English is the global language of business, science and technology. Companies around the world seek for people fluent in English and learning it would definitely open doors for academic pursuits and job opportunities. Additionally, becoming fluent in English helps you stay informed in today's world since you will get access to endless information that you can use for any research.

Apart from educational advantages, English helps you be in touch with the world, connect with people from other countries, and expand your knowledge about other cultures that way. Investing in learning English is not just about academic purposes, it's about your personal growth and embracing culture.

So what are you waiting for? Start your new journey and enlist in English courses and secure a bright future full of opportunities because with dedication and a passion for learning, you can achieve anything. Invest in a better future-learn English and conquer the world!

Support your local dialect and keep tradition alive!

by Magdalena Stevanović, 9A

It's simple to take for granted the diverse range of languages and dialects that exist within our communities in a world where globalization has become the norm. But as we move forward into the future, it's necessary to keep in mind how important it is to protect and encourage our local dialects, as they are an essential part of our history of culture in addition to working as a form of communication.

Dialects are libraries of history, customs, and identity that go beyond simple language variations. They capture the different experiences, traditions, and ideals of a given area or group of people. Every pronunciation, slang, and intonation has a backstory that connects us to our heritage and tells a tale.

Maintaining local dialects is important for the preservation of cultural heritage. Any society must have a language,

and dialects are frequently the expression of what makes a society unique. We protect our traditions and culture against the standardizing effects of globalization by valuing and promoting our local dialects. Local dialects also provide as a connection between generations, linking the knowledge of the past with the hopes and aspirations of the future. They serve as evidence of how resilient communities can be when faced with suffering and change. We preserve language diversity and promote consistency and belonging by passing on our dialects to the next generation.

Supporting local dialects also helps people in the community feel proud of who they are. Using our dialect strengthens our sense of connection with our ancestors and our identity as members of a specific location or society. In an increasingly globalized society, it's a powerful way of claiming our cultural identity.

However, local dialects face many difficulties in today's society. Many dialects are disappearing because of the dominance of global languages, the growth of digital communication, and migrating habits. In addition, speaking a dialect is frequently considered wrong since some people think it's less valuable than standardized English.

Communities must support and value their local dialects in order to overcome these challenges. This can be done through advertisements that highlight the importance of dialectal variations, cultural events, and educational programs. In order to preserve diversity of languages, it is also important to promote interactions between generations and create environments that support the growth of local dialects.

In conclusion, protecting our local dialects is important for more reasons than only language preservation; it also protects our cultural history, strengthens our sense of identity, and builds connections between generations. Through valuing the uniqueness of our language, we can make sure that traditions survive and develop in our communities for many years to come. Therefore, let us celebrate our dialects with passion, as they are the threads that connect together the components of our shared heritage.

Support your local dialect and keep tradition alive!

by Mia Jackson, 9B

Why should we keep local languages when there is a language the whole world knows- English? Local languages may not seem important to you, but it actually contains insights into centuries old questions or statements

about human migrations, a country's history, nature, etc. Nevertheless, a lot of these languages are disappearing. Local languages represent a culture, an individuality of a tribe, village, city, or a country, which is just beautiful. The world is much more beautiful when there are different things, with hidden meanings, and interesting stories. Imagine a world where everything was the same. Everyone talks the same language, dresses the same, acts the same, and everything looked the same, would you like to live in a world like that? It's a delight when you go and travel the world because it's interesting to see something you have never seen before, something different. I will let you in on a little secret, the reason for the delight is because of different languages as each language, no matter how popular, goes way back in time, to all kinds of different events that changed history, to make different cultures, lifestyles and traditions.

In local languages, there can be hidden clues about history, hidden belongings /treasure etc. This can be found by anthropologists that trace the evolution of migration and speech patterns by looking into these languages. Local languages also represent cultural and individual identity which allows communities to share cultural pride and reclaim identity. Example, like in Hawaii, immersion schools assist to increase the Olelo-fluent household significance and in some cases, people who live in big cities may still communicate in their local language. Local languages can also be tracked down to find out where people are originally from, or who was in their bloodline. There is also a global perspective, which I mentioned before, but also to keep ancient wisdom that is too precious to lose.

Do you really want to see that the language that your ancestors worked so hard for just disappeared? How would you feel knowing that your local language, your identity, your culture, your tradition is gone? Take charge before it's too late, don't let it be forgotten, try to convince people the same, try to learn more about it or to lean it better, try to learn other local languages to not only save your culture, but also others!

“Invest in a better future, learn English, and conquer the world”

by Sofia Trifunović 9B

“Invest in a better future, learn English, and conquer the world” might be a good way to deal with the unstable and uncertain world we live in now. Learning English is important if you want to move up in your job, work with people from other countries, and understand and value other cultures. We should all try to speak languages that people from all over the world speak, but we shouldn't forget how important it is to keep our own accents and languages alive.

Language is made up of many threads that are tied together by tradition, identity, and society, like a tapestry. “Support your local dialect and keep the tradition alive” is a touching way to remember how important these traditions

are. For us, speaking our original languages is more than just talking to each other. They keep the knowledge that has been passed down from generation to generation, the past of our communities, and even who we are alive.

There's no doubt that becoming fluent in English or another language could be helpful, but we must be careful not to give up what makes us uniquely American in our quest for global skill. People say “Unite in one language and speak peace to all” to try to get everyone to speak the same language. This leads to peace. On the other hand, uniformity is not needed for a real union. Language diversity, on the other hand, grows when people who believe in it value and understand what each spoken language brings to the world.

The lucky people who work and go to our school get the best of both these worlds. Being able to talk to people in English and other global languages helps us see more and take advantage of chances around the world. To keep our cultural heritage alive, we also value and respect the languages that people speak in their homes and communities.

As we move through the place where tradition and globalization meet, let us embrace the deep knowledge that lies within these words. Language differences shouldn't get in the way, instead, they should be seen as a chance to learn more about our history and connect with people from around the world. It shows how beautiful our connected world is when these languages work well together.

Giving Power Through Language

By Bogdan Milanović 9B

“Unite in one language and speak peace to all” fits with the good goal of promoting peace around the world through language unity. As the world becomes more connected, the idea of a shared language that makes it easier to understand each other and work together is very appealing. To make this vision come true, though, we need to think carefully about how complicated language and society are. People who support linguistic unity say that a common language can help bring people together and make the world a better place. When people from different backgrounds can talk to each other clearly, there are fewer chances of misunderstandings, which leads to more cooperation and respect. This is why the idea of a global language is a bright light in a world full of linguistic and cultural barriers.

The search for a single world language should not, however, hurt different cultures. One tongue holds different customs, beliefs, and views of the world, which makes the human experience richer. “Support your local dialect and keep the tradition alive” is a good way to remember how important it is to keep these language treasures alive. If you ignore them in favor of a single world language, you risk making the wide range of ways people express themselves sound the same. Furthermore, putting an international language into practice presents formidable difficulties. English is a de facto

common language in many areas, but language is more than just words; it holds histories, identities, and societal nuances. Forcing everyone to speak the same language could push people who aren't skilled out of society, which would keep inequality going and make power imbalances worse. We are lucky at our school to be able to enjoy the benefits of both different languages and communicating with people around the world. Learning English and other languages opens up a lot of doors for us and helps keep the languages we speak at home and in our communities alive. With this balanced approach, we can bring people together, help them understand each other, and give them the tools they need to interact with the world in a useful way. Let us remember the wise words in these quotes as we work toward a future where language brings people together and helps them understand each other. Language diversity is a strength, and we should accept and celebrate all the different ways that languages make our lives better and bring us together.

“Invest in a better future-learn English and conquer the world!”

by Leo Jackson 9B

English is one of the most known languages in the world, studies say that 1.4 billion people know English as a fluent language. It's really useful for work, buying food, buying products, and speaking to foreigners.

As devastating as it may sound, to lose traditional languages in the process of English becoming a dominant language in the world, it is a great benefit that everybody can have in their lives. It can be helpful when moving to a different country and understanding the locals when asking them something like where the closest food shop is or something along those lines. When you enter a shop or store it is always easier to understand what tags say or if you are going to the market and you would like to know what a certain food is called without constantly having to ask a nearby person what it means. It can also be crucial when working in a different country with a different dominant language so that you can understand what is going on and work your job properly.

English is not only known as a worldwide dominant language but is also easy to learn. Anybody can always search on the internet for some free basic online classes or if they would like they could sign up for a plan and learn more complex English. However, if for some reason somebody cannot use the internet to help themselves to learn English, they can always go to a bookshop and find plenty of books for learning English or hire a private teacher. Even though these options are a great way to start learning English, the easiest way is to learn English at a young age, perhaps in school, as it is the most efficient way of learning and figuring out new ways to achieve your skills.

In conclusion, losing a traditional language isn't so ideal,

learning a new international language to help everyone in the world expand their knowledge and be able to communicate with everyone. There are many, beneficial ways of learning English at various ages, the only key that matters is that you have decided to learn something new.

Support your local dialect and keep tradition alive!

by Sonja Pijanović 9B

A couple of weeks ago, I had the opportunity to watch a new Serbian movie. The characters in the movie were speaking in a local Serbian dialect. When the movie ended, I overheard some people talking about the dialect present in the movie. They stated things such as, “It was finally the time that someone used a different dialect and didn't make it stereotypical”, or “It is so nice to hear someone talk in a different accent instead of the Belgrade speech we always hear”, which caused me to wonder about this topic.

To be honest, local dialects are represented in our media and pop culture to an extent. Unfortunately, people from the west and south are often portrayed as uneducated, peasants, or even conniving and crooks. On the other hand, serious TV shows, news, and culture topics are almost exclusively presented in the official dialect, maybe with a hint of urban Belgrade accent or vojvodinian accent in traces. This has perpetuated the stereotypes and has also put pressure on young people to leave their local dialect the moment they head to the university or search for a serious job. You need to sound more educated, more literate.

Local dialects are a symbol of tradition. They are usually spoken by the older generations, as the younger tend to accept the modern and generalized dialect spoken in capitals and bigger cities. Sometimes they can't even understand the dialect their grandparents spoke in their childhood. But dialects are valuable heritage. We can learn a lot about an area by hearing and understanding the dialect spoken there. Archaisms help us understand how our ancestors lived, their arts and crafts, music, what they did for leisure, what they found funny and all their unique cultural experiences. Preserving local dialects contributes to the conservation of linguistic diversity within one language. This kind of diversity is always good, it makes our lives richer. It is almost like knowing a different language without the need to study hard! The dialects are a true treasure that should be cherished. They help people keep their identity and a sense of belonging to their community. At the same time, they contribute to creativity and tolerance among people.

That being said, I dread the day I have to read “Gorski vijenac” set in 18th-century Montenegro and written in the corresponding dialect. I will need the help of my grandmother and a dictionary. At the end of the day, it is important to accept all dialects even though we don't always understand them completely. It is also necessary to protect our own dialect and therefore, pass our tradition to the future generations.

Famous Sayings and Traditions with Weird Origins You Might Not Know

You probably use tons of expressions, idioms, proverbs and slang phrases every day that don't make literal sense. If you ever thought long and hard about why you say something a certain way, you could probably make a guess. However, some English expressions are so unusual that it is impossible to guess where on earth they originated from – unless you know the history. Most people got married in June because they took their yearly bath in May, and they still smelled pretty good by June. Since they were starting to smell, however, brides carried a bouquet of flowers to hide the body odor. Hence the custom today of carrying a bouquet when getting married.

Baths consisted of a big tub filled with hot water. The man of the house had the privilege of the nice clean water, then all the other sons and men, then the women, and finally the children. Last of all the babies. By then the water was so dirty you could actually lose someone in it ... hence the saying, "Don't throw the baby out with the Bath water!"

Houses had thatched roofs-thick straw-piled high, with no wood underneath. It was the only place for animals to get warm, so all the cats and other small animals (mice, bugs) lived in the roof. When it rained it became slippery and sometimes the animals would slip and fall off the roof, resulting in the idiom, "It's raining cats and dogs."

There was nothing to stop things from falling into the house. This posed a real problem in the bedroom where bugs and other droppings could mess up your nice clean bed, therefore, a bed with big posts and a sheet hung over the top afforded some protection. That's how canopy beds came into existence.

The floor was dirt. Only the wealthy had something other than dirt, leading folks to coin the phrase "dirt poor."

The wealthy had slate floors that would get slippery in the winter when wet, so they spread thresh (straw) on floor to help keep their footing. As the winter wore on, they added more thresh until, when you opened the door, it would all start slipping outside. A piece of wood was placed in the entrance-way, subsequently creating a "thresh hold."

In those old days, they cooked in the kitchen with a big kettle that always hung over the fire.. Every day they lit the fire and added things to the pot. They ate mostly vegetables and did not get much meat. They would eat the stew for dinner, leaving leftovers in the pot to get cold overnight and then start over the next day. Sometimes stew had food in it that had been there for quite a while, and thus the rhyme, "Peas porridge hot, peas porridge cold, peas porridge in the pot nine days old."

Sometimes they could obtain pork, which made them feel quite special. When visitors came over, they would hang up their bacon to show off. It was a sign of wealth that a man could, "bring home the bacon." They would cut off a little to share with guests and would all sit around and "chew the fat."

Those with money had plates made of pewter. Food with high acid content caused some of the lead to leach onto the food, causing lead poisoning death. This happened most often with tomatoes, so for the next 400 years or so, tomatoes were considered poisonous.

Bread was divided according to status. Workers got the burnt bottom of the loaf, the family got the middle, and guests got the top, or the "upper crust."

Lead cups were used to drink ale or whisky. The combination would sometimes knock the imbibers out for a couple of days. Someone walking along the road would take them for dead and prepare them for burial. They were laid out on the kitchen table for a couple of days and the family would gather around and eat and drink and wait and see if they would wake up, creating the custom of holding a wake.

The next time you are washing your hands and complain because the water temperature isn't just how you like it, think about how things used to be. Here are some facts about the 1500s.

England is old and small and the local folks started running out of places to bury people. So they would dig up coffins and would take the bones to a bone-house, and reuse the grave. When reopening these coffins, 1 out of 25 coffins were found to have scratch marks on the inside and they realized they had been burying people alive, so they would tie a string on the wrist of the corpse, lead it through the coffin and up through the ground and tie it to a bell. Someone would have to sit out in the graveyard all night (the graveyard shift.) to listen for the bell; thus, someone could be, saved by the bell or was considered a dead ringer.

And that's the truth. Now, whoever said History was boring?

! Life of a kid in England in the past! site:kids.britannica.com

Child labor

When we think of child labor, we think of newborns, right?

Well actually... Putting your children to work is called child labor.

Childrens work usually considered unsafe or unhealthy for children to do. In the past, a lot of children worked. Today, most people consider child labor to be wrong. The parents sent their children to work because they needed money. In some parts of the world, parents sold their kids because they get money. Girls or members of not english groups be sent to work instead to go to school.

Bellas Diary

Dear Diary... Nah! I don't have time to write "Dear Diary". Hi! My name is Bella. I am so tired because i woke up when the sunrise was. I live in England. I put on my favorite (and only) tunic that has only five holes. I am a lucky girl because my tunic has only five holes, some girls had about 10 holes. I was so hungry. I am so sad 'cause we have toast and butter, again. I mean we have it all time. Just kidding, sometimes we have just toast. I was getting ready to go to some rich house that i heard has 20 rooms. The worst thing is that every single room has 1 chimney. Well... i am here. And the RICH man told me they have "only" 81 rooms. I got back and my tunic is full of dust. BTW 81 rooms is not "only". It is a lot. So I got home. Before i got in, i saw my friends sitting. We were playing hide and seek, even ie it is forbidden.

Of course, i won! We wanted to play one more time but miss Elizabeth came being visias because we didn't come on time. Why is that women so visias always. It was late, so i got to my bed but before that i ate a little bread with butter, but the bread was not toasted. I got to my bed and sleep. I got to bed at 8 pm. That's all.

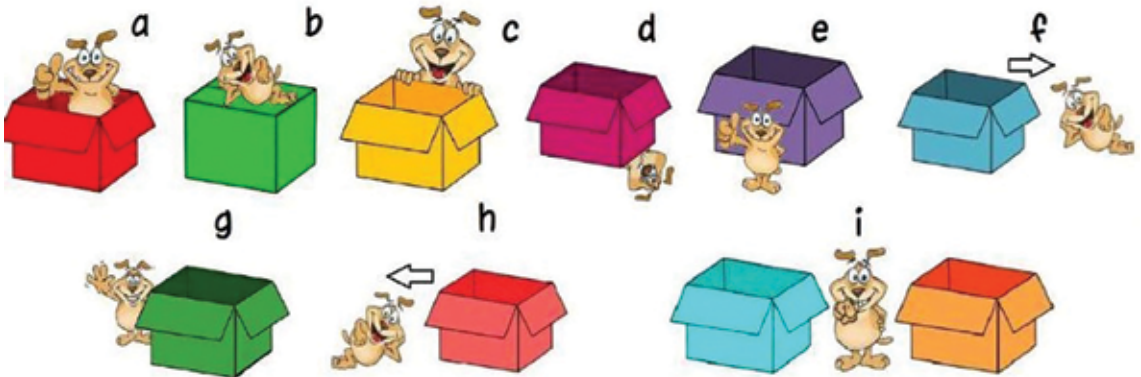
BELLA

LES PRÉPOSITIONS DE LIEU

1. Place la préposition dans le bon lieu.

1. sur

2. sous

3. devant

4. derrière

5. dans

6. entre

7. à côté de

8. à droite de

9. à gauche de

a.

b.

c.

d.

e.

f.

g.

h.

i.

Le féminin des noms

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

- 1 un chien, une...
- 2 un voisin, une....
- 3 un élève, une...
- 4 un facteur, une....
- 5 un danseur, une...
- 6 un fermier, une...
- 7 un lapin, une...
- 8 un ogre, une...
- 9 un marié, une...
- 10 un chat, une....
- 11 un chanteur, une....
- 12 un acteur, une....
- 13 un ami, une...
- 14 un caissier, une ...
- 15 un livreur, une ...
- 16 un joueur, une...
- 17 un invité, une...
- 18 un tigre, une...
- 19 un lion, une...
- 20 un copain, une...

1							+6	
2								+16
3						0		
4								-2
5								+14
6							0	
7							-3	
8							-10	
9						-4		
10							-6	
11								0
12							+17	
13						+13		
14								-4
15							+3	
16							-18	
17							+4	
18							-7	
19							-2	
20							-9	

Tu as un message !

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	

Rébus (4)

¿Qué tienes en tu mochila?

un libro

una hoja de papel

un bolígrafo

un lápiz

una carpeta

una calculadora

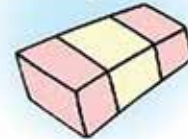

unas tijeras

un cuaderno

una goma

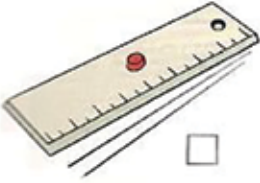
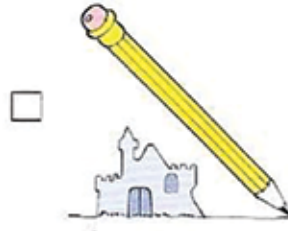
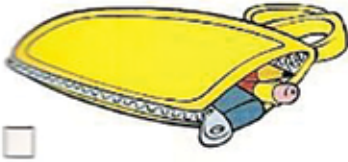
una regla

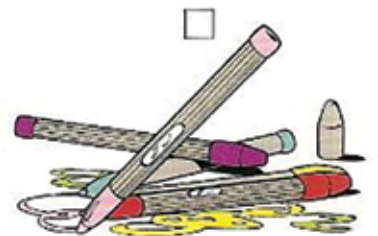
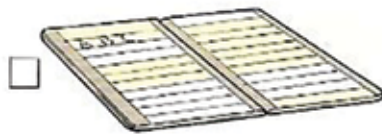
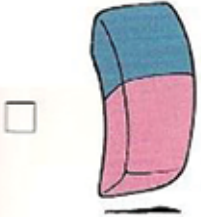
un sacapuntas

unos crayones

M	C	O	M	O	C	H	I	L	A	I	R	P
M	U	O	L	K	J	H	G	T	Y	I	O	L
S	A	T	E	I	P	L	U	M	A	Y	T	L
F	D	U	S	I	J	U	Y	T	G	R	U	M
U	E	N	T	M	L	I	R	M	P	O	L	P
N	R	M	U	N	A	O	E	O	L	M	A	N
L	N	V	C	I	P	K	G	U	K	I	D	M
T	O	J	H	N	I	K	L	O	P	M	O	A
H	G	T	E	K	Z	D	A	T	Z	S	R	C
K	J	N	B	F	D	E	Z	Q	X	W	E	P
S	A	C	A	P	U	N	T	A	S	O	S	P
P	M	L	O	I	J	Y	G	F	R	E	Z	Z
K	L	O	G	O	M	A	K	I	J	H	E	R
M	P	O	F	G	Y	T	L	I	B	R	O	A

Успех наше Милице Зацero у ритмичкој гимнастици

На Првенству Србије у ритмичкој гимнастици (такмичење групних вежби, Ц програм) одржаном 7.4. у Свилајнцу, Милица Зацero, ученица 4А, освојила је заједно са својим другарицама 1. место у категорији пионирки.

Окружно такмичење у шаху

У суботу 9.3. Константин Крутиков, ученик Grade 3Б, освојио је 1. место на појединачном Окружном такмичењу у шаху.

Сребро за нашег шахисту

Константин Крутиков, ученик 3Б остварио је сјајан резултат на Републичком такмичењу ученика основних школа у шаху. Константин је освојио сребрну медаљу у категорији дечака другог разреда.

Такмичење је одржано у суботу 6. и 7. априла у ОШ „Момчило Живојиновић“ у Младеновцу и на њему је учествовало преко 900 такмичара из основних школа широм Србије.

Спортски дан на Ади

Спортски дан за ученике Grade 2 и 3 одржан је у среду, 3.4. 2024. године на игралиштима Аде Циганлије. Током спортског дана тренери Фудбалског клуба „011“ су одржали презентацију фудбалске утакмице. Уживали смо у топлом пролећном дану.

Првенство Србије у бадминтону за јуниоре

Лепе спортске вест овог 25. априла, на првенству Србије за јуниоре. Наш дубл из 9Б Ђорђе Омрчен и Марко Петковић је освојио 2. место (сребрна медаља). Поред тога, у конкуренцији мешовитих дублова, Марко је освојио сребрну медаљу, а Ђоле бронзану. Марко се опробао и у старијој конкуренцији за дублове и освојио и ту још једну медаљу-бронзану!

Бадминтон

У организацији Бадминтон савеза Србије у недељу, 12. марта, у СЦ „Миленијум“ у Вршцу, одржан је Јуниорски куп – Вршац 2023. Велики број медаља је завршио у нашем одељењу 9Б.

Наши ученици Ђорђе Омрчен и Марко Петковић су се такмичили у све три категорије узраста У15 (такмичари до 15 година старости) и за све су се пели на победничко постоље! У заједничком дублу освојили су 2. место и сребрну медаљу. Марко је у пару са Ђином Челар освојио златну медаљу у конкуренцији мешовитих дублова, док је Ђорђе у истој конкуренцији у пару са Милицом Томић освојио бронзану медаљу.

На крају напорног спортског дана, у појединачној конкуренцији Ђорђе је завршио на трећем месту са још једном бронзаном медаљом.

Колико је захтевно било такмичење сведочи и податак да је Ђорђе играјући све мечеве провео на терену тачно шест сати, а Марко скоро пет!

Презентација Рагби клуба „Жарково“

На часовима физичког и здравственог васпитања 13.03.2024. год. ученици Grade 6 су имали прилику да се упознају са рагбијем и опробају у овом спорту. Гост предавач је био искусни и дугогодишњи тренер из Рагби клуба „Жарково“.

Злато за Марка

У Петровцу на Млави одржан је Светосавски турнир – Петровац 2024, који је означио и почетак нове сезоне бадминтон такмичења на коме је учествовао велики број ученика из свих крајева Србије – Београда, Панчева, Крагујевца, Крушевца, Вршца, Зрењанина, Петровца на Млави, Мелнице, Кикинде, Пожаревца и Новог Сада. Наш ученик, Марко Петковић 9Б је на сјајан начин започео годину, освојивши прво место и златну медаљу у конкуренцији дечака 7. и 8. разреда. Честитамо му и желимо му пуно успеха у такмичењима која следе.

Такмичење у плесу

Ученица Grade 2 Аника Костић освојила је друго место у екипном такмичењу у плесу и четврто у појединачној категорији. На овом међународном плесном такмичењу, одржаном у Новом Саду, учествовало је 3.500 такмичара из 15 земаља.

Идемооо

Наш ученик Ђорђе Омрчен 9Б је на сјајан начин започео ову 2024. годину. Примљен је у бадминтон репрезентацију Србије у својој категорији (играчи до 15 година). Желимо му пуно добрих резултата и успеха у репрезентативном дресу.

Наш сјајни Алексеј

У два дана су две трке одржане - Трофеј Београда и Првенство Београда, на обе је наш Алексеј Трајковић ЗА освојио бронзану медаљу у категорији У10 дечаца. Чекамо још много сјајних резултата нашег Алексеја.

Успех спортиста

Треће место на Општинском такмичењу у фудзалу су 4.12.2023.г. освојили дечаца Grade 8 и 9. Капитен је био Марко Балаћ 9Б, а остатак екипе су чинили: Огњен Пајић 8Б, Михајло Девић 9Б, Јакопо Грегори 9А, Константин Пашагић 9А, Вукан Васић 9А, Богдан Милановић 9Б, Зију Ли 9Ц, Хуанг Венксијан 9Ц. Дечаца су се истински борили и остварили овај значајан успех.

Треће место на Општинском такмичењу у одбојци освојили су 11.10.2023.г дечаца Grade 6 и 7. Екипу су чинили: Лазар Пендић 6Б, Лука Маркићевић 6Б, Петар Ђенић 6Б, Андреј Савић 7Б, Константин Бишевац 7А, Кристијан Николић 7Б, Андреј Ковачевић 7А који је имао улогу капитена. Очекујемо победе и на следећим нивоима.

Пуним гасом ка Формули 1

Поносни смо на свог ученика Андрију Костића, младог и талентованог аутомобилисту, који је са само четрнаест година обавио тестирања за легендарни тим Ван Амерсфорт Рејсинг у италијанској Формули 4.

Андрија Костић, млади српски аутомобилиста, имао је прилику да покаже умеће за воланом и резултати које је болид остварио у рукама 14-годишњег момка је импресионирао тим. Андрија је, наиме, у Француској и Шпанији тестирао за Ван Амерсфорт рејсинг (ВАР), чувени холандски тим у којем је дебитовао актуелни светски (троструки) шампион Макс Ферстапен, па Шарл Леклер из Ферарија и многи други познати возачи у нижим ранговима такмичења формуле попут Педра Пикеа, Оливера Бермана, Фелипеа Друговича...

После ових тестирања постоји шанса да Костић потпише уговор за учешће у шампионату Италије Ф4 и тиме би постао најмлађи возач у шампионату.

Сјајан успех младих хокејаша! Бронза за Србију у Словенији

Селектирани тим Србије који су чинили момци млађи од 15 година, остварили су велики успех и освојили 3. место у Љубљани словеначке лиге у хокеју на леду.

Ученик наше школе Дејан Миловановић проглашен је за најбољег играча на утакмици са постигнута три гола.

Гост Сашка Соколов

У среду 8.5.2024. г. нам је у посету дошла наша параатлетичарка, вишеструка освајачица медаља са парасветског и параевропског првенства Сашка Соколов, коју тренира наш наставник физичког васпитања Бојан Илић.

Сашка је била гост на часу са ученицима Grade 3A који су показали велику заинтересованост за њене успехе. Посебно им је занимљиво било то што она наступа у четири атлетске дисциплине у спринту 100 и 200m, као и у бацачким дисциплинама: бацање копља и кугле. Имали су прилику да у директном разговору чују причу о томе како „Храбри не сагну главу“ што је иначе име манифестације којом наш „Руђер“ годинама уназад подржава Параолимпијски комитет.

Данашњим гостовањем пружена је подршка пред њен наступ на Парасветском првенству које се одржава од 17. до 25. маја, у јапанском граду Кобеу.

Желимо много успеха Сашки и наставнику Бокију, сигурни смо да ћемо видети сјај медаља.

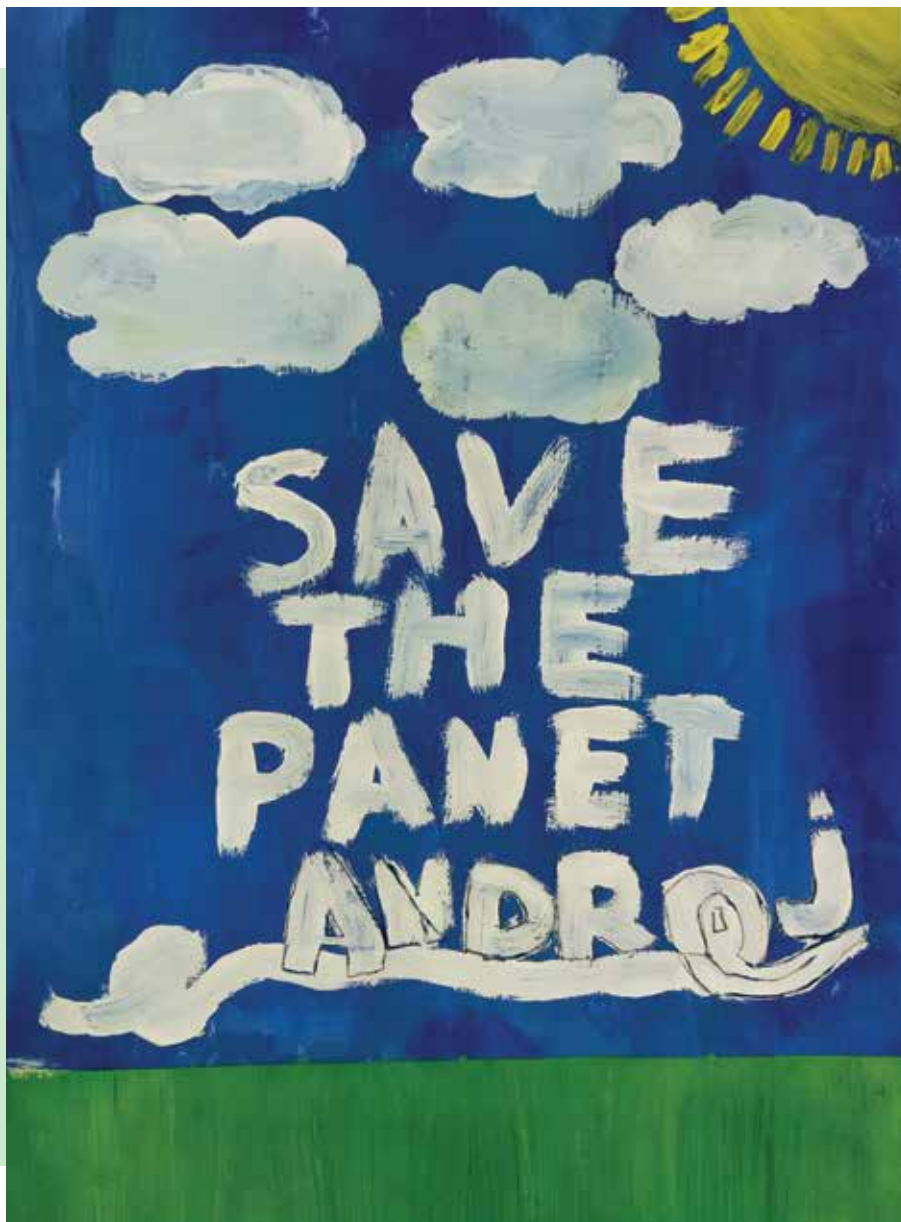

ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ, 22. АПРИЛ

КОЈУ АКЦИЈУ МОГУ ДА ПРЕДУЗЕМ ДА УЛЕПШАМ СВОЈ РУБЕР?

- Можемо да направимо баштицу GRADE 2A и да засадимо цвеће.
- Не чупати лишће лозе на пирамиди!
- Смањити употребу пластичних чаша које често заврше у школском дворишту уместо у канти!
- Скупљати све пластичне чаше у једну кесу и на крају одложити!
- Можемо правити играчке од употребљених пластичних чаша.
- Покупити смеће са пода!

Андреј Савић 76

Изложба ученика Grade 5

У уторак 23.4.2024.г. у нашој школи је одржана Изложба ученика Grade 5. Током 6 недеља рада на Изложби, ученици су имали прилике да самостално, уз помоћ и подршку ментора, прођу кроз читав процес осмишљавања и реализације истраживања. На Изложби су били сви ученици наше школе, родитељи, као и ученици из ISB школе који су нас позвали на своју Изложбу.

Филозофирање са децом

У сарадњи са истраживачима Института за филозофију и друштвену теорију у школи се одржавају интерактивна предавања у склопу програма „Филозофирање са децом“. Предавања су за ученике Grade 9 којима у филозофирању могу да се приључе и заинтересовани ученици из Grade 8. На овим предавањима дискутује се о следећим темама: Како мислимо и размишљамо? Како знамо шта је добро, а шта зло? Шта нас чини храбрима? Какав је однос једнакости и различитости? Како препознати и постићи толеранцију? Шта је правда? Која је сврха уметности? Да ли постоји начин да огроман број информација око нас и у нама повежемо, представимо себи, схватимо шта их повезује а шта раздваја тако да себи учинимо јаснима сопствене мисли? Да ли можемо да формулишемо ставове о стварима које нас се тичу тако да можемо аргументовано да их заступимо и бранимо? Да ли можемо јасније да се изразимо другим људима тако да дођемо до плоднијих разговора и разумевања? Да ли нас јасноћа наших мисли може учинити мање збуњенима, мање заплашенима, мање несигурнима? Да ли нас филозофирање чини бољим људима, бољим другарима, храбријима, срећнијима и мудријима?

„Авантуре једног миша“

Ученици, чланови драмске секције РУР, су 24.4. извели позоришну представу „Авантуре једног миша“ у којој су уживали сви присутни у публици. Посебна вредност ове представе је то што су ови ученици самостално написали драмски текст, припремили костиме и сценографију. Учитељица Гордана Јосимов им је била подршка и координирала је процесом израде и реализације овог пројекта. У овој дивној представи су учествовале ученице: Милена Мишкулин 4А, Катја Нешковић 4А, Изабела Ћалов 4А, Јана Мићић 4А, Нађа Булатовић 4А, Милица Зацера 4А, Ирина Радаковић 4Б, Симона Поповић 3А, Олга Бошњаковић 3А, Лена Шћеповић 3А, Катарина Шево 3Б и Аника Нешовић 3Б.

Радионица о пубертету

Пубертет, као период наглих и значајних промена у психофизичком развоју, има много изазова за младе у различитим аспектима. Адолесценти, ни деца ни одрасли, морају да се крећу кроз своја нова тела, са својим новим мислима, емоцијама и понашањима, да се носе са свим контрадикторностима и пролазе кроз пубертет на путу свог личног развоја.

Није лако, али зато су Јасна Маликовић, секретарка за здравство, и Данијела Андрејић Мићовић, психолог, у сарадњи са здравственом службом Дома здравља „Симо Милошевић“ осмислиле и спровеле радионицу кроз коју су поделиле информације. Ученицима Grade 5 су Јасна и Данијела одговарали на питања, истраживали перспективе, решавали дилеме о овој важној животној фази и позивали ученике да са њима поделе све неизвесности и добију одговоре на питања која их муче у будућности.

Радионице вештина презентације

У оквиру припрема за предстојећу РУР изложбу, ученици Grade 5 су имали прилику да вежбају припрему за завршни дан кроз две радионице са школским психологом о вештинама презентације. На овим радионицама ученици су се упознали са психолошким аспектима презентовања који су важни приликом преношења поруке публици и обраћања пажње на све вербалне и невербалне знакове у комуникацији. На основу свега што су научили током ових сесија, сигурни смо да ће ученици бити добро припремљени за дан РУР изложбе.

Успех на такмичењу из историје

Виктор Лука Крчевинац, ученик 7А разреда, освојио је треће место на Градском такмичењу из историје. Ово је велики успех Виктора, као и његовог ментора, колеге Дејана Павловића.

Општинско такмичење из историје

Виктор Лука Крчевинац (7А) освојио је 2. место на Општинском такмичењу из историје што је сјајан резултат с обзиром да првог места није ни било.

Размишљања о прошлости код наше гошће Мирјане Мићић

У четвртак, 4.4. ученици 4А угостили су Мирјану Мићић, професорку књижевности у пензији. Кроз своју личну причу, ученицима је ангажовано представила живот у прошлости. Говорила је о свом детињству, образовању и разним аспектима свакодневног живота деце током тог доба. Ученици су имали прилику да се распитају о свему што их је занимало у вези са животом и активностима деце која су одрасла шездесетих година. На крају су ученици уживали у домаћим колачима.

Превенција психоактивних супстанци

Предавање на тему „Превенција психоактивних супстанци“ са акцентом на све популарније електронске цигарете међу младима одржано је 19.04.2024.г. Ученици су добили основне информације на ову тему, али је акценат стављен на питање зашто су они циљна група и како развити вештине које ће омогућити да препознају опасност, одбране се и направе здраве изборе.

Предавање је реализовала Др Биљана Килибарда са Института за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“.

Почасна диплома за нашег младог уметника

Константин Гога, ученик 4А разреда, добио је почасну диплому Светског уметничког института за младе при Унеску, који се налази у Француској. Ово признање потврђује да је дело Константина Гоге из Србије било изложено на међународном конкурсима примењених уметности под називом *Emerging Artists from the World* и да је уврштено на листу уметничког културног наслеђа у оквиру уметничког архива *Сећање на будућност*. Уметничко дело ће бити сачувано као сведочанство културног богатства и креативности младих људи широм света.

Општинско такмичење из физике

Ученица Јована Толимир 7А освојила је друго место на Општинском такмичењу из физике, одржаног 24.02.2024. године.

Заштитимо природу

Ученик 5Б Тимофеј Табакман током РУР Exhibition бавио се истраживањем које се односи на загађивање пластиком. Он је желео да сазна више о томе како загађеност природе утиче на опстанак живог света, а занимало га је и како и колико је микропластика опасна за људе и животиње.

Након спровођења свог мини-истраживања, као и разговора са професором географије и физике, Тимофеј је одлучио да предузме акцију и постави на неколико места у школи кутије за прикупљање пластичних чепова за организацију „Чеп за хендикеп“. Ученици и наставници наше школе ће се прикључити прикупљању пластичних чепова са пластичних боца и тиме помоћи да се природа и живи свет мање загађују пластиком.

Мислиша

Математичко друштво Архимедес је и ове школске године организовало Математичко такмичење Мислиша.

Наши ученици су узели учешће и остварили следеће резултате:

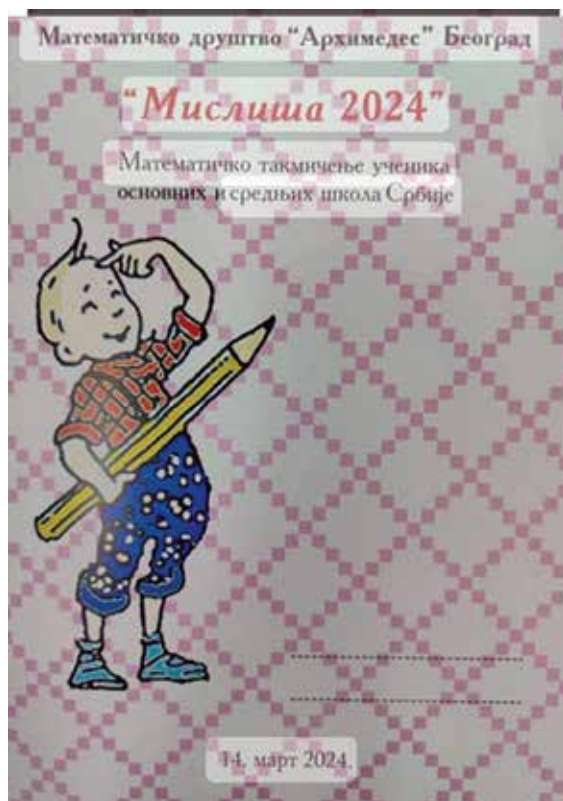
7. разред
Андреја Радловић, похвала

6.разред
Андреј Ковачевић, похвала

4. разред
Биргер Јаков, III награда
Берковски Петр, похвала
Табакман Тимофеј, похвала

3. разред
Милица Зацера, похвала
Васић Лука, похвала

2. разред
Алиса Акзхигитова, II награда
Андреа Стевановић, III награда
Нађа Пендић, похвала

Браво за наше сјајне англисте!

Ребуличко такмичење из енглеског језика за ученике основних школа одржано је у недељу, 7. априла 2024. године на Филолошком факултету у Београду.

Са поносом желимо да вас обавестимо да су наше ученице, Станислава Подробњак 9А и Софија Трифуновић 9А, постигле изузетне резултате!!!

Станислава је освојила прво место у специјалној категорији, док је Софија заузела друго место у специјалној категорији, што је изузетно достигнуће и велика част за нашу школу.

Поред Станиславе и Софије нашу школу достојно су представљали на овом највишем нивоу такмичења у познавању енглеског језика и ученице Магдалена Стевановић 9А, Хелена Миловановић 8А, Лена Штрајх 8А и ученици Марко Бановић 8А и Андрија Радуловић 8А. Њихов труд, преданост и знање су нас све учинили поносним.

Ово достигнуће не само да показује изванредну способност наших ученика у области енглеског језика, већ такође истиче висок ниво образовања који се пружа у нашој школи.

Честитамо Станислави и Софији на изузетном успеху и захваљујемо им на представљању Основне школе „Руђер Бошковић“ на тако сјајан начин. Такође, желимо да изразимо захвалност њиховој наставници енглеског језика на уложеном труду и подршци.

Тријумф наших англиста на Градском такмичењу!

Градско такмичење одржано је у ОШ „Младост“ и ОШ „Бранко Радичевић“ и окупило је најбоље познаваоце енглеског језика из Београда и околине. Наши ученици седмог и осмог разреда такмичили су се у специјалној категорији и остварили фантастичне резултате:

Софија Трифуновић 9А – прво место и максималан број поена

Хелена Миловановић 8А – прво место

Магдалена Стевановић 9А – друго место

Станислава Подробњак 9А – друго место

Лена Штрајх 8А – друго место

Андрија Радуловић 8А – друго место

Марко Баћановић 8А – друго место

Сви ученици обезбедили су пласман на Републичко такмичење. Републичко такмичење биће одржано 7. априла. Честитамо нашим сјајним седмацима и осмацима и желимо им много успеха и на највишем нивоу такмичења.

Обука из прве помоћи Grade 6

У четвртак 11.4. на двочасу физичког ученици Grade 6 разреда су имали обуку прве помоћи.

Учили су давање прве помоћи код онесвешћивања, епи-напада и давлјења храном. Обуку им је одржала наша здравствена радница Јасна Миликовић уз консултацију и демонстрацију професора физичког васпитања.

Празници у Руђеру

Крај првог полугодишта и одлазак на распуст у Руђеру сваке године прослављамо уз богат празнични програм. У среду 27.12. у нашој школи организован је хуманитарни сајам књига где су прикугљена средства за Дневни боравак „Чукарица“. Ученици драмске секције основне школе извели су новогодишњу хуманитарну представу „Сам у кући“, а улазница су били слаткиши или сланиши намењени за ужину деци из Свратишта. У четвртак 28. децембра нашу школу традиционално је посетио Деда Мраз. Уз песму, игру и слаткише ученици РУР програма су са својим другарима и учитељицама прославили почетак распуста.

Празника Масленица

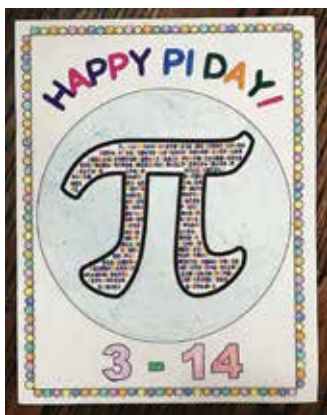
Ученици млађих и старијих разреда су обележили руски празник Масленицу уз низ креативних активности, презентацију и квизове о овом празнику.

Наравно, почастили смо се и палачинкама, како налаже и традиција за овај празник.

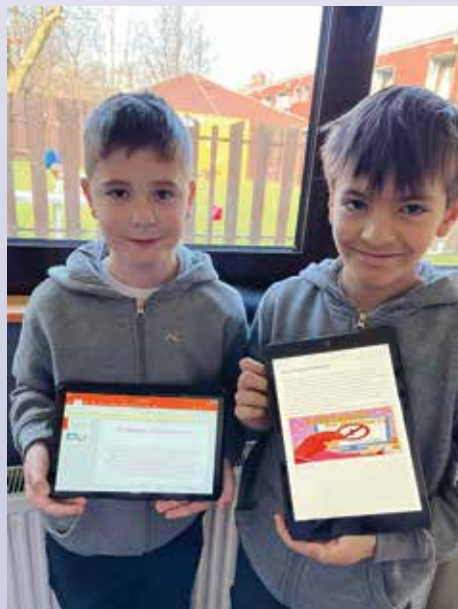
Међународни дан математике

Дана 14.3.2024.године у нашој школи прославили смо Међународни дан математике. Ученици су решавали занимљиве главономије на часовима, а део ученика је учествовао и на математичком такмичењу Мислиша. Сазнали су шта представља број π кроз мерење пица различитих димензија и представили првих 100 цифара овог ирационалног броја повезујући математику и уметност.

Безбедност на Интернету

Ученици Grade 4 радили су сумативни задатак из дигиталног света (ICT) на тему „Безбедност на Интернету“. Они су своје радове представили ученицима Grade 2 и Grade 3 како би их, као старији другари, научили и упутили како правилно и безбедно да користе своје дигиталне уређаје и да буду безбедни на Интернету. Они су говорили о дигиталним траговима, дељењу личних података, интернет узмениравању и креирању сигурних лозинки.

Републичко такмичење из страних језика

У суботу, 6. априла, у Београду је одржано Републичко такмичење за седми и осми разред основне школе из страних језика где је двоје ученика наше школе освојило треће место.

Честитамо нашем такмичару седмог разреда Павлу Милосављевићу, као и такмичарки осмог разреда, Соњи Пијановић на овом великом успеху и одличном знању језика. Цела школа је поносна на вас њихов успех

IB LEARNER PROFILE – CARING

Наставили смо са ИБ изазовом и прошлог смо месеца у нашој школској заједници бирали најбрижније међу нама. Као у гимназији, и у основној школи су резултати били изједначени. Честитамо ученицима Павлу Петровићу из 8А, Ђорђу Омрчену из 9Б, наставнику историје Дејану Павловићу и наравно нашој Сањи.

Успех наше Адриане

Наша већ прослављена такмичарка из српског језика, беспрекорна ученица са изузетним постигнућима у свим областима Адриана Дедић учествовала је на Fest Info Dance International у Бечу. У категорији – А, Classic Ballet Solo Junior са варијацијом из балета Coppelia (из 2. чина) освојила је прво место. Адриана је показала свој таленат, али и велику љубав према балету. Прелеп костим, њена харизма и осећај за покрет красили су њен наступ. Честитамо Адриана и надамо се да ћемо, ускоро имати прилику да гледамо неки од твојих наступа на сцени у Београду.

Општинско такмичење из српског језика и језичке културе

У недељу 25.2.2024.год. у ОШ „Љуба Ненадовић“ је одржано Општинско такмичење из српског језика и језичке културе. Нису наши лингвисти поклекли ни ове године. Ива Петровић 6А је освојила 2. место, Калина Ковачевић 6Б 3. место. Ана Љубичић 7Б је освојила 1. место, а Дејана Станојковић 8А 3. место. Софија Трифуновић 9А заузела је 3. место. Све ученице су се пласирале на Округно такмичење. Због пласмана на прошлогодишњем републичком такмичењу, на Округно такмичење иду и Адриана Дедић 9А, Магдалена Стевановић 9А и Соња Пијановић 9Б. Похваљујемо ученике Grade 7 Андреја Ковачевића, Јовану Толимир, Јована Божића и Наташу Радаковић, као и ученицу Grade 8 Доротеју Дефраченски за учешће на такмичењу.

Доста посла чека наше такмичарке у наредном периоду до Округног такмичења, али знамо њихове способности, вољу и амбицију, и сигурни смо у успех и у даљем току такмичења.

Дан розе мајица

Прва недеља марта била је у знаку указивања на проблем вршњачког насиља. Организовали смо радионице и разговарали о томе колико је важно да се реагује у ситуацији када приметимо да неко трпи неки вид непријатности како би се сви ученици у школи осећали сигурно. На Дан розе мајица, многи ученици и запослени у школи су обукли нешто розе како би и на тај симболичан начин послали поруку подршке борби против вршњачког насиља. О томе говоре и мајице – креације наших ученика.

Национална географска олимпијада

На регионалном нивоу такмичења Националне географске олимпијаде за основне и средње школе, одржаном 3. марта 2024. године, ученик наше школе постигао је одличне резултате.

Ђорђе Омрчен, ученик осмог разреда, освојио је 2. место.

Обезбедио је пласман на републички ниво такмичења, и освојио 3. место.

Дан матерњег језика

Као и сваке године обележили смо Дан матерњег језика. Подсетили се догађаја у Бангладешу из 1952. године и говорили о значају матерњег језика. Спознаја о томе да сваке године нестане један језик јесте нешто што забрињава, поготово кад сте говорници једног малог језика. Богатство и лепота српског језика су добили своју потврду у радовима ученика 9Б и њиховом одређењу онога што је вредно у матерњем језику. За свега један час изнедрено је много оригиналности, креативности и љубави – према језику који има само нас да га негујемо, унапређујемо и волимо.

Општинско такмичење из математике

У суботу 10. фебруара је у нашој школи одржано Општинско такмичење из математике. Наши ђаци остварили су одличне резултате! Милена Мишкулин Grade 4 освојила је друго место. Ученици Јаков Биргер и Петар Милић Grade 5, Ана Љубичић, Виктор Лука Крчевинац Grade 7 и Магдалена Стевановић Grade 9 освојили су похвале.

Општинско такмичење из шпанског језика

Марко Балаћ, ученик Grade 9Б, освојио је треће место на Општинском такмичењу из шпанског језика. Такмичење је одржано у ОШ „Милош Црњански“ у суботу 3.2.2024. године, а Марко ће наставити такмичење на градском нивоу у недељу 9.3.2024. године.

Такмичење из немачког језика

У суботу, 3. фебруара је одржано Општинско такмичење за седми и осми разред основне школе из страних језика. Троје ученика из наше школе пласирало даље на Градско такмичење, које ће се одржати у марту.

Честитамо нашим такмичарима седмог разреда Павлу Милосављевићу и Марку Баћановићу, као и такмичарки осмог разреда, Соњи Пијановић на овом лепом успеху и добром знању језика и овом приликом им желимо много успеха у даљим подвизима.

Општинско такмичење из енглеског језика

На Општинском такмичењу из енглеског језика које је одржано у недељу, 4. 2. 2024. у ОШ „Милош Црњански“, ученици наше школе остварили су изванредне резултате:

Прво место – Лена Штрајх и Андрија Радловић 8А у специјалној категорији

Друго место – Магдалена Стевановић 9А, Станислава Подробњак 9А, Софија Трифуновић 9А, Хелена Миловановић 8А и Марко Баћановић 8А у специјалној категорији

Сви ученици су се пласирали на наредни ниво такмичења!

Честитамо нашим сјајним англистима! Овај успех је прави доказ талента, посвећености и одлучности.

Шпанска лутрија

Једна од најпознатијих шпанских лутрија је шпанска божићна лутрија. Ова традиција започела је далеке 1812. године и сматра се једном од највећих лутрија на свету.

Играчи треба да купе листиће са бројем од пет цифара, а листићи су унапред одштампани, тако да играчи не могу да бирају своје бројеве.

Често се дешава да се на једном продајном месту уплате лозови из исте серије и да сви добитници буду из истог места. Шпанска божићна лутрија је стога и симбол дељења и ширења љубави и пријатељства јер се награде деле међу пријатељима и познаницима. Комбинације бројева и награде деца певају, а извлачење се преноси на већини националних телевизија.

У оквиру часова шпанског у РУР-у учили су о овој традицији и организовали су своју малу божићну лутрију на којој су деца као награде добијали слаткише и исте поделили међу собом.

Како се организујемо

Ученици Grade 3 у теми Како се организујемо учили су и истраживали о размени добара и услуга, као и о понуди и потражњи. Добили су сумативни задатак да креирају свој бизнис план, а у томе им је помогла мама нашег ученика Марина Војиновић, која је директор ланца снабдевања L'Oréal Балкан. Занимљивом интерактивном презентацијом, конкретним примерима, видеом и сликама успела је да их подстакне на што успешнију реализацију њиховог бизнис плана.

Празници нам стижу

У уторак 19. децембра, у сусрет празницима, за ученике наше школе организоване су разне креативне активности и биоскопске пројекције. Ученици МУР програма имали су креативну радионицу израде новогодишњих честитки, а затим су погледали филм „Вонка“ у биоскопу „Cine Grand“ у Раковици.

Ученици РУР погледали су филм „Крцко Орашчић“ у биоскопу „Роџа“ а затим су учествовали у промоцији спорта hobby horsing коју је организовала ученица Grade 5 Анастасија Дурова. Био је то веома узбудљив и забаван децембарски дан.

Верски мозаик

Културни оријентинг трагом религија започели су наши ђаци 21. 12. посетом београдској Бајракли џамији. У дивном разговору са хоџом сазнали су многе занимљиве чињенице о вери, браку, греху. Наставили су до Јеврејске заједнице и завшили шетњу у Музеју православне цркве где су чули о култури српског народа која је настала и чувана под окриљем цркве. Најзначајнија је Похвала кнезу Лазару из 1402.г. коју познају из школских уџбеника.

Beneath The Surface

Ученица другог разреда Гимназије је 7.12. посетила трећаке у основној школи и презентовала своју књигу „Beneath The Surface“ о загађењу пластиком у морима. Делила је своје сазнање и решења за овај проблем, истичући важност очувања океана. Њено предавање било је информативно и корисно за ученике.

Моја плава звезда

Неки сматрају да се плава звезда током живота мења и да се у свакој новој фази нађе нова, још боља. Некима, као што сам и ја, увек је иста. Имам давни дечачки сан и надам се да ће се остварити јер свако ко верује у своју звезду и труди се да дође до ње, кад тад ће доћи.

Моја плава звезда је да postanем један од најуспешнијих архитеката. План за тај циљ сам направио одмалена. Први степен је да завршим своју ОШ „Руђер Бошковић“, као и гимназију са најбољим просеком. Након гимназије желео бих да се упутим ка Бечу да ту идем на факултет архитектуре, да, такође, завршим са најбољим успехом. Одабрао сам Беч јер је архитектура предивна и близу сам Србије, па могу да посетим своје најближе. После завршетка факултета, желео бих да се запослим код неког доброг архитекте, да стекнем искуство. Доћи ће и то време да ја отворим своју фирму. Желим да се моја фирма прочује да би људи могли да се запосле, да пружим прилику да и други крену ка својим главним звездама.

Архитектуру је моја плава звезда јер ја сматрам да је то прелеп посао којим бих волео да се бавим до краја живота. Тренутно сам далеко од ње, али на сваком часу техничке и технологије сам један корак ближи њој. Ако postanем архитекта и будем у неком тренутку имао потешкоћа, волео бих да ово прочитам и да се охабрим.

Матеја Ђокић 7Б

Никола Данојлић 5А

ИСПРАВКА ПРЕТХОДНОГ БРОЈА
Аутор радова: Стефан Тодоровић 6А

„Растајемо се, растајемо и страшно дугим корацама крећемо у свет“

М. Антић

То је то, сад је крај. Ово је последњи пут да своје другаре гледам у овом саставу и простору. Ми више нисмо један разред, већ много људи који ће кренути ка својим новим животима, за које ће ускоро основна школа бити сећања. Све бих дала да смо опет први разред, да су наше приче тек почеле.

Први је дан школе. Имам већ седам година и довољно сам велика да кренем у школу. Већ имам једну другарицу и баш је занимљива, тако ми је жао што је овај дан већ готов. На сву срећу, провешћемо још много година заједно. „Видимо се сутра!“, рекла ми је. Тако је и било. Знала сам да су тад наше авантуре почеле.

Пети је разред. Корона се коначно завршила и опет можемо да идемо у школу. Дошли су нам разни нови другари у одељење и већ смо се сви здружили. Једни другима говоримо „Видимо се сутра!“, знајући да се све вратило као што је и било. Била сам сигурна да ће ово бити интересантне четири године.

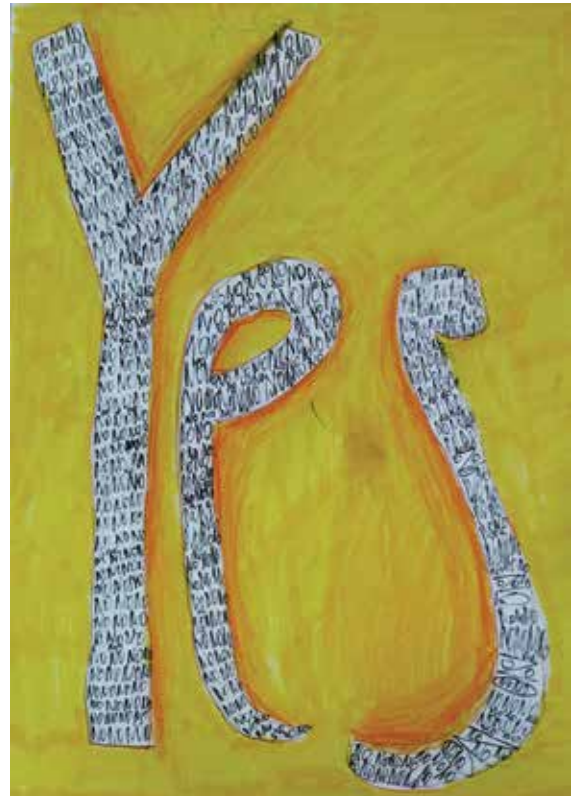
Причам са другарицом. Невероватно нам је како смо већ седми разред. Све време ми прича како ће све брзо да прође, али ја је не разумем. „Имамо још читаве две године, зашто се бринеш?“, рекла сам. Тад нисам била свесна колико је била у праву. „Ипак, видимо се сутра“, рекла сам, али, заправо, ту њену изјаву нисам могла да избацити из главе.

Последњи је дан школе. Ја још увек не могу да схватим да је крај. Не желим да прихватим да више ниједан час нећемо провести у овом окупу, са овим другарима. Сад их све гледам и схватам колико су ми блиски. И колико год се трудим да се смејем, не могу да обуздам сузе које ми се полако сливају низ лице. „Видимо се сутра, је л’ да?“, питала сам их, иако сам знала да одговор неће бити исти као пре.

Адриана Дедић 9А

Злата Ман 7А

Јулија Лимајева 6А

Миа Дедић 2Б

Када се видимо и сетимо старих времена

Како се завршавају последње странице школске књиге, наши кораци су све тиши и једно поглавље нашег детињства се завршава. Одавде, свакоме се ствара свој пут који ће га водити до среће.

У „Руђер“ идем од када знам за себе. Од тренутка када сам закорачила својим малим стопалом кроз капије „Руђера“, отворио ми се нови део живота. Преда мном је стајала једна прилика, једна шанса која ће ми пружити незаборавна сећања. Узела сам је и ниједног тренутка нисам зажалила. Било је то једно магично искуство где се осмех сматрао за највеће благо, где је свако добро дело било опоравак од неке бригае. Вратимо се на сам почетак, када се моје ситно лице обасјало једним новим светлом. Светлом које ће ме пратити наредних девет година без престанка са великом снагом. Такву светлост има само „Руђер“. То је један топли осећај који не постоји нигде на свету сем овде. Близу ти је срца или ти је можда чак и урезано у срцу. Свако своје Руђерово светло види другачије, али је свима то најбољи осећај на свету. Сваки нови пријатељ тамо ти је постао један члан породице. Са њима сам пролазила кроз милион неизвесних ситуација, кроз најтеже тренутке, кроз смех, тугу и срећу. Различита осећања су се, које нисам никад ни осетила, појавила. Прва љубав, први доживљаји и први пријатељи. Како су године пролазиле, тако сам мање схватала свој живот без њих. Не могу да замислим живот без дивних наставника који су нас гледали као своју децу, без пријатеља и без свог „Руђера“.

Нећу вас замарати клишеима – ово није крај, већ нови почетак или ово је тек почетак нечега новог. Желим да кажем само једно: „О, Руђере, драги Руђере, одавде су заиста најближе висине!“

Софија Трифуновић 9Б

Маша Видић 5А

Јован Вучковић 5А

Александар Павлићевић 2Б

Ана Закосаркина, Вероника Језгорова 2Б

Димитрије Бижић 2Б

Итан Ман 2Б

Филип Вукелић 2Б

Анастасија Дурова 5Б

Причао ми је један пас

Ух, какав необичан изазов?! Као особа која јако воли псе и која чак поседује једног преслатког, али огромног јужноафричког мастифа, нисам могао да одбијем ову „псећу“ тему.

Мој пас има преслатке велике очи којима, уз помоћ говора свог тела, уме да објасни своја осећања много боље него што било који човек може да објасни речима. Када мој пас Јуца жели да уђе унутра, у њеним очима може се видети упорност, али на неки начин и тугу. Када је пустим унутра њене очи показују љубав према ономе ко ју је пустио и срећу због ње саме, због тога што може лепо да се смести на своје место. Прича нама Јуца о својим сновима, страховима, симпатијама и дилемама. Уме то да провуче уз успутан лавез, али и да изрецитује своје усхићење и срећу заносним лавезом једне даме-мастифа. Када се ми вратимо са неког путовања, у Јуциним очима се може видети бескрајна срећа што нас види, а то потврђује и њен реп. Мада, кад ме удари репом у мојим очима се може видети само чист бол. Она уме да исказе и лоша осећања, кад ископа рупу у дворишту, понаша се чудно, али је највише одају уши, које су потпуно снужене, а реп, исто као уши и очи, говоре нам све то. Када сазнамо за џумбус који је направила, очи емитују покуњеност и кајање.

Наравно, Јуца није једини пас са овим способностима да прича, али њу свакако најбоље разумем.

Андреј Ковачевић 7А

Данас су ми близу звезде, станем на прсте и већ су ту

Често ми се деси да због сањарења заборавим где се налазим. Створим нови свет око себе и нико не може да га види, нити да ме извуче из њега. У тим тренуцима се осећам као да сам близу својих снова, као да ми један корак фали да их остварим. Али када се вратим у стварност, осећам како беже и како се полако удаљавају од мене.

Моји снови су одувек били исти. Главни циљеви су ми били да нађем добар посао, да не зависим од других људи и да живим на неком лепом месту. За такве циљеве је потребно доста рада. Скоро цело своје детињство сам провела маштајући о томе и радећи на томе да се то оствари. То ми је била главна мотивација. „Само да преживим ово и за неколико година ћу моћи да радим шта ја хоћу“, биле су ми честе мисли. Мислила сам да није потребно да уживам, јер ћу уживати када оставрим своје снова. Доста времена сам провела у планирању те будућности. Једном приликом сам се нашла код школског психолога и разговарале смо баш о овој теми. То је иначе био разговор о професионалном опредељењу и објаснила сам јој како сам већ имам своје планове и како ме не интересује свет око мене, већ како ће ми изгледати будућност. Она ми је на то упутила јако мудре речи. „Једини тренутак за који смо сигурни да га имамо је овај сада“. Тако сам спознала шта ја, заправо имам, у овом тренутку. Схватила сам да око мене већ постоје ствари у којима треба да уживам. Треба да будем захвална што имам родитеље који би ме подржали у свакој одлуци. Треба да будем захвална што имам привилегију да учим од најбољих наставника и што не морам да радим исцрпљујуће послове за бих зарадила за парче хлеба. Ово су ствари које ме чине срећном. А за мене је сада најбитнији циљ да будем срећна.

Иако сам потрошила доста времена, сада знам да је мој циљ већ испуњен. И одувек је био, само ја нисам то знала да препознам. И вечерас, када будем легла да спавам, прво ћу погледати у звезде. Схватићу да нису тако далеко како су се пре чиниле. Још само да не побегну, али чини ми се да неће.

Соња Пијановић 9Б

Симеон Угреновић 6А

Код куће је најгоре

Напокон дође и тај дан када се путовање на Малдиве полако приближавало. Глава Породице одлучила је да нас обрадује тим чаробним путовањем. Све четворо смо једва чекали, а понајвише мој брат и ја.

Околина коју смо затекли при доласку на острво нас је одушевила. Било је то нама неочекивано, необично, био је то рај на земљи. Тако смо све четворо стајали на острву са вилицама до пода дивећи се призору око себе. Одмор је текао безбрижно као на филму, али како би моја мама често умела да каже, не може све да буде баш као на филму. Мрак је почео да пада, стигли смо до своје кућице на плажи. Кућица је уредно стајала на свом месту као да је чекала своје нове госте. Испред ње смо затекли неку необичну посуду са водом из које је вирила кутлача. Нико није знао чему служи, нико осим Главе Куће која је увек мислила да све зна. Мој брат, мама и ја стајали смо на кућном прагу који су представљале даске. Када је то видела, Глава Куће је почела да се нервира. Он је човек организован, код њега се зна ред. Тако смо ми стајали у колони и чекали ред на прање ногу. Дошао је ред на мог брата који је са мокрым ногама стао на пешчане даске које су изгледале као мала Сахара. Затим је био ред на мене, ја сам као млађа сестра ишла сигурицом, што би се рекло, где брат ту и ја. После нас двоје моја мама је одлучила да нам се придружи. Она је једноставно била очарана приказом па није ни обраћала пажњу да сви стојимо на даскама пуних песка. Глава Куће је разрогачила очи, јер „како тако не мислимо, као да немамо мозак“. Поступак прања ногу смо поновили. Овај пут је само дошло до измена, уместо на даске пуне песка, стали смо на чисте и уредно чекали да Глава куће заврши. Таман да уђемо кад оно картица не ради. Након бројних покушаја није прорадила. Глава Куће, односно мој тата, био је црвен. Све четворо упутили смо се ка шалтеру који је представљао рецепцију. Замолили смо за нову картицу. Вратили смо се до кућице и покушали поново, али гле чуда, врата се нису могла отворити. Моја мама је почела да се смеје, а убрзо смо јој се брат и ја придружили. За разлику од тате, мама је опуштенија и мирнија. Глава Породице био је на ивици живаца. Вратили смо се до шалтера и затражили помоћ. Човек је дошао и у једном потезу прислонио картицу на врата и отворио их. Након неколико секунди схватили смо да сада стојимо у кућици са ногама пуним песка. Праснули смо у смех прво мој брат, мама па ја, а затим и тата. Тај приказ ми је био изванредан да је човек од муке почео да се смеје.

Моја породица је мој дом. Где год да смо, када сам са њима, осећам се као код куће. Волим их онакве какви су. На крају крајева, забавно ми је како заједно пролазимо кроз разне авантуре.

Емилија Девећ 8Б

Лана Лазовић 7Б

Наташа Радаковић 7А

Матеја Ђокић 7Б

Андреја Поповић 7Б

Вук Романдић, Лука Васић 4Б, Слон лепотан

Причао ми је један пас

Пре скоро три године, шетала сам се по паркићу са својом породицом. Био је то један леп дан. Сећам се како сам уживала у њему. После шетње, моја породица и ја смо сели у један диван ресторан близу поточића да ручамо. Након што смо јели, они су причали о неким веома досадним темама које мене нису занимале. Због тога сам ја одлучила да се сама шетам поред тог поточића. Било је тако величанствено шетати у миру поред тих дивних приказа. Нисам ишла далеко, али било ми је то и више него довољно. Код поточића видела сам једног много старог пса. Понела сам и своје ћебенце да бих могла сести на траву и уживати, ставила сам ћебенце одмах поред тог пса, који је лежао и спавао. Једно време сам га само посматрала, а он се није макао. Био је баш ненегован, помало и тмуран. Изгледао је као да је свашта преживео у животу.

Мало се померио па сам одлучила да га помазим. Кад сам га руком дотакла, чинило ми се као да се још више растужио, сав замишљен и покуњен. Обратила сам му се речима „Хеј, што си тако тужан?“. Он ме је само погледао светлуцавим сузним очима и вратио се у своју претходну позицију, гледајући у поточић како тече. Он онда проговори: „Тужан сам јер ме овај брзи поточић подсећа на мој живот.“ Рекао је то врло дубоким гласом, равним као да нема више никакве среће у њему. У том трену сам се прво збунила и размишљала о томе како то пас говори, али сам се брзо удубила у његова осећања и речи. Била сам мала, али довољно велика да га разумем. Наставио је да прича кад сам га запитала „Због чега тако мислиш?“, била сам врло мирна и саосећајна. Он мало оћута па онда проговори: „Па знаш, живот треба живети јер живот је кратак, а не да га проведеш у тузи као ја.“ Ја сам га упитала: „А што си га, драги мој пријатељу, провео у тузи?“ Он је опет оћутао мало па наставио „Знаш...“, замишљено је уздахнуо, „дуга је то прича, али верујем ти, слатка девојчице, па ћу ти је рећи. Само пази, мој цео живот је потресан.“ На то му ја рекох: „Ја сам сада ту, значи ја сам ти суђена да ти помогнем.“ Наставила сам: „Верујем да ниси имао са ким да поделиш своју причу, мисли и емоције.“ Замислио се па рекао „Видећеш, након што ти испричам закључићеш“. Тешка срца, започе пас своју причу: „Рођен сам у дворишту код једне дивне мале колибице. Била је топла и скромна, али пуна љубави. У њој су живели бака и дека, диван пар. Имао сам четири брата и две сестре. Пре него што сам се ја родио, тата је умро. Појео је отровне боровнице и само заспао. Више се није пробудио. Барем ми је тако моја дивна мама причала. Питала си ме да ли сам имао са ким да поделим своје емоције? Јесам, једну једину, најдивнију своју мајку. Она је увек била топлог срца, а ја сам био најмлађи и најомиљенији од све њене деце. Сви остали су били покварени, размажени, агресивни и безобразни. Ја сам једини повукао на своју маму - добар, скроман, срећан, миран и задовољан. Чак су ме и бакине кокошке обожавале, а оне никога нису волеле. Звале су ме - прави џентлмен. Нажалост, никад нисам био прихваћен код својих вршњака. Шта ми је вредело што су ме кокошке обожавале кад су ме браћа и сестре малтретирали непрестано, а правили су се да су добрице пред мамом. Увек сам био слабашан и нејак. Никог нисам хтео да повредим или да се свађам. Једног дана када сам трчао за неким лептиром, браћа и сестре ухватили су ме у замку, иза колибе. Режали су, фрктали, кезили се и хтели да ме растргну. Кад сам их видео, укипио сам се. Био сам много мали. Мањи него кромпир, а моја храброст мања него мрав. Нисам могао да макнем, само сам осетио како ми сузе иду низ њушку, кап по кап. Свесе то догодило због љубоморе. Знао сам да нећу добро завршити када су свих шесторо скочили на мене као лавови. Врло добро се сећам како је то изгледало и колико ме је болело. Искасапили су ме. Мислио сам да ћу умрети док у неком тренутку нису долетели баба и деда и наравно, мама. Деда је кренуо да виче и да прети да ће их шутирати, баба их је гађала папучама и кућачом, а мама је остала без гласа колико се излајала на њих. Месец дана није могла ни да зацвили а ја сам три месеца провео у топлој колибици. Тако сам се лечио док се нисам опоравио. Тело ми је остало унакажено, ево, ни сада крзно не расте тамо где су ожилци. Након што сам се опоравио, мама ме је одвела у прву и последњу шетњу. Одвела ме је до малог језера и ту сам пио лековиту воду. У једном тренутку, се само чуло једно велико - БАМ. Ја сам се опет скаменио од страха, а мама је била забринута. Више за мене него за себе, наравно. Њен живот био јој је небитан, само је хтела мене да спаси. Гурнула ме је у воду, а ја сам чуо још један "БАМ", овог пута много ближе. Мама више није била близу мене. Плакао сам у води, мој цео живот био је уништен. Осетио сам како ме је нада напустила. Нестало ми је ваздуха, па сам морао да изађем из воде. Угледао сам маму на обали са рупом на срцу и осетио како ја имам исту такву на свом, само психичку. Кренуо сам да бежим пошто сам чуо кораке људи, нисам хтео да будем близу тог места више. Трчао сам унедоглед, данима и ноћима путовао кроз свакаке временске неприлике. У непознатом месту угледао сам воз како лагано креће. Успео сам да ускочим у вагон. Срећа ме је погледала јер је вагон био пун хране. Ипак, од тог дана срце ми је постало камен. Нисам знао где идем, али сам знао да кад мајку више немам, ја породици више не припадам. Искрцао сам се у великом и бучном граду. Може се рећи да сам живео само да преживим. Нисам се освртао на добре људе и на добре ствари у животу, заувек љут на све. Зато те молим да не направим исту грешку као и ја.“ Слушала сам га пажљиво са сузама у очима а он је једва наставио: „Направио сам огромну грешку што нисам дозволио никоме да ме удоме или чопорима да ме прихвате, увек сам бирао самоћу. Сад је већ касно за мене да се поправам, много сам стар, као што видиш. Зато живи живот и уживај у њему.“ Отишла сам од старог пса, али не пре него што сам га ушушкала у ћебенце на којем сам седела. Дозволио ми је ту задњу љубазност. Кад сам се вратила код породице, њихове теме ми више нису биле досадне. Од тад сам постала много зрелија и заувек сам држала његову поруку близу срца.

Лана Лазовић 7Б

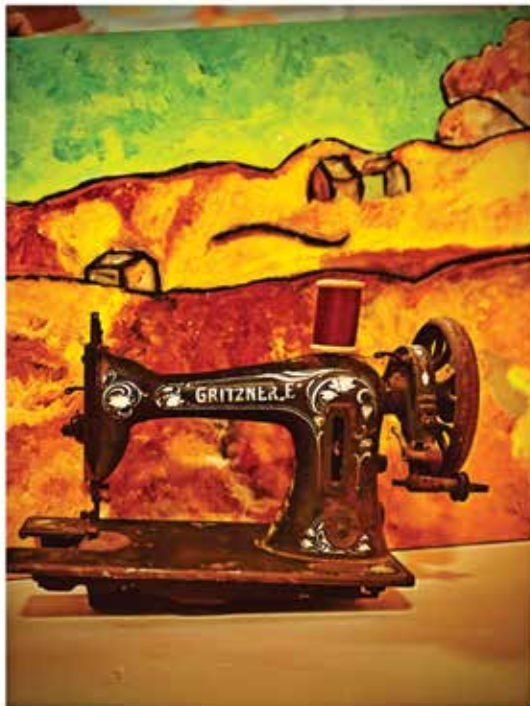
Код куће је најгоре

Волим своју породицу највише на свету. У многим ситуацијама помислим да смо чудни и неуобичајени. На крају се испостави да се понашамо као и свака друга породица и да су многе ситуације заправо уобичајене.

Моја породица има разне ситуације у којима се нађе, нажалост или на њихову велику жалост, ја сам у периоду кад сам много нервознији, него иначе. Наравно, својом нервозом додатно потпалим ватру и учиним ситуацију гором. Једном је мама имала прославу са својим пријатељима из основне школе са којима се, наводно, није видела 30 година. Четири дана пре прославе, изговорила је чувену реченицу након отварања гардеробера: „Ау, ја немам шта да обучем!“ У том тренутку настаје хаос. Догодила се читава пометња у кући, мама је била нервозна и сви су јој били криви, иако заправо нико није крив. Да мама не би добила благи срчани удар, једино решење је да јој тата понуди да купи нову хаљину, што он и уради и све остале укућане спаси. Нажалост, у то решење сам укључен и ја јер ми мама каже да јој је у куповини лакше кад идем ја са њом. Па онда шта ћу, пођем и останем у тржном центру читав дан. Имамо и ситуацију када идемо на пут који траје читавих седам дана, али се мама и сестре спакују за 100 дана. Мама понесе толико гардеробе да кофер сваки пут кад се она пакује пукне. Ако идемо лети на путовање, оне обавезно понесу и зимску и летњу гардеробу. Тата и ја се увек највише смејемо кад видимо маму колико је лекова понела. Понесе толико лекова да се запитам јел идемо у џунглу где нема ниједне апотеке или у нормалну државу где има апотека на сваком кораку. Она увек има изговор да се никад не зна шта може да се деси. Добила је надимак Хоџајућа апотека. Она буквално свуда носи лекове тј. тону лекова. Тата и ја мирно сачекамо да заврше њихову церемонију паковања, па онда ми спакујемо само потребне ствари у један кофер. То обично буде шортс, мајица и неколико пари гаћа. Тата и ја то зовемо мушко паковање као и мушку куповину која траје знатно мање, него женска куповина.

Да ових ситуација нема, мислим да би свакој породици било досадно. Сматрам да су ове ситуације нормалне и да су саставни део живота. Породица која има овакве ситуације и која се због истих посвађа и помири, заправо је једна здрава породица.

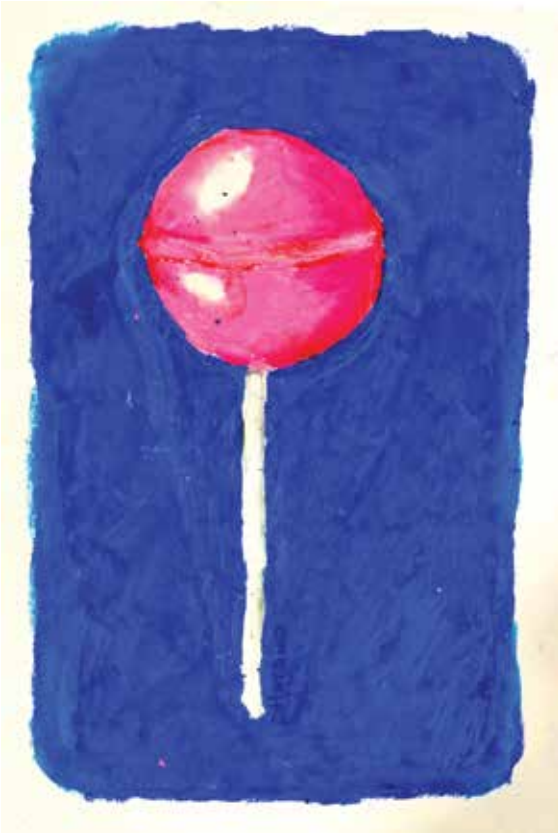
Жељко Кељановић 8Б

Андреј Вујковић 8Б

Виктор Клар 8Б

Наташа Радаковић 7А

Наташа Радаковић 7А

Лана Аџић 7А

Аталаја Радаки-Стајкови 8А

Мој најбољи друг

Grade 2A је писао своје прве саставе на тему Мој најбољи друг.

Мој најбољи друг је Лука Вратоњић. Знамо се од прошле године.

Лука је мало млађи од мене. Његове крупне очи су боје ораха. Мој друг има косу боје чоколаде. Обожава игрице, воли да путује, да игра кошарку, али никако не воли крпеље, комарце и да пере посуђе. Када смо заједно, играмо се шуге.

Ја уживам са њим.

Калина Меиер Ние

Моја најбоља другарица зове се Аника Костић. Упознале смо се у школи.

Аника и ја смо вршњакиње. Има плаве очи боје мора и дугу косу као Златокоса. Аника обожава да смишља кореографије за плес јер тренира плес и ужива у њему. Не воли да се свађа. Нежна је и добра. Када смо заједно, волимо да играмо уз њене кореографије.

Дивно се слажемо и увек се играмо.

Дарја Нешковић

Миа Валентина Предревац 5А

Адријана Савић 5А

Дарја је моја дивна другарица. Знамо се од првог дана школе.

Дарја и ја смо истих година. Има лепе очи боје траве. Моја другарица има светлоплаву косу боје сувог лишћа. Дарја воли коње и тренира јахање, али воли и да заједно смишљамо кореографије за плес, а онда да плешемо. Она не воли свађу и љутњу. Када заједно проводимо време, тренирамо гимнастику.

Ако се деси да се у нечему не слажемо, брзо се договоримо.

Аника Костић

Од многих другара, издвојио бих Калину Меиер. Упознали смо се у школи.

Калина је мало старија од мене. Има предивне очи боје чоколаде. Моја другарица има дугу косу боје ноћи. Калина обожава да игра игрице, гледа цртаће и слаже рубикову коцку. Када смо заједно, волимо да се шалимо и јуримо се.

Волим Калину јер се никада не свађамо.

Лука Вратоњић

Желим да вас упознам са својом другарицом Катарином Мосић. Упознале смо се у Земуну.

Катарина је мало млађа од мене. Очи су јој боје чоколаде. Моја другарица има равну, кратку косу, боје сувог лишћа. Она воли да проводи време у природи,

али не воли да бубе скачу на њу. Јако воли да игра не љути се човече и друге друштвене игре. Када одем код ње, уживамо да се такмичимо у лимбо денсу. Јако волим своју другарицу зато што ме увек поштује.

Магдалена Урошевић

Магдалена Урошевић је моја дивна другарица. Знамо се од прошле године. Магдалена је мало старија од мене. Има крупне, плаве очи боје мора. Магдалена има дугачку, равну косу боје жита. Моја другарица воли да плеше и свира клавир. Не воли да се свађа. Кад смо заједно, уживамо у игри не љути се човече. Никада ме није повредила.

Мила Јовановић

Петр Берковски 5Б

Моја добра другарица је Мила. Презива се Јовановић. Упознале смо се у школи. Мила и ја смо вршњакиње. Имамо исти број година. Мила има плаве очи као облак или као мало језеро. Има дугу, плаву косу. Моја другарица игра у фолклору. Зна да не воли да једе кинеску храну. Када одем код Миле, играмо се Барбикама. Волим је зато што се никада нисмо посвађале.

Миона Нејков

Моја најбоља другарица је Љиља. Знамо се од вртића и много се дружимо. Љиља је мало млађа од мене. Њене очи су зелене као трава. Моја пријатељица има дугу косу боје сунца. Љиља обожава игрицу тока бока, воли да плеше и да шета, али никако не воли да се свађа. Када смо заједно, уживамо у шетњи. Своју другарицу волим зато што, када сам била тужна, Љиља ме је подржавала и помагала ми.

Аглаја Гостева

Лука Вратоњић је мој најбољи друг. Идемо у исти разред. Знамо се од првог дана школе. Мало је старији од мене. Његови очи имају боју као кафа у шољи. Мој друг има кратку косу као чоколада. А

Милић Петар 5Б

Много волим Косту. Он је мој добар друг. Упознали смо се у школском превозу.

Коста је старији од мене, али нема везе. Ми смо ипак добри другари. Његове очи су боје чоколаде. Има кратку косу боје кестена који падне са гране. Ја не знам пуно тога о Кости, али се надам да ћемо се боље упознати.

Волим свог друга Косту.

Матијас Грегори

кафа и чоколада се лепо слажу. Лука обожава да игра бро старс. Баш не воли да ради домаћи задатак. Он мене никада није увредио.

Петар Угреновић

Аглаја је моја најбоља другарица. Упознале смо се у школи иако смо обе из Русије.

Аглаја је мало старија од мене. Она има веома лепе чоколадне очи и кратку, сјајну, чоколадну косу. Аглаја не воли Данија, а не воли ни да се свађа. Аглаја обожава своју дебелу, лењу мачку. Када смо заједно, идемо напоље.

Обожавам Аглају зато што је она добра другарица.

Полина Колцова

Моја најбоља другарица је Магдалена. Упознале смо се у школи.

Магдалена је мало старија од мене. Очи су јој сиве боје као дим. Коса јој је боје жита. Магдалена воли да слаже рубикову коцку. Не воли да јој се закаче крпељи. Магдалена и ја волимо да се клизамо.

Нас две се баш лепо слажемо.

Луција Ускоковић

Срђан Милачић 4Б

Марта Тасић 4Б

Милица Ђурић 2Б

Jovan Stjepanović 2B

Jovan Stjepanović 2B

Требало би ово да знаш

Имам и ја своју посебну и најомиљенију особу. У мом животу је то тата.

Зове се Марко. Мој тата је моја омиљена особа, те га често зовем ОЦ, тако сам га звала када сам била мала, а и сада ми се свиђа да му се тако обраћам. Морам да нагласим да је мој тата ћелав, верујте ми то није небитна информација коју ћу вам о њему рећи. Присећам се свих лепих тренутака са својим драгим татом. Требало би да зна да сам му захвална од тренутка сам се родила, од првог пута када сам га угледала. Причао ми је да сам била величине векна омањег хлеба у том првом сусрету. Требало би да зна, колико год да се правим да не волим то што смо исти, заправо поносна сам на то. Желим да зна да, иако му понекад говорим да „смара“, терам га из своје собе, вичем на њега, мора да буде уверен да као и свака друга ћерка са својим оцем, уживам док сам са њим. Требало би да зна, шта год да се деси, ја сам сигурна да ће он бити ту и пружити ми руку и у добру и у злу. Некада се деси да имам најстрашнији дан у свом животу, па свој бес искажем вичући на њега или га игноришем, али требало би да зна да га волим највише на свету. Никад он није крив ни за шта, никада га не бих заменила и најпосебнији је такав какав је. Желим да кажем да шта год да му икада буде требало, бићу ту, увек ћу бити уз њега, као и што је и он уз мене, целих дванаест година. Требало би да зна да сам поносна на њега, јер је мој отац и зато што је ћелав. Завидим му, заправо, на томе што нема моје муке прања косе, сушења, фенирања. Или је мени све у вези са мојим драгим Оцом савршено, па и та симпатична ћела.

Љубав између ћерке и оца је бескрајна. Та врста љубави је она која је права и вечна, она врста где сваког тренутка мислиш да би обоје требало нешто ново да знају.

Наташа Радаковић 7А

Михајло Пајковић 8Б

Душан Јаковић 7Б

Мартин Варзар 7А

Наташа Радаковић 7А

Сва лица моје домовине

Моја домовина Србија је земља богате историје, прелепих места, најбоље кухиње и добрих људи. Она се налази на југу Европе где се налази спој различитих култура, традиције и народа.

У својој Србији највише волим њене прелепе градове. Београд, главни град, пун је живота и енергије. Његове улице препуне су људи који су увек спремни за дружење, а калдрме причају приче из прошлости. Ниш, један од најстаријих градова у Европи, познат је по Ћеле-кули, која је прави споменик храбре историје нашег народа. Србија је позната по својим природним лепотама. Планине као што су Тара, Златибор и Копаоник су јако лепе и занимљиве. Људи који воле планинарење, скијање или чист ваздух сигурно ће уживати боравећи на ове три планине. Не смео заборавити српску кухињу, која је право богатство укуса и мириса. Јела као што су сарме, ћевапи, ајвар и колачи попут баклаве и ванилица, део су наше свакодневице и нешто што радо делимо са сваким ко посети нашу земљу. Ми Срби смо прави домаћини и волимо свакога да угостимо да се у нашој земљи осећају пријатно и добродошло. Србија није само географски положај, она има много својих драгих лица, она има душу.

За мене Србија није само место где живим, већ место које највише волим. Поносна сам на своју домовину, њену историју, културу и традицију. Моја обавеза је да је чувам и поштујем све оно што нас и њу чини посебнима.

Хелена Магазин 6А

Ана Захаркина 2В

Ана Захаркина 2В

Моја велика љубав

Свако има неку своју прву љубав, неко је пронађе у љубави према спорту, неко према уметности, а неке прва љубав буде прва симпатија.

Кад сам била мала, нисам много размишљала о љубави и шта то заправо значи и никако нисам очекивала да ћу своју прву љубав пронаћи у свом најбољем другу. Огњена знам од када знам за себе. Дружимо се од када смо били бебе. Радо памтим сваки тренутак проведен са њим. Када смо били мали, скоро смо сваки дан ишли напоље, играли се, возили бицикл, шетали и причали о свему и свачему. Увек сам знала да могу да му верујем и да је ту, за мене, кад год ми затреба. Чак смо једном отишли на море заједно јер се наши родитељи друже. Имали смо само девет година када су нас родитељи пустили да сами одемо у луна-парк. Очекивала сам да ће бити досадно пошто смо се обоје бојали већине возњи, али смо били храбри и ипак отишли на све опасне возње. Било је савршено. Све време смо се смејали и правили форе које бисмо само нас двоје разумели, стварно је било магично. Тек прошле године одједном се нешто променило и ја Огњена више нисам гледала истим очима. Моја осећања сасвим изненада нису више била само пријатељска. Постао ми је више од пријатеља. Било је много тренутака када сам хтела да му кажем како се осећам, у нади да се он осећа исто тако, али нисам могла да ризикујем, и да тиме потенцијално уништим наше пријатељство које ми и дан-данас много значи. После неког времена сам схватила да је најбоље да нас двоје останемо само пријатељи, а убрзо сам нисам сазнала и да Огњен има девојку... Да, девојку. Нисам могла да верујем и била сам јако тужна. Искрено, нисам знала шта да радим са собом. Причала сам са Огњеном и схватила колико му та девојка заправо значи и нисам имала срца да пореметим било шта између њих.

Огњена ћу увек памтити као једну од најбољих особа у свом животу, увек ћу се радо сећати наших заједничких успомена, али и најбитније од свега, увек ћемо остати пријатељи, без обзира на све.

Хелена Миловановић 8А

Ана Љубичић 7Б

Симеон Узреновић 6А

Срђан Милачић 4Б

Мој пролећни дан

Изашао сам сам
срећен и насмејан,
леп је неки дан
сунцем обасјан.

Облаци су завршили
своје срећне дане
и отишли у пензије
као деке старе.

Сунце је сијало
и супер ми пријало,
тако је и грејало
као да се смејало.

Био је леп дан
сунцем обасјан,
али кренуо сам кући
домаћи ме мучи.

Филип Лучић 3Б

Пролеће

Пролеће је стигло у наш крај
процветао је зелени гај.
Весела су деца зато што је зими крај.
На ливади цвеће цвета,
долазе нам ласте из далека.
Пчелице лете од цвета до цвета,
у пролеће природа цвета.

Јована Ђурић 3Б

Spring

Spring, spring, it`s finally
bringing new life for all to cheer.
Snow is quickly melting away.
Returning birds have a lot to say.
The owl is finally going to sleep.
I can`t wait to swim in the sea.
Eating ice cream is normal these days.
People are smiling; spring is here to stay.

Јована Ђурић 3Б

Лана Лазовић 7Б

Лана Лазовић 7Б

Прољећна пјесма

Стигло нам је прољеће,
све се буди,
и природа и људи.

Свуда цвјета цвијеће
зелени се трава,
процвјетала и љубичица плава.

Вриједне пчеле већ
скупљају мед,
а шарени лептири долећу на
цвијет.

Стигло нам је прољеће,
сунце нам се буди,
радујте се дјецо, радујте се људи.

Андреа Тишма 3Б

Стигло је пролеће

Нема више снега
благ и ветрић пири
опојни мирис цвећа
лагано се шири.

Цветају цветови
прва ластва слеће
деца срећно вичу:
„Стигло нам је пролеће!“

Сунце сија
трешња цвета
од Београда до Токија.

Давид Цветиновић 3Б

Пролеће

Пролеће је стигло
и све нас на ноге дигло.
Дечак се на дрво пење,
а пас на трави испод њега
стење.
Напољу цвркућу птице
док сунце обасјава моје лице.
Сада дан траје дуже
и девојчице остају до касно
да мамама беру руже.
Док су деца на улици
рибице су већ на удици.

Јаков Нешовић 3Б

Андреа Балтић 8Б

Жељко Кељановић 8Б

Пролеће је свануло

Пролеће је златно доба
 све напољу мора да се проба.
 Сунце напољу греје
 док баба у башти кромпир сеје.
 Деца се жмурке играју до касно
 и смеју се гласно.
 Дечац су изашли у рукавима кратким,
 а девојчице у сукњама слатким.
 Док се цвркут птица у ваздуху чује
 птице око цвећа зује.

Аника Нешовић 3Б

Мартин Шарић 8А

Пожурило пролеће

Радио Милева јавља хитно,
 Десило нам се нешто битно !

Дан и ноћ сад су на по пола,
 Ласта слетела на дедина кола.

Дрвеће се у зелено лишће обукло,
 Сунце се коначно кроз облаке провукло.

Висибабе свуда су сада,
 Ту су маслчак и бела рада.

Посвађали се бумбар и пчела,
 Како радне задатке да деле,
 Да ли ће мед за децу да праве или
 Нектар само за себе у тегле да ставе.

Код комшије преко пута у башти свашта има,
 На пример – ротквица и сремуша, па није више зима!

Са другарима се играм одмах иза куће,
 Зека шаргарепу приметио и сад је негде вуче.

Нерд играчака враћамо у торбу,
 Баба виче с прозора, зове нас на карфиол чорбу.

Нема ту бре неке науке, шта је прво, друго, треће,
 Све вам је јасно, стигло је пролеће!

Константин Крутиков 3Б

Андреј Ковачевић 7А

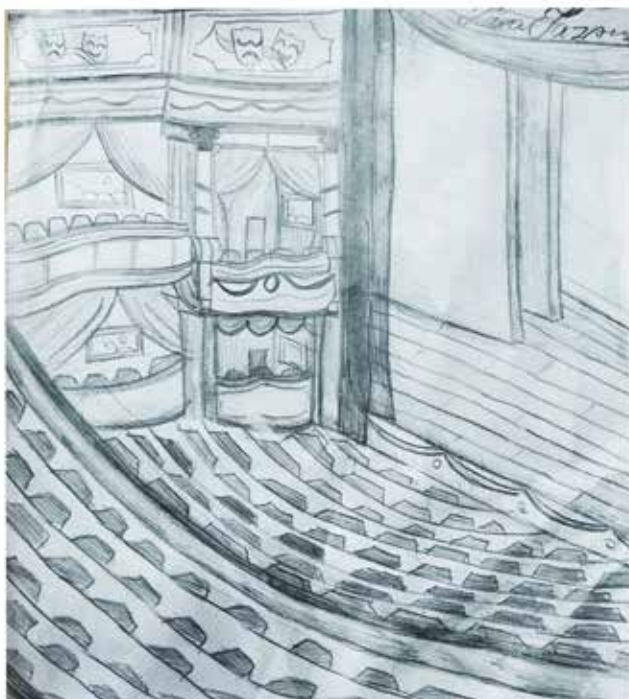
Мамин рођендан

Једног лепог дана
шумом се шетала Брана.
На све стране дрвеће,
Брана пошла да бере цвеће.

Црвени цвет, плави цвет, жути цвет,
Како је леп овај биљни свет.
Пуно цвећа је убрала Брана,
букет је велики, нема мана.

Трчи Брана брзо кући
од среће све ће јој пући.
Данас је диван дан,
њеној мами рођендан.

Нађа Пендић 3Б

Лана Лазовић 7Б

Стефан Тодоровић 6А

У сусрету са косовским јунаком

Давне 1389. године, десио се онај велики Косовски бој. Многи јунаци су изгинули, а једино што је остало јесте једно крваво поље пуно изгубљених коња који траже своје покојне власнике.

Једно нормално вече, након молитве, отишао сам у своју собу. Јако сам био уморан од сађења кромпира тог дана и без проблема сам заспао. У мом сну, био сам на улици. Ходајући низ њу, није било никога, ал' гле чуда великога, када оно кнезу Лазаре у крвавој хаљини, враћа се са Косова. Запитах га, шта ће он овде, а он је мени рекао да он није заправо овде, већ је он духом овде, а његово тело лежало је беспомично на Косову. Рекао ми је да их је Вук Бранковић издао кукавички, а да су се остали јунаци борили као да их смрт неће стићи, али и они бејаше преварени и сада вечно бораве у Рају. Питах га онда, што он није са њима. Одговорио ми је уз олакшање да га је Бог послао и да морам друге да обавестим овим вестима. Пробудио сам се усхићено, а напољу сам чуо гавране. Знао сам да је мој сан био одистински. Обавестио сам остале, а слуга Милутин је касније и потврдио.

Сад се питам, да се бој на Косову није овако завршио, шта би ми Лазар рекао?

Виктор Лука Крчевинац 7А

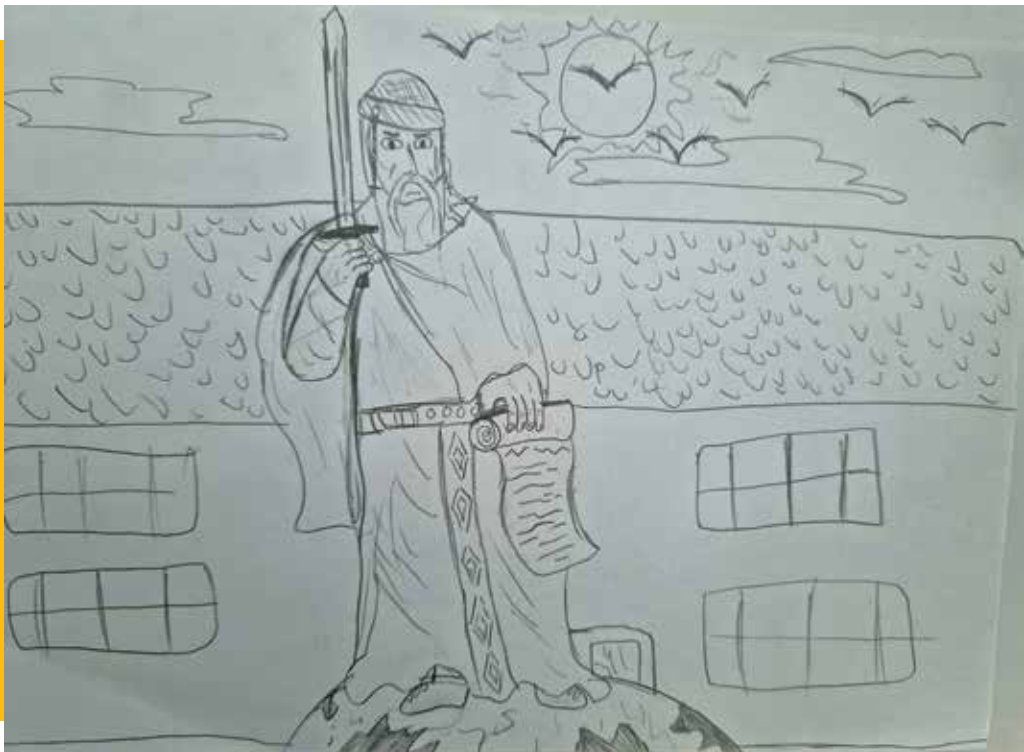
Модерна бајка

У једној далекој земљи живела је принцеза Лада. Принцеза је била модна инфлуенсерка на Инстаграму и постовала је тренди обућу и одећу.

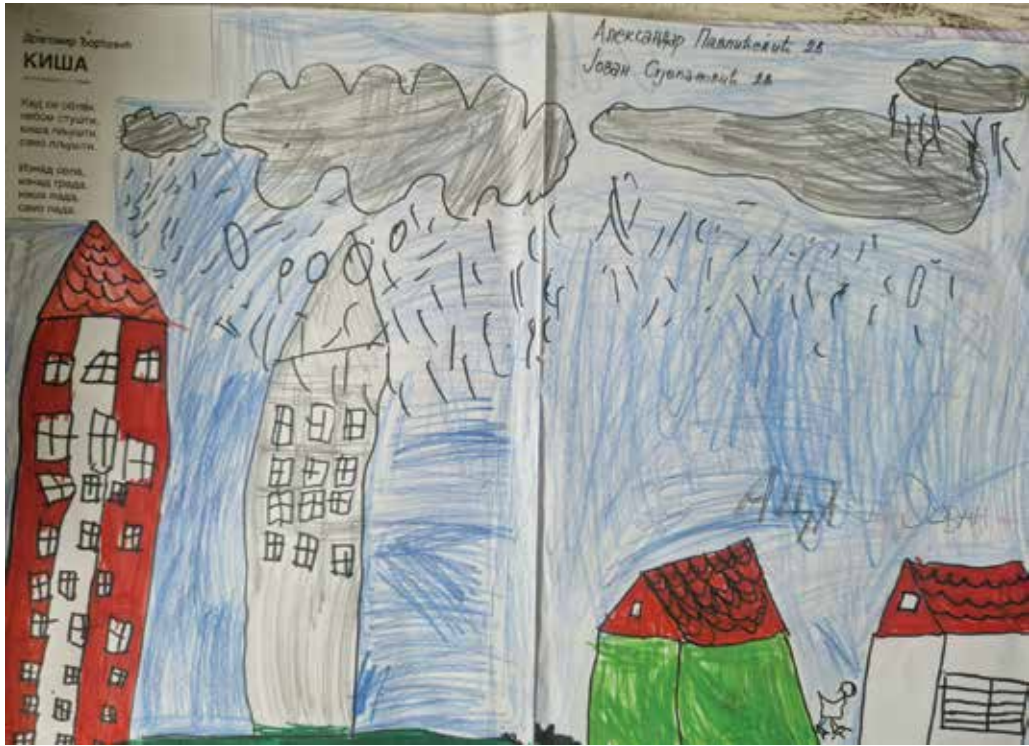
Због свог посла, трошила је пуно Wi-Fi-а. Њен старомодни ујак, зли чаробњак Максимус, у чијем замку је имала апартман, одлучио је да јој забрани Wi-Fi и скупе шопинге. Принцеза је одлучила да побегне из замка у слободу, па је преко WhatsApp-а послала локацију и поруку својој INSTA симпатији, фитнес тренеру, принцу Владимиру. Чим је прочитао поруку принц је скочио на свог верног коња Амазона, укључио GPS и одјахао ка замку. У сумрак је стигао под принцезин прозор и спретно се попео до њега. Заједно су сишли низ степенице куле замка и провалили кроз врата. Зли чаробњак, ујка Максимус их је чуо и потрчао за њима у пиџами, али је заборавио чаробни штапић и зато их није зауставио чаролијом.

Принцеза и принц су радосно одјахали на Амазону у слободу и у сусрет принцезиним новим пословним победама.

Константин Крутиков 3Б

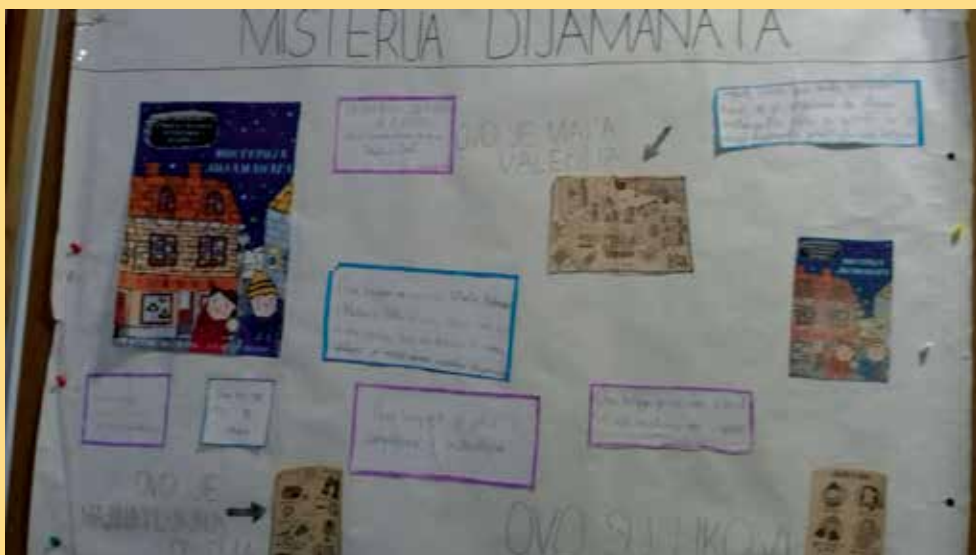
Андреј Поповић 5А

Александар Павловић, Јован Стјепановић 26

Андреј Поповић 5А

Елена Богдановић, Марта Тасић, Андреј Рибарић 4Б

Алек Вук Радојчић 4Б Линијски систем

Миа Дедић, Филип Вуколић 2Б

Алек Вук Радојчић 4Б, Портрет мога друга Николе

Одељење 9А

*Весна Божовић,
одељенски старешина*

Адриана Дедић

Дуња Кеџман

Филип Милићевић

Игњат Докмановић

Јасоро Gregori

Константин Пашагић

Лара Папић

Лазар Маркићевић

Лука Богдановић

*Магдалена
Стевановић*

Марта Вратоњић

Матеја Бојић

Милица Белић

Нађа Шејић

Shani Goldman

Софија Трифуновић

Станислава Подробњак

Тара Станчевић

Уна Луковић

Вукан Васић

Вукашин Јамато Кесић

Одељење 9Б

*Јелена Врачевић Боџијевиќи,
одељенски старешина*

*Aleksandar Schoch
Drakulic*

*Анастасија
Сотникова*

Андреја Костић

Богдан Милановић

Дејан Миловановић

Ђорђе Омрчен

Ива Чучковић

Ива Ристић

Лана Штулић

Leo Jackson

Марко Балаћ

Марко Петковић

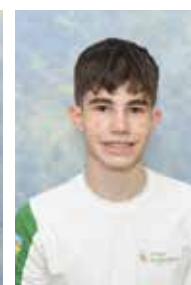
Марта Бижић

Маша Тасић

Mia Jackson

Михајло Девић

Софија Балтић

Софија Трифуновић

Соња Пујановић

Уна Џавић

Одељење 9Ц

*Бранислава Грубишић,
одељенски старешина*

Cairui Tian

Hang Chenjie

Huang Wenxiang

Liang Jinhong

Mao Junjie

Zixuan Xu

Ziyue Li

- „Тата ми је причао да сам била величине **помањег** хлеба“, пише Наташа 7А у писменом задатку. (читај: омањег)
- „Када се Растко **учланио** у манастир“, каже Матеја 7Б. (читај: је дошао)
- Андреј 7А тумачи роман „Дечаци Павлове улице“ и каже: „Дружина Црвених кошуља је имала своје место у **Бајиној Башти...**“ (читај: Ботаничкој башти)
- „Поларни **пределови** су интересовали усамљену девојчицу“, каже Мартин 7А. (читај: предели)
- На тесту из српског језика и књижевности Лио 9Б пише – **источнојеврејски** дијалекат. (читај: источнохерцеговачки)
- На тесту из српског језика и књижевности Александар 9Б пише – „**Зелени** вијенац“ П. Петровића Његоша. (читај: Горски)
- „Вањка се, док је писао писмо, сетио Бадњег **вечета...**“, каже Никола 7А. (читај: вечери)
- „Куда идемо следеће године на екскурзију?“, питају ученици 7а наставницу Весну. „Ићи ћемо у Вршац, родни град једног великог комедиографа. У Вршцу нас чека доста пешачења, са Вршачке куле пуца предиван поглед...“, започиње наставница причу. Прекида је Раде: „Пуца поглед, ал' пуцају и ноге!“
- „Испод Мартинове куће је **шумерак**“, каже Андреј 7А. (читај: шумарак)
- „Јој, наставнице, **уштиг'о** сам се.“ (читај: уштиную сам се)
- Наставница Весна објашњава прелазне глаголе и даје пример: „Сањати је прелазни глагол, рецимо, сањати математику.“ Андреј 7А каже: „Наставнице, то није сан, то је ноћна мора!“ Раде додаје: „Чак, кошмар!“
- Марко 9Б пише у писменом задатку: „...да откријем нова **заинтересовања...**“ (читај: интересовања)
- „Треба приступити са **оптимизацијом** томе...“, каже Лазар 9А. (читај: оптимизмом)
- „Био је то баш **додирљив** сусрет“, пише Адриана 9А. (читај: дирљив)
- „То је Ваша **најреченија** реченица“, каже Никола 7А наставници Весни. (читај: најчешћа)
- „То су били **југословски** динари“, примећује Ирис 7А. (читај: југословенски)
- „Ноге су псу Баку **чврснуле**“, запажа Раде 7А. (читај: очврснуле)
- „То је било удаљено од **социјализације**“, сматра Лана 7Б. (читај: цивилизације)
- „Разредна, ја сам председник одељења, има моју **одобру**“, великодушно коментарише Рајко 7Б. (читај: одобрење)
- „И Бак је тако шетао по **књизи...**“, каже Андреј 7А. (читај: шуми)
- „Јутрос сам га **напоменуо**“, хвали се Рајко 7Б. (читај: опоменуо)
- „Вође чопора су биле **чуђене...**“, каже Ања 7Б. (читај: зачуђене)
- „Људи то не могу себи да **приљуште**“, коментарише Богдан 9Б једну ситуацију. (читај: приуште)
- „Нисам био у школи, имао сам **девојачку славу**“, правда се Михајло 9Б. (читај: девојачку славу своје маме)
- „Децо, у петак ће бити тест“, саопштава наставница Весна, наставница српског језика и књижевности. „Хоће ли бити формуле?“, пита Лука 9А.
- „Страхињин тата је радио у **издајничкој** кући“, каже Ирис 7А. (читај: издавачкој)

Бисери првака

Исечци из најлепшег дела посла, из разговора са предшколцима, током тестирања.

П: Шта ради наш желудац?

Д: Даје ваздух.

(Ја знам да се срце може „спустити у пете“, али да се желудац „подигне у плућа“, е то нисам знала)

П: На којој страни света залази сунце.

Д: На планети Земљи.

(С које год стране да погледаш, сунце залази на планети Земљи)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Да можеш да видиш назад шта се дешава.

(Региструј се на време, прати саобраћај)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Ако поломиш обећање, неће ти бити другари.

(Чувајте обећање, јер ако се сломи, чека вас 7 година несреће са другарима)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?

Д: Да би полиција могла да види ако ти краду, неки лопов, да може да позове тај број.

(Нова порука на секретарици: Број који зовете је недоступан. У току је крађа аутомобила)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Једе.

П: Можеш ли то мало боље да ми објасниш?

Д: Имаш бебу, па беба удара стомак, па боли, па мораш ићи код доктора.

(Не једе трудница зато што је гладна, већ зато што је удара беба у стомак, па мора)

П: Зашто је важно прати лице и руке?

Д: Бактерије ће ти дати ту неку, ући ће у зуб.

(Препорука стоматолог: редовно перите руке како бисте имали здраве зубе)

П: Зашто криминалце, лопове, убице стављамо у затворе?

Д: Немају шта да једу.

П: Добро, а зашто их онда ставимо у затвор?

Д: Да имају шта да једу.

(Најбитније је имати добру социјалну политику и бригу за све чланове једног друштва како не бисмо остали гладни)

П: Која су четири годишња доба?

Д: Ускрс, лето, јесен, Божић.

(А лело каже народна пословица да се не мешају бабе и жабе)

П: Зашто не смемо да се играмо шибицама?

Д: Може да нас угризе.

П: Шибица може да угризе?

Д: Да те огребе.

(Хајде што може да те опече, да те огребе, али што може да те угризе, прст да те заболи)

П: Шта слаavimo 1. маја?

Д: Нову годину?

(Ја сам знала да првог у месецу почиње нешто ново, али до дана данашњег нисам знала да наша потпуно Нова година почиње баш првог у месецу мају. Кажу да су неки видели и снег у мају, па можда зато...)

П: Шта би радио када би пронашао нечији изгубљени новчаник у продавници?

Д: Сликаћу. Закачићу на штампач и свуда лепити, па када виде своју, видеће знак где да је нађу.

(The man with the plan)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да би могли да видимо када пустимо дете да иде у школу шта ради.

(Пре него што су изумели шпијунку на вратима, децу су шпијунирали кроз прозоре)

П: Зашто је важно прати лице и руке?

Д: Могу да дођу бактерије и да их поједемо.

(Човек мора да пази шта једе)

П: Зашто криминалце, лопове, убице стављамо у затворе?

Д: Они краду.

П: Добро, а зашто их онда ставимо у затворе?

Д: Некоме се то не свиђа.

(Практичан савет за криминалце: пре него што решите да некоме нешто украдете, важно је да водите рачуна да ли ће им се то свидети или не)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Не може да се прекрши обећање.

П: Зашто?

Д: Не знам.

(Неке се ствари, просто, не могу објаснити речима)

П: Зашто људи морају да иду на посао сваког дана?

Д: Тако је рекао директор.

(Када су правила јасна, она се лако поштују)

П: Шта слаavimo 1. маја?

Д: Мојој мами рођендан!

(Данас нам је диван дан, диван дан, диван дан, празнику рада и мојој мами рођендан рођендан, рођендан...)

П: Шта треба да налепимо на писмо пре него што га пошаљемо поштом?

Д: Рецкаве стикере.

(Још једна кованица савременог доба)

П: Шта ради наш желудац?

Д: Да се угушава кад једеш.

(Једи полако)

П: Зашто људи морају сваког дана да иду на посао?

Д: Да би нешто научили и ако не учиш, можеш да добијеш јединицу или казну.

(Добро је знати када полазиш у школу шта те чека ако не идеш редовно на „посао“)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Да видиш да ли има неки проблем напољу.

(Прозор као виде- надзор)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?

Д: Ако кажеш, то мораш.

П: Зашто?

Д: Онда може да се прода и да закасниш.

(Искусство је учитељица живота)

П: Зашто куће имају прозоре?

Д: Кад крене киша, да видимо које је време кроз прозор.

(Што би он слушао временску прогнозу кад има прозор)

П: Зашто аутомобили имају регистарске таблице?
 Д: Кад неко није завезан, па оно пишти.
 (*Security alarm: your belt isn't registered*)

П: Зашто је важно одржати дато обећање?
 Д: Замисли овако: једна мама помисли да је то стварно и дође кући и види тог поклона нема и мисли да је изгубио.
 П: Добро, а зашто је важно да се обећање испуни?
 Д: Да мама не грди синове.
 П: Како то мислиш? Ко ту није испунио обећање?
 Д: Па синови.
 (*Чини ми се да је ова мама већ имала проблема са синовима*)

П: Шта би урадила ако би се твоја кућа упалила и почела да гори?
 Д: Да се преместимо тамо да живимо где је море.
 (*Увек треба уграбити добру прилику да се оде на море*)

П: Шта значи шапутати?
 Д: Тајну.
 П: Можеш ли то мало боље да ми објасниш?
 Д: Тајне су. То значи да хоћеш неке слаткише.
 (*Шапни баки, да мама не чује*)

П: Шта је лов?
 Д: Лованка и лов што лове рибе.
 (*Преформулисаћу питање: Како се зову особе које лове рибе?*)

П: Шта би урадила ако се твоја кућа упали и почне да гори?
 Д: Па зови горија.
 П: Можеш ли то да ми објасниш?
 Д: Да нама водом оно...
 (*Да ли ватрогасац гори или гаси?*)

П: Шта је писмо?
 Д: Порука.
 П: Можеш ли то мало боље да ми објасниш?
 Д: Другачија порука.
 П: Како другачија?
 Д: Као неки коверат.
 (*Писмо као претеча смс-а*)

П: Шта је цвећар?
 Д: Човек који прави цвеће.
 (*Добар дан, цвећару! Можете ли ми, молим Вас, направити један цвет?*)

Припремила психолог Данијела Андрејић Мићовић

Takmičenja školske 2023/24.

77 pobjedničkih
mesta

96 plasiranih
učenika

20
GODINA

 RUĐER BOŠKOVIĆ

www.osboskovic.edu.rs

Engleski i drugi strani jezici, srpski jezik i književnost, filozofija, matematika, fizika, hemija, istorija, geografija, informatika, Mislića.

20
GODINA

 RUĐER OSN. 2003
BOŠKOVIĆ
RUĐER BOŠKOVIĆ SCHOOL

Константин Крутиков ЗБ

Катарина Шево ЗБ

Јакв Нешовић ЗБ

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.5(497.11)

ЂАЧКИ кутак : лист ученика Основне школе "Руђер Бошковић" / главни и одговорни уредник Весна Луковић . - 2006, бр. 1 (нов.)- . - Београд : Основна школа "Руђер Бошковић", 2006- (Београд : Службени гласник). - 25 см

Доступно и на: <https://osboskovic.edu.rs/publikacije>
. - Полугодишње.
ISSN 2787-0510 = Ђачки кутак (Београд)
COBISS.SR-ID 37211145

